

บทที่ 6 การวิเคราะห์ และอภิปรายผลการวิจัย

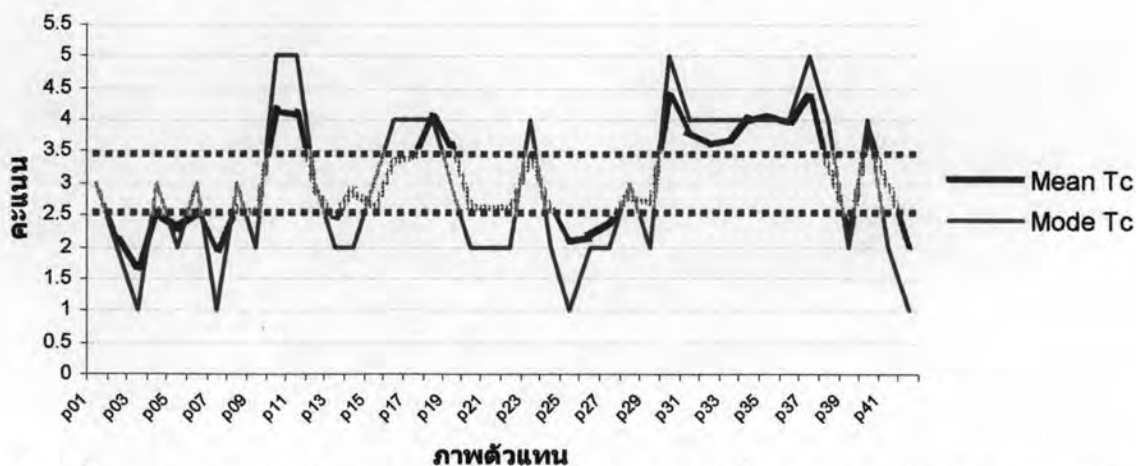
6.1 สรุปผลการให้คะแนนภาพตัวแทนต่อ อัดลักษณ์ ระดับการพัฒนาที่ยอมรับได้ และ ประเด็นปัญหาสิ่งแวดล้อม

จากการตั้งประเด็นคำถามที่ต้องการศึกษาในเบื้องต้น เกี่ยวกับประเด็นทางด้านอัดลักษณ์ของพื้นที่ ระดับการพัฒนาที่ยอมรับได้ และประเด็นปัญหาด้านสิ่งแวดล้อม ได้ผลดังนี้

6.1.1 อัดลักษณ์ของพื้นที่

ในประเด็นอัดลักษณ์ของพื้นที่ ได้ทำการหากลุ่มภาพตัวแทนที่แสดงอัดลักษณ์ของพื้นที่ได้ชัดเจน และกลุ่มที่ไม่แสดงอัดลักษณ์ของพื้นที่เลย โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าฐานนิยม (Mode) ซึ่งมีคะแนนเต็มเท่ากับ 5 คะแนน และมีช่วงคะแนนอยู่ที่ 1-5 โดยค่าเฉลี่ยจะเป็นจำนวนเต็มและทศนิยม แต่ค่าฐานนิยมจะเป็นจำนวนเต็มเท่านั้น มีช่วงระดับคะแนนสูงอยู่ที่ค่าเฉลี่ยมากกว่าหรือเท่ากับ 3.5 และค่าฐานนิยมมากกว่าหรือเท่ากับ 4 และกำหนดช่วงระดับคะแนนต่ำอยู่ที่ค่าเฉลี่ยน้อยกว่าหรือเท่ากับ 2.5 และค่าฐานนิยมน้อยกว่าหรือเท่ากับ 2 โดยกำหนดเกณฑ์ไว้ดังนี้คือ ภาพที่มีค่าคะแนนเฉลี่ย มากกว่าหรือเท่ากับ 3.5 และมีค่าฐานนิยมมากกว่าหรือเท่ากับ 4 เป็นภาพที่มีอัดลักษณ์สูง และภาพที่มีค่าคะแนนเฉลี่ย (Mean) น้อยกว่าหรือเท่ากับ 2.5 และมีค่าฐานนิยมน้อยกว่าหรือเท่ากับ 2 เป็นภาพที่มีอัดลักษณ์ต่ำ ดังแสดงในภาพที่ 6.1 จากเกณฑ์ของคะแนนที่นำมาใช้ในการวิเคราะห์สามารถสรุปได้ว่า ภาพที่แสดงอัดลักษณ์สูงมีจำนวน 11 ภาพ ภาพที่มีอัดลักษณ์อยู่ในเกณฑ์ปานกลางมีจำนวน 21 ภาพ และภาพที่มีอัดลักษณ์ต่ำมีจำนวน 10 ภาพ โดยแสดงรายละเอียดไว้ดังต่อไปนี้

แผนภูมิแสดงค่าฐานนิยมและค่าเฉลี่ยของภาพตัวแทนต่ออัดลักษณ์

ภาพที่ 6.1 แผนภูมิแสดงระดับคะแนนค่าฐานนิยม (Mode) และค่าเฉลี่ย (Mean) ของภาพตัวแทนต่ออัดลักษณ์

ภาพตัวแทนที่มีอัตลักษณ์มาก แบ่งออกเป็น 4 กลุ่ม คือ

ภาพที่มีอัตลักษณ์สูง ได้แก่ภาพตัวแทนที่ 10, 11, 18, 30, 31, 34, 35, 36, 37, 40 ภาพตัวแทนแสดงภูมิประเทศที่มีความโดดเด่นสวยงาม แสดงองค์ประกอบของชายหาด ทะเล และแหลม รวมไปถึงทะเลสาบขนาดใหญ่ พื้นที่ที่มีความสมบูรณ์ พืชพรรณปกคลุมหนาแน่นมาก ระดับการพัฒนาในพื้นที่มีตั้งแต่ปราศจากการพัฒนาใดๆทั้งสิ้น ธรรมชาติยังไม่ถูกรบกวน จากอาคารสิ่งปลูกสร้าง การพัฒนาเพื่อรองรับการท่องเที่ยว โครงการประเภทโรงแรม รีสอร์ท ความสูง 1-2 ชั้น ไปจนถึง 3-4 ชั้น โดยตำแหน่งที่ตั้งของอาคารจะอยู่บริเวณพื้นที่ลาดชันบน ห้วยแหลม ชายหาด รอบๆทะเลสาบขนาดใหญ่ การพัฒนาสิ่งปลูกสร้างชั่วคราวเพื่อการค้าและ พาณิชยกรรม บริการขายอาหาร เครื่องดื่ม และสินค้าแก่นักท่องเที่ยว ซึ่งมีจำนวนนักท่องเที่ยว หนาแน่นมากบริเวณชายหาด มีองค์ประกอบของร่มและเตียงผ้าใบวางเรียงรายหนาแน่นตลอด แนวชายหาด บ่งบอกความเป็นพื้นที่ท่องเที่ยวชายทะเลที่ได้รับความนิยมและมีชื่อเสียงได้ชัดเจน

ภาพที่ 6.2 กลุ่มภาพตัวแทนที่มีอัตลักษณ์มาก

ภาพตัวแทนที่มีอัตลักษณ์สูง แบ่งออกเป็น 4 กลุ่ม คือ

กลุ่มที่ 1 ได้แก่ภาพตัวแทนที่ 10, 30, 34, 37 เป็นพื้นที่ธรรมชาติที่แสดง องค์ประกอบของชายหาดทอดยาว ทะเล และแหลมชัดเจน พืชพรรณมีความสมบูรณ์หนาแน่น ปราศจากการพัฒนาไปจนมีสิ่งปลูกสร้างอาคารขนาดเล็กสูงไม่เกิน 1 ชั้นเท่านั้น สภาพชายหาด เงียบสงบมีความเป็นธรรมชาติมาก และยังแสดงวิถีชีวิตของชาวบ้านที่ประกอบอาชีพประมง ขนาดเล็ก

ภาพที่ 6.3 กลุ่มภาพตัวแทนที่มีอัตลักษณ์มาก กลุ่มที่ 1

กลุ่มที่ 2 ได้แก่ภาพตัวแทนที่ 11, 35, 36 ภาพแสดงลักษณะของชายหาดท่องเที่ยวที่ได้รับความนิยมจากนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ มีองค์ประกอบของร่ม เตียงผ้าใบ และนักท่องเที่ยวเบาบาง ไปจนถึงหนาแน่นมากบริเวณชายหาด

ภาพที่ 6.4 กลุ่มภาพตัวแทนที่มีอัตลักษณ์มาก กลุ่มที่ 2

กลุ่มที่ 3 ได้แก่ภาพตัวแทนที่ 18, 19, 40 ภาพแสดงพื้นที่ที่มีความโดดเด่นขององค์ประกอบทางภูมิประเทศ ได้แก่ ชายหาดทะเล แหลม และภูเขา ที่ถูกบูรณาการเพื่อการสร้างอาคารซึ่งมีขนาดตั้งแต่ 1-2 ชั้นขึ้นไปจนถึง 4-5 ชั้น บริเวณหัวแหลมและภูเขาสูงชันโดยตัวอาคารลักษณะการกระจายตัวเบาบาง และเกาะกลุ่มกันเป็นก้อนหนาแน่นมากไม่มีระยะห่างระหว่างอาคารสีสันสะดุดตาขัดแย้งกับธรรมชาติโดยรอบ

ภาพที่ 6.5 กลุ่มภาพตัวแทนที่มีอัตลักษณ์มาก กลุ่มที่ 3

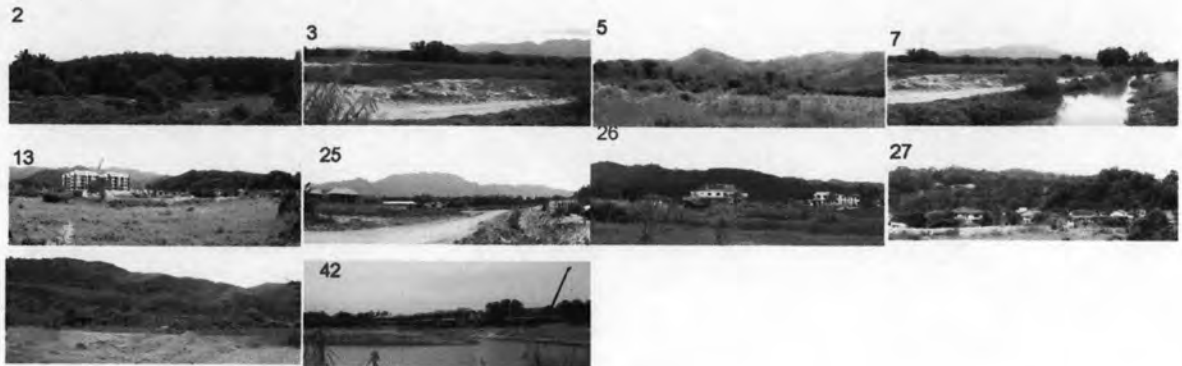
กลุ่มที่ 4 ได้แก่ภาพตัวแทนที่ 31 แสดงภูมิประเทศแบบที่ราบมีองค์ประกอบของบ่อน้ำขนาดใหญ่ของชุมชนเมืองเก่า พิษพรรณธรรมชาติค่อนข้างหนาแน่น พัฒนาเป็นรีสอร์ทหรูระดับ 5 ดาว โดยอาคารมีความสูง 3-5 ชั้น มีการวางตัวแบบเรียงแถวหน้ากระดาน บริเวณบ่อน้ำขนาดใหญ่ของชุมชนเมืองเก่า มีระยะห่างระหว่างอาคารน้อย เนื่องจากขนาด ความสูง และลักษณะการวางตัวของอาคารทำให้อาคารมีความโดดเด่นออกมาจากธรรมชาติโดยรอบ

ภาพที่ 6.6 กลุ่มภาพตัวแทนที่มีอัตลักษณ์มาก กลุ่มที่ 4

ภาพตัวแทนที่มีอัตลักษณ์ต่ำ ได้แก่ภาพตัวแทนที่ 2, 3, 5, 7, 13, 25, 26, 27, 39, 42 ภาพตัวแทนทั้งหมดแสดงพื้นที่ในแผ่นดิน บริเวณที่ราบ ที่ราบมีภูเขาสูงเป็นองค์ประกอบ

ที่ราบเชิงเขา และที่ราบมีแหล่งน้ำ พื้นที่โดยส่วนใหญ่มีพืชพรรณปกคลุมหนาแน่น มีความเป็นธรรมชาติค่อนข้างมาก แต่ในบางบริเวณพบร่องรอยการทำลายพืชพรรณ เปิดหน้าดินและปรับเปลี่ยนสภาพที่ดินเดิมชัดเจน ระดับการพัฒนาในพื้นที่มีตั้งแต่ปราศจากการพัฒนา มีพืชพรรณปกคลุมหนาแน่น และลักษณะของพื้นที่รกร้าง การพัฒนาเป็นย่านที่อยู่อาศัย ความสูง 1-2 ชั้น ไปจนถึง 3-4 ชั้น อาคารประเภทโรงแรม รีสอร์ท ความสูง 5-6 ชั้น มีรูปแบบหลากหลาย มีทั้งอาคารเดี่ยวขนาดเล็ก ตึกแถว และตึกขนาดใหญ่

ภาพที่ 6.7 กลุ่มภาพตัวแทนที่ไม่มีอัตลักษณ์

ภาพตัวแทนที่มีอัตลักษณ์ต่ำ แบ่งออกเป็น 4 กลุ่ม คือ

กลุ่มที่ 1 ได้แก่ภาพตัวแทนที่ 2, 5 ภาพแสดงลักษณะภูมิประเทศแบบที่ราบ และที่ราบมีภูเขาสูงเป็นองค์ประกอบ พืชพรรณปกคลุมหนาแน่น มีความเป็นธรรมชาติมาก

ภาพที่ 6.8 กลุ่มภาพตัวแทนที่ไม่มีอัตลักษณ์ กลุ่มที่ 1

กลุ่มที่ 2 ได้แก่ภาพตัวแทนที่ 3, 7 ภาพแสดงภูมิประเทศที่เป็นพื้นที่ราบมีองค์ประกอบของแหล่งน้ำ และภูเขาอยู่ทางด้านหลังไกลๆ ลักษณะของพืชพรรณที่ปกคลุมแผ่นดินมีความเบาบาง และมีร่องรอยของหน้าดินที่ถูกทำลาย ดูรกร้างแห้งแล้ง

ภาพที่ 6.9 กลุ่มภาพตัวแทนที่ไม่มีอัตลักษณ์ กลุ่มที่ 2

กลุ่มที่ 3 ได้แก่ภาพตัวแทนที่ 25, 39, 42 ภาพแสดงภูมิประเทศบริเวณที่ราบ มีแหล่งน้ำเป็นองค์ประกอบ และที่ราบมีภูเขาสูงเป็นองค์ประกอบชัดเจน สภาพพื้นที่อยู่ในระหว่างเปลี่ยนแปลงสภาพเดิม มีการขุดเปิดหน้าดิน ทำลายพืชพรรณ เพื่อการก่อสร้าง สภาพบริเวณรอบแหล่งน้ำไม่สามารถระบุได้ว่า เป็นบ่อน้ำในชุมชนเมืองเก่าหรือเป็นสระน้ำที่ขุดขึ้นมาใหม่

ภาพที่ 6.10 กลุ่มภาพตัวแทนที่ไม่มีอัตลักษณ์ กลุ่มที่ 3

กลุ่มที่ 4 ได้แก่ภาพตัวแทนที่ 13, 16, 27 ภาพแสดงพื้นที่ราบบริเวณเชิงเขาและที่ราบมีภูเขาสูงเป็นองค์ประกอบ ลักษณะพืชพรรณที่ปกคลุมค่อนข้างหนาแน่นแสดงถึงความอุดมสมบูรณ์ การพัฒนามีลักษณะเป็นที่อยู่อาศัยเป็นอาคารความสูง 2-3 ชั้น และเพื่อรองรับการท่องเที่ยวเป็นโรงแรมความสูง 5-6 ชั้น ลักษณะดูแปลกปลอมจากธรรมชาติโดยรอบ

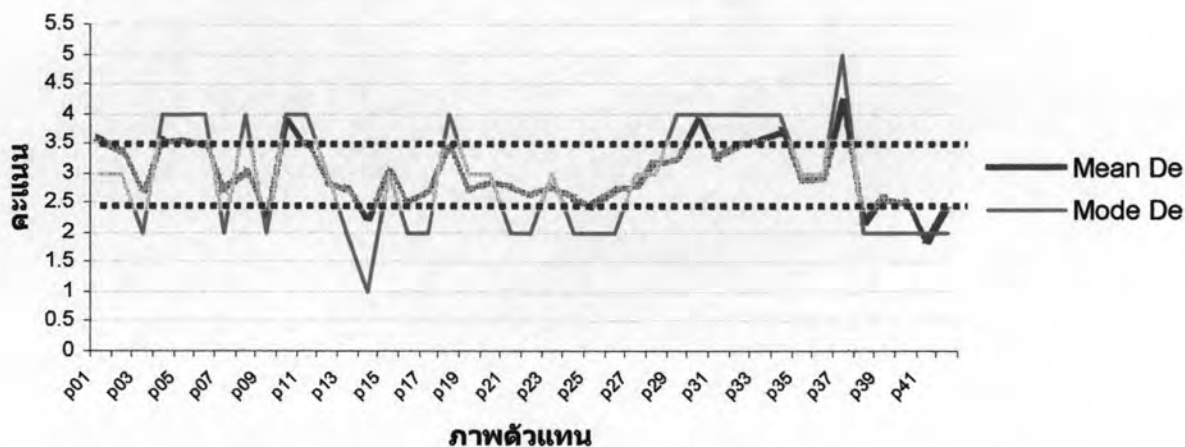

ภาพที่ 6.11 กลุ่มภาพตัวแทนที่ไม่มีอัตลักษณ์ กลุ่มที่ 4

6.1.2 ระดับการพัฒนาที่ยอมรับได้

ในประเด็นการยอมรับได้จากระดับการพัฒนา ได้ทำการหาภาพตัวแทนที่คนสามารถยอมรับระดับการพัฒนาของพื้นที่ได้มาก และกลุ่มที่คนไม่สามารถยอมรับระดับการพัฒนาของพื้นที่ได้เลย โดยจะพิจารณาจากค่าเฉลี่ย และค่าฐานนิยมซึ่งได้กำหนดเกณฑ์ไว้ ดังนี้คือ ภาพที่มีค่าคะแนนเฉลี่ย มากกว่าหรือเท่ากับ 3.5 และมีค่าฐานนิยมมากกว่าหรือเท่ากับ 4 เป็นภาพระดับการพัฒนาที่ยอมรับได้สูง และภาพที่มีค่าคะแนนเฉลี่ยน้อยกว่าหรือเท่ากับ 2.5 และมีค่าฐานนิยมน้อยกว่าหรือเท่ากับ 2 เป็นภาพระดับการพัฒนาที่ยอมรับได้ต่ำ ดังแสดงในภาพที่ 6.12 จากเกณฑ์ของคะแนนที่นำมาใช้ในการวิเคราะห์สามารถสรุปได้ว่า ภาพที่ยอมรับระดับการพัฒนาได้สูงมีจำนวน 8 ภาพ ภาพที่ยอมรับระดับการพัฒนาได้ปานกลางมีจำนวน 27 ภาพ และภาพที่ยอมรับระดับการพัฒนาได้ต่ำมีจำนวน 7 ภาพ โดยแสดงรายละเอียดไว้ดังต่อไปนี้

แผนภูมิแสดงค่าฐานนิยมและค่าเฉลี่ยของภาพตัวแทน ต่อการยอมรับได้จากระดับการพัฒนา

ภาพที่ 6.12 แผนภูมิแสดงระดับคะแนนค่าฐานนิยม (Mode) และค่าเฉลี่ย (Mean) ของภาพตัวแทนต่อระดับการพัฒนาที่ยอมรับได้

ภาพตัวแทนระดับการพัฒนาที่ยอมรับได้สูง ได้แก่ภาพตัวแทนที่ 4, 5, 10, 30, 33, 34, 37 ภาพแสดงภูมิประเทศของพื้นที่โนแผ่นดินบริเวณที่ราบเชิงเขา บริเวณชายหาดและแหลม มีพืชพรรณปกคลุมหนาแน่นมาก ปราศจากการพัฒนาประเภทอาคารสิ่งปลูกสร้าง แสดงวิถีชีวิตการประกอบอาชีพประมงขนาดเล็กของคนในพื้นที่ การพัฒนาเป็นอาคารชั่วคราวสำหรับบริการอาหารและเครื่องดื่มแก่นักท่องเที่ยว รวมไปถึงการพัฒนาเป็นอาคารประเภทโรงแรม รีสอร์ท อทขนาดใหญ่บริเวณพื้นที่ราบ มีพืชพรรณปกคลุมหนาแน่นเช่นเดียวกัน อาคารมีลักษณะแทรกตัวอยู่กับธรรมชาติ มีความกลมกลืนทั้งขนาด ความสูง วัสดุ และสีสันทนของผนังอาคาร ไม่มีความโดดเด่นแปลกแยก

ภาพที่ 6.13 กลุ่มภาพตัวแทนที่แสดงระดับการพัฒนาที่ยอมรับได้มาก

ภาพตัวแทนระดับการพัฒนาที่ยอมรับได้สูง แบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม คือ

กลุ่มที่ 1 ได้แก่ภาพตัวแทนที่ 1, 4, 5 ภาพแสดงภูมิประเทศแบบที่ราบ มีภูเขาสูงเป็นองค์ประกอบ พืชพรรณที่ปกคลุมแผ่นดินมีความหนาแน่นมาก ปราศจากการพัฒนาที่มี

ลักษณะของอาคารสิ่งปลูกสร้าง ยกเว้นบริเวณสวนมะพร้าวที่มีร่องรอยของเส้นทางสัญจรให้เห็นชัดเจน

ภาพที่ 6.14 กลุ่มภาพตัวแทนระดับการพัฒนาที่ยอมรับได้ กลุ่มที่ 1

กลุ่มที่ 2 ได้แก่ภาพตัวแทนที่ 10, 30, 34, 37 ภาพแสดงความสวยงามของพื้นที่บริเวณชายหาด ที่มีความเป็นธรรมชาติสูงมาก มีพืชพรรณปกคลุมหนาแน่นตลอดแนวชายหาดไปจนถึงหัวแหลม การพัฒนามีเพียงอาคารร้านค้าลักษณะชั่วคราวความสูงเพียง 1 ชั้น บริเวณริมชายหาด และยังสะท้อนวิถีชีวิตการประกอบอาชีพประมงของชาวบ้านในพื้นที่ จากองค์ประกอบของเรือประมงขนาดเล็กที่จอดเรียงรายอยู่บริเวณชายฝั่ง

ภาพที่ 6.15 กลุ่มภาพตัวแทนระดับการพัฒนาที่ยอมรับได้ กลุ่มที่ 2

กลุ่มที่ 3 ได้แก่ภาพตัวแทนที่ 33 ภาพแสดงพื้นที่ราบถูกพัฒนาเป็นโครงการโรงแรม รีสอร์ทขนาดใหญ่ ตัวอาคารมีความสูง 1-2 ชั้น ลักษณะการวางตัวเรียงเป็นแนวยาว แต่มี พืชพรรณปกคลุมหนาแน่นทางด้านหน้า ทำให้มองเห็นอาคารมีลักษณะเหมือนซ่อนตัวอยู่ระหว่างพืชพรรณ ไม่รู้สึกว่าเป็นก้อนอาคารยาวต่อเนื่อง มีลักษณะคล้ายกับกระจายตัวเบาบางมีระยะห่างระหว่างอาคาร ไม่โดดเด่นออกมาจากองค์ประกอบของธรรมชาติ

ภาพที่ 6.16 กลุ่มภาพตัวแทนระดับการพัฒนาที่ยอมรับได้ กลุ่มที่ 3

ภาพตัวแทนระดับการพัฒนาที่ยอมรับได้ต่ำ ได้แก่ภาพตัวแทนที่ 9, 14, 16, 25, 38, 41, 42 ภาพตัวแทนมีลักษณะภูมิประเทศที่มีความชัดเจน มีภูเขาสูงขนาดใหญ่เป็นองค์ประกอบหลัก บริเวณที่ราบและที่ราบเชิงเขา พื้นที่ส่วนใหญ่มีลักษณะแห้งแล้ง พืชพรรณปก

คลุมเบาบาง มีร่องรอยการทำลายพืชพรรณ เห็นหน้าดินชัดเจน การพัฒนามีลักษณะเป็นการปรับเปลี่ยนที่ดินเดิมค่อนข้างมาก อาคารสิ่งปลูกสร้างเป็นอาคารประเภทโรงแรม รีสอร์ท ความสูง 3-4 ชั้น ไปจนถึง 5-6 ชั้น อาคารพักอาศัย ความสูง 1-2 ชั้น รูปแบบมีความหลากหลายชาวโพลนสะดุดตา ลักษณะการวางตัวของอาคาร มีทั้งกลุ่มอาคารเดี่ยวกระจายตัว เกาะกลุ่มกันเป็นก้อนขนาดใหญ่ วางเรียงตัวเป็นแนวยาวหน้ากระดาน รวมไปถึงองค์ประกอบย่อยของเสาไฟฟ้า ป้ายโฆษณาทั้งขนาดใหญ่และขนาดเล็ก รกรุงรังไม่มีความเป็นระเบียบ

ภาพที่ 6.17 กลุ่มภาพตัวแทนที่แสดงระดับการพัฒนาที่ยอมรับไม่ได้

ภาพตัวแทนระดับการพัฒนาที่ยอมรับได้ต่ำ แบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม คือ

กลุ่มที่ 1 ได้แก่ภาพตัวแทนที่ 16, 38 ภาพแสดงภูมิประเทศแบบพื้นที่ลาดชันบนภูเขา พืชพรรณปกคลุมหนาแน่นมาก มีการปลูกสร้างอาคารขนานไปกับความลาดชัน โดยลักษณะของอาคาร ความสูง การวางตัวของอาคาร และองค์ประกอบย่อย แบ่งออกเป็น 2 ลักษณะคือ อาคารมีความสูง 2-3 ชั้น ลักษณะเป็นอาคารเดี่ยวขนาดใหญ่ กระจายตัวระหว่างพืชพรรณ รูปแบบ และสีสันทันมีความกลมกลืนกับธรรมชาติ แต่กลับถูกรบกวนจากอุปกรณ์ถนน เช่น เสาไฟฟ้า ป้ายโฆษณาขนาดต่างๆ ทำให้เกิดความไม่เป็นระเบียบรกรุงรัง ส่วนในอีกลักษณะคือตัวอาคารมีความสูง 5-6 ชั้น ลักษณะการวางตัวขนานยาวต่อเนื่องกันไปบนความลาดชันของภูเขาโดยไม่มีการเว้นระยะห่างระหว่างอาคาร สีสันทันของอาคารมีความโดดเด่น แยกแยะออกมาจากธรรมชาติ

ภาพที่ 6.18 กลุ่มภาพตัวแทนระดับการพัฒนาที่ยอมรับไม่ได้ กลุ่มที่ 1

กลุ่มที่ 2 ได้แก่ภาพตัวแทนที่ 9, 14, 41 ภาพแสดงภูมิประเทศที่ลาดชันและภูเขาสูงปกคลุมด้วยพืชพรรณค่อนข้างหนาแน่นแต่มีร่องรอยการทำลายพืชพรรณ และเปิดหน้าดิน การ

พัฒนามีการปลูกสร้างอาคารบริเวณเชิงเขาและบนภูเขา ความสูงตั้งแต่ 2-4 ชั้น ลักษณะการวางตัวของอาคารเรียงเป็นแนวยาวหน้ากระดาน อาคารมีสีฉูดฉาดเด่นแปลกแยกจากธรรมชาติ

ภาพที่ 6.19 กลุ่มภาพตัวแทนระดับการพัฒนาที่ยอมรับได้ กลุ่มที่ 2

กลุ่มที่ 3 ได้แก่ภาพตัวแทนที่ 25, 42 ภาพแสดงการบุกรุกทำลายพืชพรรณ หน้าที่ดินถูกเปิดบริเวณพื้นที่ราบ มีการก่อสร้างอาคารความสูง 1-2 ชั้น โดยส่วนใหญ่ภาพแสดงการเปลี่ยนแปลงสภาพพื้นที่เดิม ปรับแต่งหน้าดินในพื้นที่ธรรมชาติและบริเวณแหล่งน้ำจนไม่สามารถระบุได้ว่าเป็นบ่อน้ำในชุมชนเมืองเก่าหรือเกิดขึ้นใหม่จากการขุด สังเกตเห็นความขัดแย้งชัดเจน

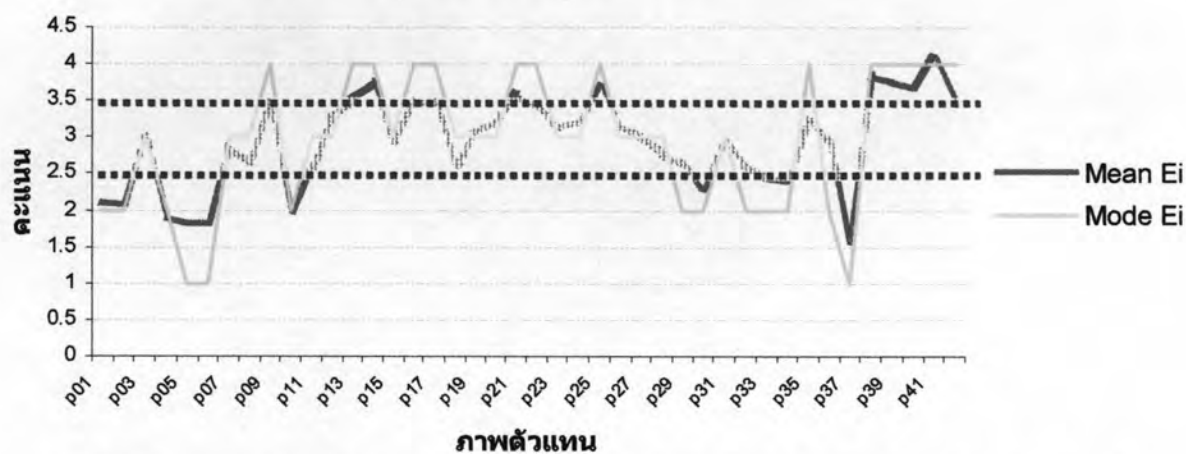

ภาพที่ 6.20 กลุ่มภาพตัวแทนระดับการพัฒนาที่ยอมรับได้ กลุ่มที่ 3

6.1.3 ประเด็นปัญหาสิ่งแวดล้อม

ในการใช้ภาพตัวแทนเพื่อบ่งชี้ประเด็นปัญหาสิ่งแวดล้อม ได้ทำการหากกลุ่มภาพตัวแทนที่คนรู้สึกว่ามีปัญหาสิ่งแวดล้อมมาก และกลุ่มภาพตัวแทนที่คนไม่รู้สึกว่ามีปัญหาสิ่งแวดล้อม โดยจะพิจารณาจากค่าเฉลี่ย และค่าฐานนิยมเช่นเดียวกัน ซึ่งได้กำหนดเกณฑ์ไว้ดังนี้คือ ภาพที่มีค่าคะแนนเฉลี่ย มากกว่าหรือเท่ากับ 3.5 และมีค่าฐานนิยมมากกว่าหรือเท่ากับ 4 เป็นภาพที่มีปัญหาสิ่งแวดล้อมสูง และภาพที่มีค่าคะแนนเฉลี่ยน้อยกว่าหรือเท่ากับ 2.5 และมีค่าฐานนิยมน้อยกว่าหรือเท่ากับ 2 เป็นภาพที่มีปัญหาสิ่งแวดล้อมต่ำ ดังแสดงในภาพที่ 6.21 จากเกณฑ์ของคะแนนที่นำมาใช้ในการวิเคราะห์ สามารถสรุปได้ว่า ภาพที่มีปัญหาสิ่งแวดล้อมสูงมีจำนวน 7 ภาพ ภาพที่มีปัญหาสิ่งแวดล้อมปานกลางมีจำนวน 25 ภาพ และภาพที่มีปัญหาสิ่งแวดล้อมต่ำมีจำนวน 10 ภาพ โดยแสดงรายละเอียดไว้ดังต่อไปนี้

แผนภูมิแสดงค่าฐานนิยมและค่าเฉลี่ยของภาพ ตัวแทนต่อประเด็นปัญหาสิ่งแวดล้อม

ภาพที่ 6.21 แผนภูมิแสดงระดับคะแนนค่าฐานนิยม (Mode) และค่าเฉลี่ย (Mean) ของภาพตัวแทนต่อประเด็นปัญหาสิ่งแวดล้อม

ภาพตัวแทนที่มีปัญหาสิ่งแวดล้อมสูง ได้แก่ภาพตัวแทนที่ 13, 14, 21, 25, 38, 42 ภาพตัวแทนแสดงภูมิประเทศในแผ่นดินทั้งหมด มีภูเขาสูงเป็นองค์ประกอบ ลักษณะการใช้ประโยชน์ที่ดินมีความหลากหลาย มีทั้งโรงแรม รีสอร์ท ความสูง 1-2, 3-4 และ 5-6 ชั้น ลักษณะการวางตัวของอาคารเป็นอาคารเดี่ยวกระจายตัว เกาะกลุ่มเป็นก้อนขนาดใหญ่ วางตัวเรียงเป็นแนวยาวหน้ากระดาน และอาคารที่มีลักษณะเป็นตึกขนาดใหญ่ อาคารประเภทการค้าและพาณิชย์กรรม มีลักษณะเป็นตึกแถว ความสูง 3-4 ชั้น มีรูปแบบและสีฉูดฉาดหลาย วางตัวขนานไปกับแนวเส้นทางสัญจรมีความหนาแน่นมาก โดยอาคารประเภทที่อยู่อาศัยทั้งหมดอยู่ในระหว่างการก่อสร้าง พื้นที่ถูกเปลี่ยนแปลงชัดเจน พืชพรรณถูกทำลาย

ภาพที่ 6.22 กลุ่มภาพตัวแทนที่มีปัญหาสิ่งแวดล้อมมาก

ภาพตัวแทนที่มีปัญหาสิ่งแวดล้อมสูง แบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม คือ

กลุ่มที่ 1 ได้แก่ภาพตัวแทนที่ 38, 41 ภาพแสดงการก่อสร้างอาคารบนพื้นที่ลาดชันมากตัวอาคารมีความสูงตั้งแต่ 2-5 ชั้น สามารถเห็นร่องรอยของการเปิดหน้าดิน และตัดภูเขา เพื่อก่อสร้างอาคารได้อย่างชัดเจน พืชพรรณค่อนข้างหนาแน่นแต่ไม่ค่อยมีความสมบูรณ์มากนัก

ภาพที่ 6.23 กลุ่มภาพตัวแทนที่มีปัญหาสิ่งแวดล้อมมาก กลุ่มที่ 1

กลุ่มที่ 2 ได้แก่ภาพตัวแทนที่ 13, 14, 21 ภาพแสดงภูมิประเทศที่ราบมีภูเขาสูงขนาดใหญ่เป็นองค์ประกอบ และที่ราบเชิงเขา การพัฒนามีสสิ่งปลูกสร้างเป็นอาคารความสูง 1-3 ชั้น ไปจนถึง 5-6 ชั้น รูปแบบมีความหลากหลาย ทั้งเกาะกลุ่มกันหนาแน่นเรียงตัวเป็นแนวยาว และมีบางส่วนที่กระจายตัว สีเส้นสะดุดตาเป็นส่วนใหญ่ ปรากฏให้เห็นทั้งบริเวณที่ราบและพื้นที่ลาดชันบนภูเขา

ภาพที่ 6.24 กลุ่มภาพตัวแทนที่มีปัญหาสิ่งแวดล้อมมาก กลุ่มที่ 2

กลุ่มที่ 3 ได้แก่ภาพตัวแทนที่ 25, 42 ภาพแสดงการพัฒนาในย่านการค้า และพาณิชย์กรรม อาคารมีลักษณะเป็นตึกแถวความสูง 2-3 ชั้น ชาติรูปแบบที่ชัดเจน สีเส้นสะดุดตาหลากหลายไม่สอดคล้องกัน กลุ่มอาคารมีความหนาแน่นมากตลอดแนวถนน ขัดแย้งกับองค์ประกอบที่มีฉากหลังเป็นแนวภูเขาสูงชันพืชพรรณหนาแน่น ตัวอาคารมีความโดดเด่นมาก ครอบคลุมมองที่สวยงาม

ภาพที่ 6.25 กลุ่มภาพตัวแทนที่มีปัญหาสิ่งแวดล้อมมาก กลุ่มที่ 3

ภาพตัวแทนที่มีปัญหาสิ่งแวดล้อมต่ำ ได้แก่ภาพตัวแทนที่ 1, 2, 4, 5, 6, 10, 30, 33, 34, 37 ภาพแสดงภูมิประเทศที่มีความโดดเด่นและหลากหลาย มีความครอบคลุมทั้งภูมิประเทศในแผ่นดิน และบริเวณชายหาด โดยพื้นที่ในแผ่นดินมีลักษณะเป็นที่ราบมีองค์ประกอบของภูเขา บ่อน้ำขนาดเล็ก พืชพรรณที่ปกคลุมเป็นพืชพื้นถิ่น สวนมะพร้าว และสวนยางพารา พื้นที่โดยรอบมีความอุดมสมบูรณ์มาก พืชพรรณหนาแน่น พื้นที่บริเวณชายหาด แสดงองค์ประกอบของน้ำทะเลสะอาดใส บริเวณแหลมปกคลุมไปด้วยพืชพรรณหนาแน่นมาก ปริมาณนักท่องเที่ยวเบาบางมากไปจนถึงไม่มีนักท่องเที่ยวเลย บริเวณชายหาดมีภาพวิถีชีวิตการประกอบอาชีพประมงขนาดเล็กของคนในพื้นที่ การพัฒนาที่เกิดขึ้นบริเวณชายหาดมีเพียงอาคารชั่วคราว บริการอาหารและเครื่องดื่มแก่นักท่องเที่ยว และอาคารโรงแรม รีสอร์ทขนาดใหญ่ ความสูง 1-2 ชั้น มีความกลมกลืนกับธรรมชาติมาก

ภาพที่ 6.26 กลุ่มภาพตัวแทนที่ไม่มีปัญหาสิ่งแวดล้อม

ภาพตัวแทนที่มีปัญหาสิ่งแวดล้อมต่ำ แบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม คือ

กลุ่มที่ 1 ได้แก่ภาพตัวแทนที่ 1, 2, 4, 5, 6 ภาพแสดงภูมิประเทศในแผ่นดิน บริเวณที่ราบ มีองค์ประกอบของภูเขา และบ่อน้ำขนาดกลางจากชุมชนเมืองเก่า โดยพื้นที่ทั้งหมดมีพืชพรรณปกคลุมหนาแน่นมาก แสดงความอุดมสมบูรณ์ของพื้นที่ได้ชัดเจน ยกเว้นบริเวณพื้นที่สวนมะพร้าวที่ร่องรอยของการบุกรุก และแนวเส้นทางสัญจรให้เห็น

ภาพที่ 6.27 กลุ่มภาพตัวแทนที่ไม่มีปัญหาสิ่งแวดล้อม กลุ่มที่ 1

กลุ่มที่ 2 ได้แก่ภาพตัวแทนที่ 10, 30, 34, 37 ภาพแสดงภูมิประเทศที่มีองค์ประกอบของชายหาด ทะเล และแหลม โดยสภาพพื้นที่ที่มีความสมบูรณ์และเป็นธรรมชาติมาก น้ำทะเลใสสะอาด พืชพรรณปกคลุมหนาแน่น แสดงวิถีชีวิตการประกอบอาชีพทำประมงขนาดเล็กของคนในพื้นที่ การพัฒนามีเพียงอาคารลักษณะชั่วคราว ความสูงเพียง 1 ชั้น วางตัวเรียงหน้ากระดานบริเวณชายหาด

ภาพที่ 6.28 กลุ่มภาพตัวแทนที่ไม่มีปัญหาสิ่งแวดล้อม กลุ่มที่ 2

กลุ่มที่ 3 ได้แก่ภาพตัวแทนที่ 33 ภาพแสดงโครงการโรงแรม รีสอร์ทขนาดใหญ่บนพื้นที่ราบมีพืชพรรณปกคลุมหนาแน่นมาก การวางตัวของอาคารเรียงตัวกันต่อเนื่องเป็นแนวยาวเว้นระยะอาคารจากแนวที่ดินค่อนข้างไกล ทำให้การมองเห็นมีลักษณะเหมือนตัวอาคารกระจายตัวอยู่ระหว่างพืชพรรณ ความสูงของอาคาร 1-2 ชั้น สีสันทและรูปแบบของอาคารมีความกลมกลืนกับธรรมชาติโดยรอบค่อนข้างมาก

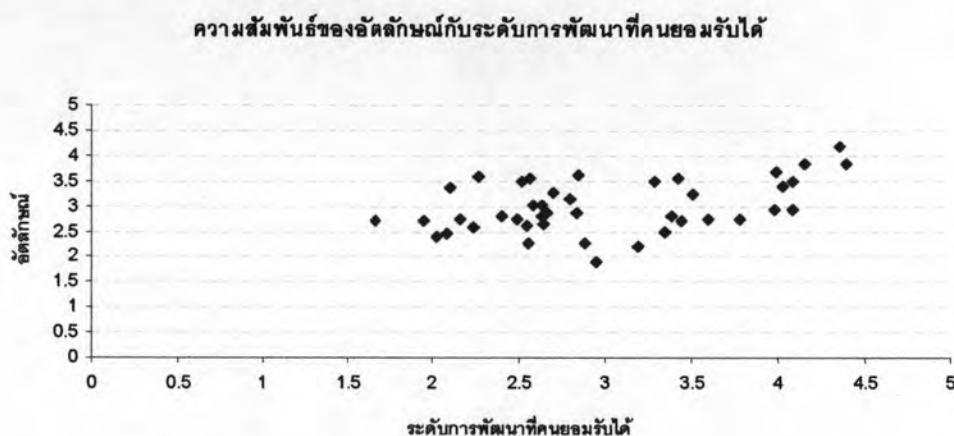
ภาพที่ 6.29 กลุ่มภาพตัวแทนที่ไม่มีปัญหาสิ่งแวดล้อม กลุ่มที่ 3

6.2 การหาความสัมพันธ์ระหว่างอัตลักษณ์ ระดับการพัฒนาที่ยอมรับได้ และประเด็นปัญหาสิ่งแวดล้อมของพื้นที่ศึกษา

6.2.1 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของแต่ละคู่ประเด็น โดยพิจารณาจากค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Correlation Coefficient)

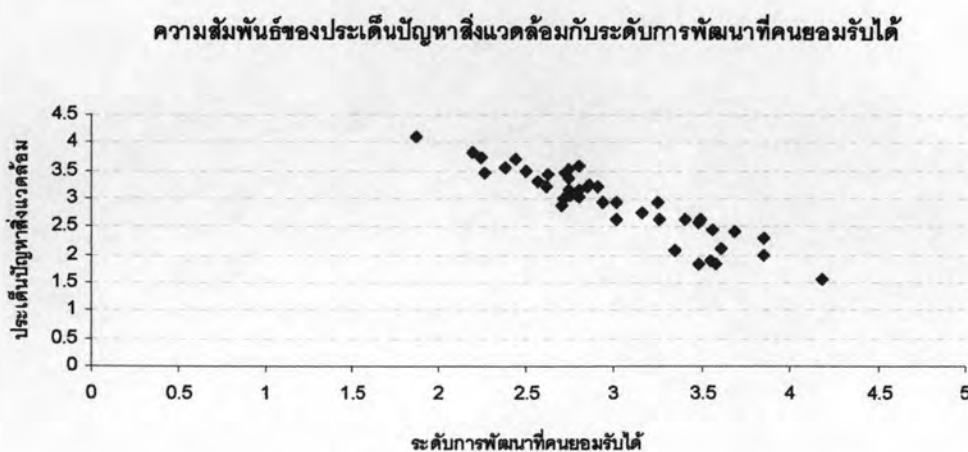
การหาความสัมพันธ์ของทั้ง 3 ประเด็นในเบื้องต้น จะพิจารณาจากภาพตัวแทนทั้งหมด 42 ภาพ เพื่อหาความสัมพันธ์ของแต่ละคู่ประเด็น จากค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ โดยใช้การจับคู่ดูความสัมพันธ์ว่าประเด็นใดมีความสัมพันธ์กันมากที่สุดและสัมพันธ์กันอย่างไร ดังนี้คือ

6.2.1.1 ความสัมพันธ์ระหว่างอัตลักษณ์กับระดับการพัฒนาที่ยอมรับได้ ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ 0.48 แปลความหมายได้ว่า ความสัมพันธ์ของอัตลักษณ์ กับระดับการพัฒนาที่ยอมรับได้ มีความสอดคล้องกันในระดับปานกลางในทิศทางเดียวกัน คือคนสามารถยอมรับได้มากกับภาพที่มีอัตลักษณ์มากซึ่งส่วนใหญ่ยังคงมีระดับการพัฒนาที่ต่ำ ดังแสดงในภาพที่ 6.30

ภาพที่ 6.30 กราฟแสดงความสัมพันธ์ระหว่างอัตลักษณ์กับระดับการพัฒนาที่ยอมรับได้

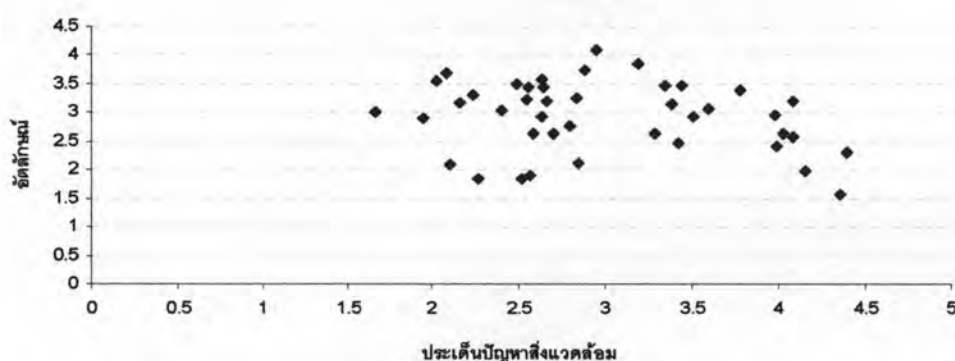
6.2.1.2 ความสัมพันธ์ระหว่างประเด็นปัญหาสิ่งแวดล้อมกับระดับการพัฒนาที่ยอมรับได้ ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ -0.93 แปลความหมายได้ว่าความสัมพันธ์ของประเด็นปัญหาด้านสิ่งแวดล้อม กับระดับการพัฒนาที่ยอมรับได้ มีความสัมพันธ์กันสูงมากในทิศทางตรงกันข้าม คือ ยอมรับระดับการพัฒนาได้น้อย จะสังเกตเห็นว่ามีปัญหาสิ่งแวดล้อมมาก ความสัมพันธ์เป็นแบบผกผันกันชัดเจน คือ ภาพที่คนสามารถยอมรับระดับการพัฒนาได้น้อยจะสังเกตเห็นว่ามีปัญหาสิ่งแวดล้อมมากเช่นเดียวกัน ดังแสดงให้เห็นจากกราฟ

ภาพที่ 6.31 กราฟแสดงความสัมพันธ์ระหว่างประเด็นปัญหาสิ่งแวดล้อมกับระดับการพัฒนาที่ยอมรับได้

6.2.1.3 ความสัมพันธ์ของอัตลักษณ์กับประเด็นปัญหาด้านสิ่งแวดล้อม ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ -0.23 แปลความหมายได้ว่าความสัมพันธ์ของเอกลักษณ์ของพื้นที่กับประเด็นปัญหาด้านสิ่งแวดล้อม มีความสัมพันธ์กันค่อนข้างต่ำในทิศทางตรงกันข้าม กล่าวได้ว่าเอกลักษณ์ของพื้นที่ไม่มีความสัมพันธ์หรือมีน้อยมากกับประเด็นปัญหาด้านสิ่งแวดล้อม เนื่องจากบางภาพที่บ่งบอกอัตลักษณ์นั้นชี้ให้เห็นถึงปัญหาสิ่งแวดล้อมมากเช่นเดียวกันไม่ได้จำกัดอยู่ที่ธรรมชาติที่สวยงามไม่ถูกรบกวนจากระดับการพัฒนาเท่านั้น ทำให้ต้องระวังว่าอัตลักษณ์ของพื้นที่ที่คนจดจำภาพของภูเก็ตรวมเปลี่ยนแปลงไป ดังแสดงในภาพที่ 6.32

ความสัมพันธ์ของอัตลักษณ์กับประเด็นปัญหาสิ่งแวดล้อม

ภาพที่ 6.32 กราฟแสดงความสัมพันธ์ของอัตลักษณ์กับประเด็นปัญหาด้านสิ่งแวดล้อม

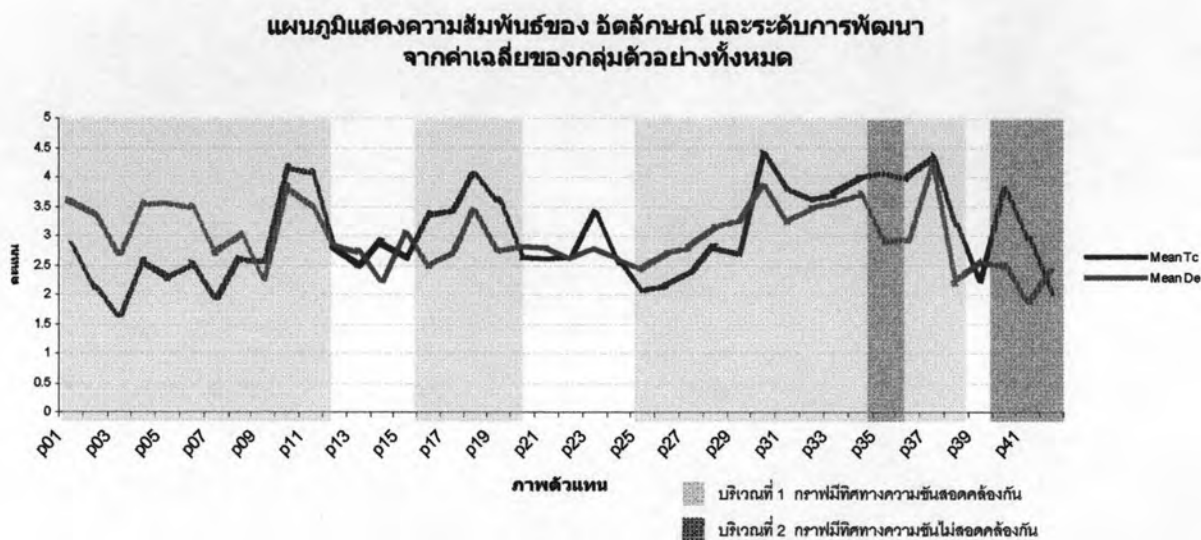
จากกราฟเส้นแสดงค่าเฉลี่ยของภาพตัวแทนทั้ง 42 ภาพ ในแต่ละคู่ประเด็น เพื่อดูแนวโน้มและทิศทางของความสัมพันธ์ในภาพรวมและกลุ่มย่อยที่มีลักษณะสอดคล้องเป็นไปในทิศทางเดียวกัน หรือไม่สอดคล้องมีทิศทางตรงกันข้าม และไม่มีความสัมพันธ์กัน

6.2.2 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของแต่ละคู่ประเด็น โดยพิจารณาจากแผนภูมิความสัมพันธ์ จากค่าคะแนนเฉลี่ย

6.2.2.1 ความสัมพันธ์ระหว่างอัตลักษณ์กับระดับการพัฒนาที่ยอมรับได้

จากกราฟแสดงความสัมพันธ์ของทั้งสองประเด็น พิจารณาจากความชันของกราฟภาพที่ 6.33 สรุปได้ว่าบริเวณที่แรเงาเป็นบริเวณที่ 1 กราฟมีทิศทางความชันในลักษณะที่สอดคล้องกันคือ เพิ่มขึ้นและลดลงตามกัน แปลความหมายได้ว่า ถ้าภาพตัวแทนมีอัตลักษณ์เพิ่มมากขึ้น ระดับการพัฒนาที่ยอมรับได้ก็มากขึ้นเช่นเดียวกัน และในขณะเดียวกันถ้าภาพตัวแทนมีอัตลักษณ์ลดลง ระดับการพัฒนาที่ยอมรับได้ก็ลดลงด้วยเช่นเดียวกัน พื้นที่แรเงา

บริเวณที่ 2 เป็นบริเวณที่มีทิศทางความชันของกราฟตรงข้ามกัน หมายความว่าภาพตัวแทนมีอัตลักษณ์มากขึ้น ระดับการพัฒนาที่ยอมรับได้กลับลดลง ส่วนในบริเวณที่ไม่ได้แรงงาเป็นบริเวณที่มีทิศทางความชันของกราฟไม่สอดคล้องกันจึงไม่สามารถอ่านความหมายได้อย่างชัดเจน

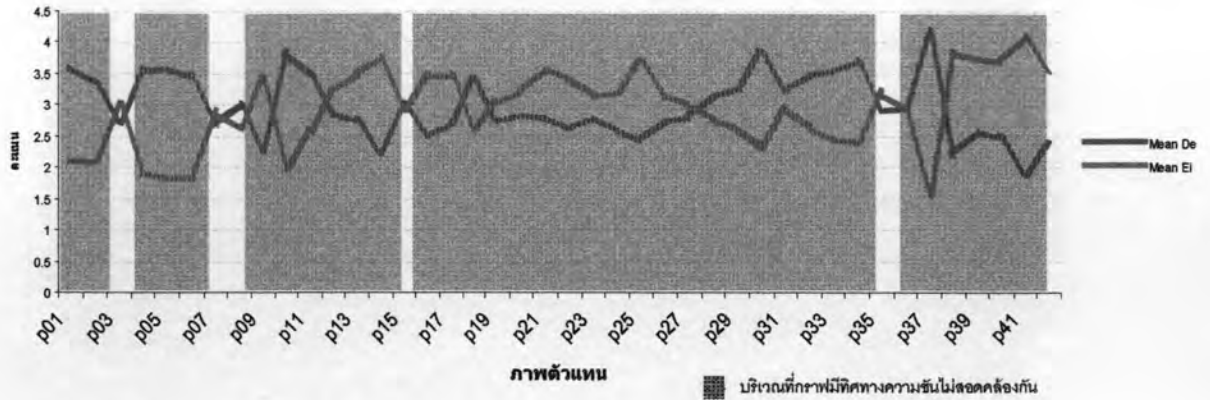

ภาพที่ 6.33 แผนภูมิแสดงความสัมพันธ์ของ อัตลักษณ์ และการยอมรับได้จากระดับการพัฒนา
จากค่าเฉลี่ย (Mean)

6.2.2.2 ความสัมพันธ์ระหว่างประเด็นปัญหาสิ่งแวดล้อมกับระดับการพัฒนาที่ยอมรับได้

พิจารณาจากภาพที่ 6.34 ความสัมพันธ์ที่เกิดขึ้น ในบริเวณพื้นที่ที่แรงงา แสดงความชันของกราฟที่มีความสัมพันธ์กันในลักษณะที่ตรงกันข้ามสวนทางกันอย่างชัดเจนนั้น หมายความว่า ภาพตัวแทนที่มีระดับการพัฒนาที่ยอมรับได้สูง จะมีปัญหาสิ่งแวดล้อมต่ำ และในขณะเดียวกัน ภาพตัวแทนที่มีระดับการพัฒนาที่ยอมรับได้ต่ำ กลับมีปัญหาสิ่งแวดล้อมสูง ส่วนบริเวณพื้นที่ที่ไม่ได้แรงงาเป็นบริเวณที่ไม่มีความสัมพันธ์กันและไม่สามารถอ่านค่าได้อย่างชัดเจนจากกราฟ

แผนภูมิแสดงความสัมพันธ์ของ การยอมรับได้จากระดับการพัฒนา และปัญหาสิ่งแวดล้อม จากค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

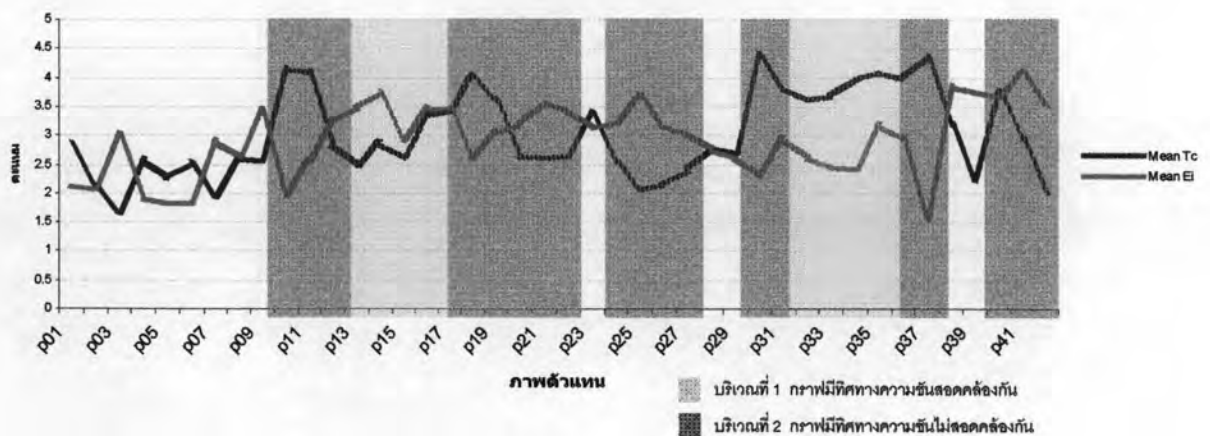

ภาพที่ 6.34 แผนภูมิแสดงความสัมพันธ์ของ การยอมรับได้จากระดับการพัฒนา และปัญหาสิ่งแวดล้อม จากค่าเฉลี่ย (Mean)

6.2.2.3 ความสัมพันธ์ของอัตลักษณ์กับประเด็นปัญหาด้านสิ่งแวดล้อม

จากกราฟแสดงความสัมพันธ์ภาพที่ 6.35 จากค่าคะแนนเฉลี่ยของภาพตัวแทน บริเวณที่แรเงาบริเวณที่ 1 ทิศทางความชันของกราฟมีลักษณะสัมพันธ์กันแบบตรงกันข้าม หมายความว่า ภาพตัวแทนที่แสดงอัตลักษณ์สูง คนรู้สึกว่ามีปัญหาสิ่งแวดล้อมต่ำ และในทางเดียวกันภาพที่แสดงอัตลักษณ์ของพื้นที่ต่ำ คนรู้สึกว่ามีปัญหาสิ่งแวดล้อมสูง บริเวณที่แรเงาบริเวณที่ 2 ทิศทางของความชันมีลักษณะสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน หมายความว่า ภาพตัวแทนที่แสดง อัตลักษณ์ของพื้นที่สูง มีปัญหาสิ่งแวดล้อมสูงด้วยเช่นเดียวกัน และในภาพตัวแทนที่มีอัตลักษณ์ต่ำ กลับมีปัญหาสิ่งแวดล้อมต่ำ สรุปได้ว่าความสัมพันธ์ของประเด็นอัตลักษณ์ของพื้นที่กับประเด็นปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมนั้นมีความสัมพันธ์ทั้งในทิศทางเดียวกันและตรงกันข้าม ส่วนในบริเวณที่ไม่ได้แรเงาเป็นบริเวณที่ความสัมพันธ์ของทั้งสองประเด็นนี้ค่อนข้างกระจาย โดยมีลักษณะความสัมพันธ์ที่ไม่ค่อยชัดเจนนัก

แผนภูมิแสดงความสัมพันธ์ของอัตลักษณ์ และ ปัญหาสิ่งแวดล้อม จากค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

ภาพที่ 6.35 แผนภูมิแสดงความสัมพันธ์ของ อัตลักษณ์ และปัญหาสิ่งแวดล้อม จากค่าเฉลี่ย (Mean)

6.2.3 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของแต่ละคู่ประเด็น โดยพิจารณาจากแผนภูมิความสัมพันธ์ จากค่าฐานนิยม (Mode)

ในการวิเคราะห์ความสัมพันธ์โดยพิจารณาจากค่าฐานนิยมนั้นเป็นการนำค่าฐานนิยมมาใช้ในการวิเคราะห์รูปแบบความสัมพันธ์ของแต่ละภาพตัวแทนทั้ง 42 ภาพ เนื่องจากค่าฐานนิยมสามารถเป็นค่ากลางหรือตัวแทนของข้อมูลที่สามารถอธิบายลักษณะที่เกิดขึ้นได้อย่างชัดเจนและเฉพาะเจาะจงกว่าค่าเฉลี่ยเลขคณิต ซึ่งอาจมีข้อจำกัดในการใช้กับข้อมูลหรือค่าคะแนนที่มีการกระจายตัวมาก โดยรูปแบบความสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นนั้นเกิดจากการจับคู่ของทั้ง 3 ประเด็นตั้งที่ได้กล่าวถึงมาแล้วในเบื้องต้น

6.2.3.1 ความสัมพันธ์ระหว่างอัตลักษณ์กับระดับการพัฒนาที่ยอมรับได้

โดยรูปแบบความสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นมีดังนี้ แสดงดังภาพตัวแทนที่ 6.40

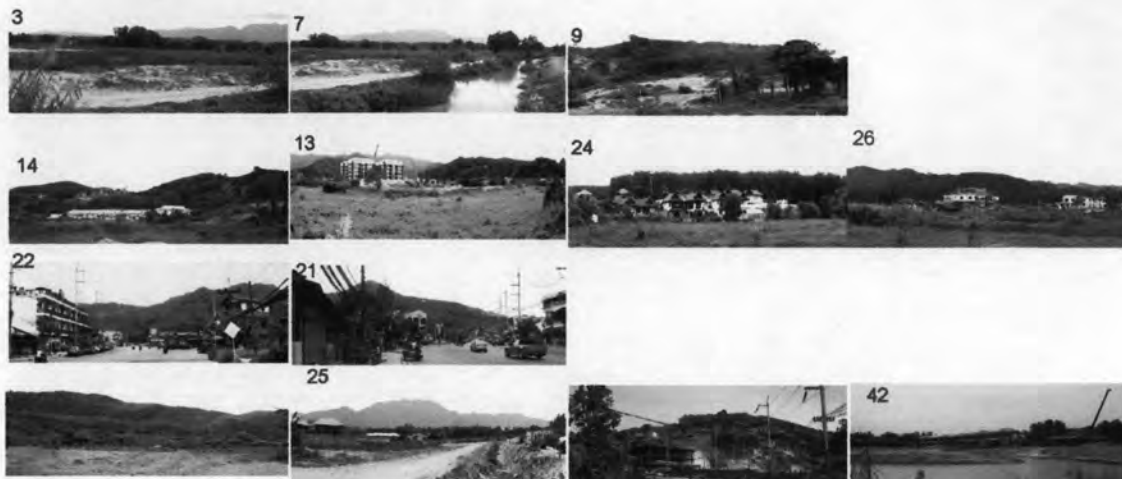
1) มีอัตลักษณ์สูงและยอมรับได้ดี ได้แก่ภาพตัวแทนที่ 16, 17, 18, 38, 40 ภาพแสดงลักษณะภูมิประเทศที่มีความหลากหลาย ความสวยงามของ ภูเขา แหลม ทะเล และชายหาด แต่กลับถูกบุกรุกทำลายเปิดหน้าดิน ทำลายพืชพรรณเดิม สร้างอาคารบนพื้นที่ลาดชันบนภูเขาและแหลม โดยอาคารมีความสูงตั้งแต่ 2-5 ชั้น มีทั้งใช้สีคอนกรีตกลมกลืนและไม่กลมกลืนกับธรรมชาติ ภาพที่ชัดเจนที่สุดเป็นกลุ่มอาคารหนาแน่นมากมีลักษณะเป็นก้อนขนาดใหญ่ใช้วัสดุและสีที่ไม่กลมกลืนกับธรรมชาติ สังเกตเห็นได้ชัดเจนจากบริเวณชายหาด และบางโครงการพยายามใช้วัสดุและสีที่คอนกรีตกลมกลืนกับธรรมชาติแต่ถูกรบกวนด้วยองค์ประกอบย่อย เช่น เสาไฟฟ้า และป้ายโฆษณาทำให้มองดูแล้วเกิดความไม่เป็นระเบียบ รกรุงรัง รวมไปถึงชายหาดที่มีนักท่องเที่ยวหนาแน่น ถูกรบกวนด้วยร่มและเตียงผ้าใบสีสดต่าง ๆ ขัดแย้งกับสภาพภูมิประเทศที่เป็นธรรมชาติ

ภาพที่ 6.36 กลุ่มภาพตัวแทนที่มีอัตลักษณ์มากและยอมรับไม่ได้

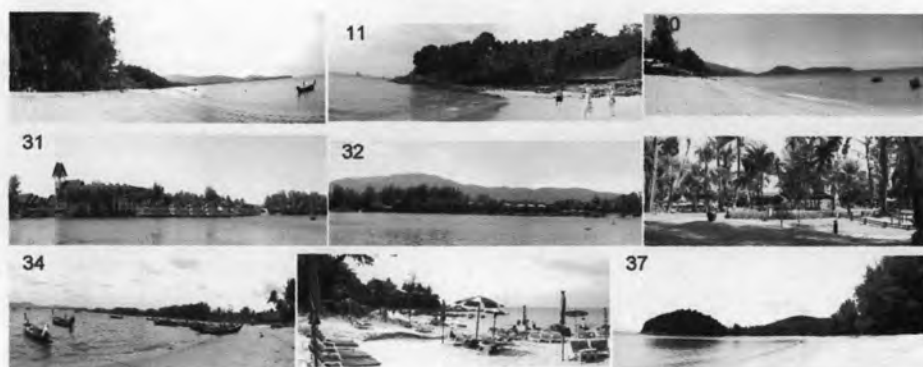
2) มีอัตลักษณ์ต่ำและยอมรับได้ดี ได้แก่ภาพตัวแทนที่ 3, 7, 9, 13, 14, 21, 22, 24, 25, 26, 39, 41, 42 ภาพส่วนใหญ่แสดงลักษณะภูมิประเทศที่มีองค์ประกอบหลักเป็น

ภูเขา และพื้นที่ลาดชันรวมไปถึงพื้นที่ราบที่ถูกบุกรุกทำลายพืชพรรณ เปิดหน้าดินเพื่อการก่อสร้างอาคาร พื้นที่ถูกปรับเปลี่ยนอย่างมาก บางภาพแสดงพื้นที่ที่ถูกปรับหน้าดิน ทำลายพืชพรรณเดิม และแปลงสภาพรอบบ่อน้ำของชุมชนเมืองเก่าจนไม่เหลือความเป็นธรรมชาติบนพื้นที่ราบ ตลอดจนพื้นที่ลาดชันบนภูเขาที่มีอาคารเกาะกลุ่มหนาแน่นมากสร้างอยู่บริเวณเชิงเขา และบนภูเขามีสถูมสูงตั้งแต่ 2-4 ชั้น สีสันขัดแย้งกับพืชพรรณที่เป็นฉากหลัง

ภาพที่ 6.37 กลุ่มภาพตัวแทนที่ไม่มีอัตลักษณ์และยอมรับไม่ได้

3) มีอัตลักษณ์สูงและยอมรับได้สูง ได้แก่ภาพตัวแทนที่ 10, 11, 30, 31, 32, 33, 34, 36, 37 ภาพแสดงภูมิประเทศที่มีองค์ประกอบหลักที่โดดเด่นของทะเล ชายหาดทอดยาวปิดด้วยแหลม และภาพที่แสดงองค์ประกอบย่อยของกลุ่มเรือประมงขนาดเล็กบริเวณริมชายฝั่งภาพแสดงความเป็นธรรมชาติมากมีกลุ่มเรือประมงแสดงวิถีชีวิตการประกอบอาชีพประมงของชาวบ้าน มีการพัฒนาเล็กน้อยเป็นอาคารขนาดเล็ก 1-2 ชั้นไปจนถึงการพัฒนาที่เป็นรีสอร์ทระดับ 5 ดาว ที่มีความสูงตั้งแต่ 2-5 ชั้น ใช้สีสัน วัสดุ และรูปแบบที่ค่อนข้างกลมกลืนกับธรรมชาติ มีพืชพรรณปกคลุมหนาแน่นและมีทะเลสาบขนาดใหญ่เป็นองค์ประกอบ

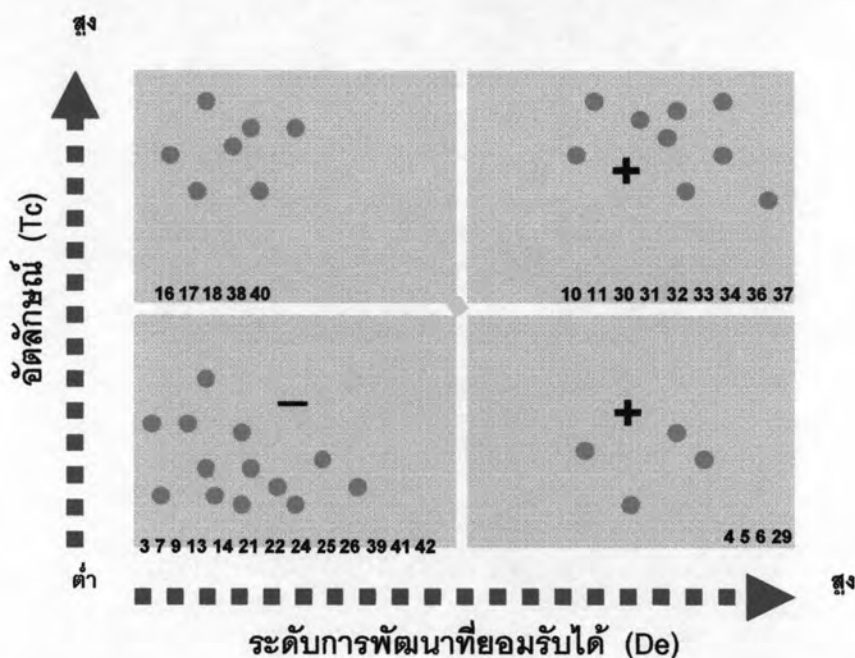

ภาพที่ 6.38 กลุ่มภาพตัวแทนที่มีอัตลักษณ์มากและยอมรับได้มาก

4) มีอัตลักษณ์ต่ำและยอมรับได้สูง ได้แก่ภาพตัวแทนที่ 4, 5, 6, 29 ภาพแสดงองค์ประกอบของภูมิประเทศที่เป็นภูเขาสูงมีพืชพรรณปกคลุมหนาแน่นทั้งไม้ยืนต้นและไม้พุ่มปราศจากการพัฒนาใด ๆ ทั้งสิ้น รวมไปถึงการพัฒนาเป็นที่อยู่อาศัยของชาวบ้านในพื้นที่อาคารมีขนาดเล็กความสูงเพียง 1 ชั้น กระจายตัวเบาบางไม่หนาแน่น

ภาพที่ 6.39 กลุ่มภาพตัวแทนที่มีอัตลักษณ์มากและยอมรับได้มาก

ภาพที่ 6.40 กราฟแสดงความสัมพันธ์ของอัตลักษณ์และระดับการพัฒนาที่ยอมรับได้จากค่าฐานนิยม (Mode)

6.2.3.2 ความสัมพันธ์ระหว่างปัญหาสิ่งแวดล้อมและระดับการพัฒนาที่ยอมรับได้

โดยรูปแบบความสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นมีดังนี้ แสดงดังภาพตัวแทนที่ 6.43

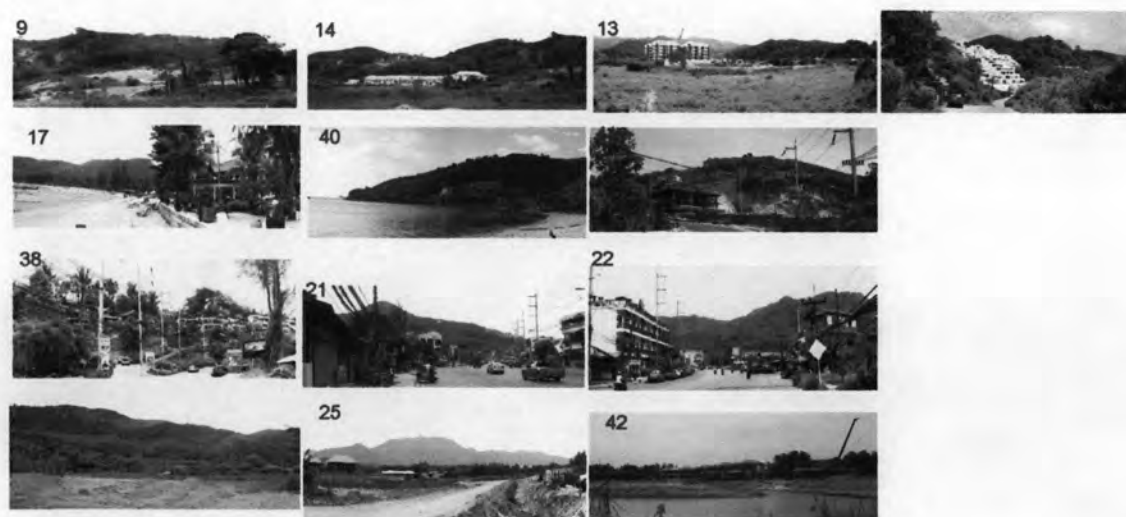
1) มีปัญหาสิ่งแวดล้อมต่ำและยอมรับได้สูง ได้แก่ภาพตัวแทนที่ 4, 5, 6, 10, 29, 30, 32, 33, 34, 37 ภาพแสดงออกถึงลักษณะภูมิประเทศที่มีความสวยงามเป็นธรรมชาติเป็นส่วนใหญ่ โดยองค์ประกอบของภูเขา ชายหาดทะเล บ่อน้ำจากชุมชนเมืองเก่า พื้นที่ถูปกคลุมด้วยพืชพรรณหนาแน่นแสดงออกถึงความอุดมสมบูรณ์ รวมไปถึงภาพที่สะท้อนให้เห็นวิถีชีวิตของชาวบ้านในพื้นที่จากกลุ่มเรือประมงริมทะเล การพัฒนาเพื่อรองรับการท่องเที่ยวเป็น

อาคารของโรงแรมที่มีความสูง 1-2 ชั้นแทรกตัวอยู่กับพืชพรรณเดิมในพื้นที่ ไม่มีความแปลกแยกกับองค์ประกอบทางธรรมชาติที่เป็นภูเขาและบ่อน้ำที่เกิดจากชุมชนเมืองเก่า

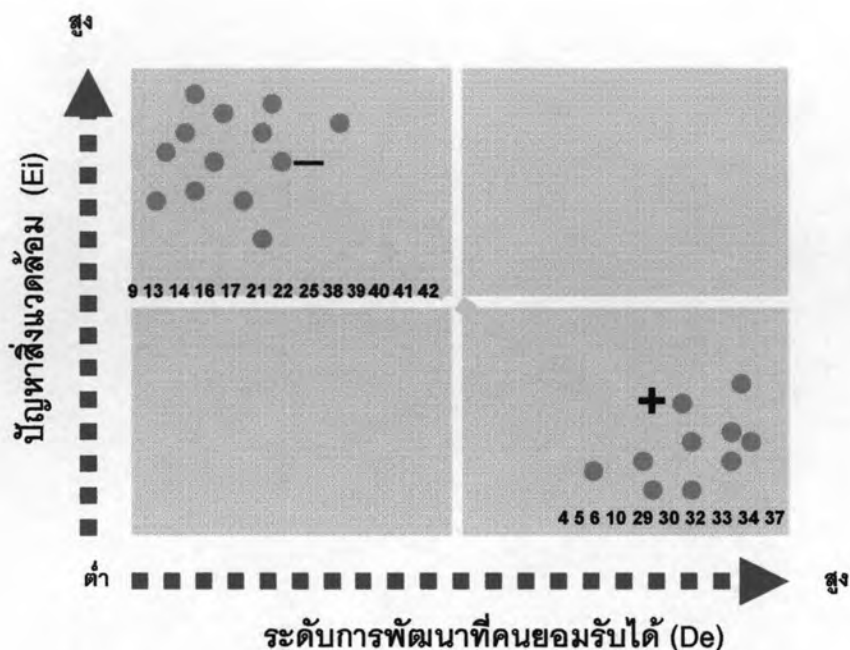

ภาพที่ 6.41 กลุ่มภาพตัวแทนที่ไม่มีปัญหาสิ่งแวดล้อมและยอมรับได้มาก

2) มีปัญหาสิ่งแวดล้อมสูงและยอมรับได้ต่ำ ได้แก่ภาพตัวแทนที่ 9, 13, 14, 16, 17, 21, 22, 25, 38, 39, 40, 41, 42 ภาพแสดงการปลูกสร้างอาคาร และการทำลายพืชพรรณทั้งในพื้นที่ราบมีแหล่งน้ำ ที่ราบโอบล้อมด้วยภูเขา พื้นที่ลาดชันบนภูเขา และจุดที่สังเกตได้ชัดเจนคือบริเวณแหลม ปลูกสร้างอาคารขนาดใหญ่ หนาแน่น สีฉูดฉาด ชัดแย้งตัดกับสีเขียวของพืชพรรณที่หนาแน่นเป็นฉากอยู่ทางด้านหลัง การปลูกสร้างทางเดินเท้าคอนกรีตและอาคารรูกลับบริเวณชายหาด การทำลายพืชพรรณและรอบๆแหล่งน้ำธรรมชาติจนไม่เหลือสภาพเดิมในบริเวณที่ราบ เพื่อปลูกสร้างอาคารที่มีความหนาแน่นด้วยรูปแบบบ้านจัดสรรสมัยใหม่ทั่วไป

ภาพที่ 6.42 กลุ่มภาพตัวแทนที่มีปัญหาสิ่งแวดล้อมมากและยอมรับไม่ได้

ภาพที่ 6.43 กราฟแสดงความสัมพันธ์ของปัญหาสิ่งแวดล้อมและระดับการพัฒนาที่ยอมรับได้ จากค่าฐานนิยม (Mode)

6.2.3.3 ความสัมพันธ์ระหว่างอัตลักษณ์ และปัญหาสิ่งแวดล้อม

โดยรูปแบบความสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นมีดังนี้ แสดงดังภาพตัวแทนที่ 6.48

1) มีอัตลักษณ์สูงและมีปัญหาสิ่งแวดล้อมต่ำ ได้แก่ภาพตัวแทนที่ 10, 30, 32, 33, 34, 37 ภาพแสดงชายหาดที่มีองค์ประกอบทางภูมิทัศน์สมบูรณ์สวยงาม ปราศจากการพัฒนาแสดงวิถีชีวิตของชาวประมงด้วยกลุ่มเรือประมงที่อยู่ริมทะเล นอกจากนี้ยังมีภาพรีสอร์ตขนาดใหญ่ระดับ 5 ดาว ที่มีลักษณะเป็นอาคาร 1-2 ชั้น แทรกตัวอยู่ใต้ต้นสนและต้นมะพร้าว มีความกลมกลืนกับสภาพแวดล้อม

ภาพที่ 6.44 กลุ่มภาพตัวแทนที่มีอัตลักษณ์มากและไม่มีปัญหาสิ่งแวดล้อม

2) มีอัตลักษณ์สูงและมีปัญหาสิ่งแวดล้อมสูง ได้แก่ภาพตัวแทนที่ 16, 17, 40 ภาพแสดงองค์ประกอบภูมิทัศน์ที่มีลักษณะเด่นของทะเล ชายหาด และแหลม ถูกรุกปลูกสร้างอาคารประเภทรีสอร์ตรูปแบบสมัยใหม่ขนาดใหญ่ หนาแน่น สีฉูดฉาด การสร้างถนนรูกล้า

ชายหาด รวมไปถึงชายหาดที่มีนักท่องเที่ยวหนาแน่น มีองค์ประกอบย่อยที่เป็นร่มและเตียงผ้าใบ เรียงรายอยู่อย่างไม่เป็นระเบียบ สีสันขัดแย้งกับชายหาด

ภาพที่ 6.45 กลุ่มภาพตัวแทนที่มีอัตลักษณ์มากและมีปัญหาสิ่งแวดล้อมมาก

3) มีอัตลักษณ์ต่ำและมีปัญหาสิ่งแวดล้อมต่ำ ได้แก่ภาพตัวแทนที่ 4, 5, 6, 29 ภาพแสดงลักษณะภูมิประเทศที่มีองค์ประกอบหลักเป็นภูเขาสูงปกคลุมด้วยพืชพรรณหนาแน่นและมีความหลากหลาย เช่น ยางพารา มะพร้าว และไม้พุ่มคลุมดิน การพัฒนาที่เกิดขึ้นมีเพียงอาคารพักอาศัยขนาดเล็กของชาวบ้านความสูงเพียง 1 ชั้นเท่านั้น

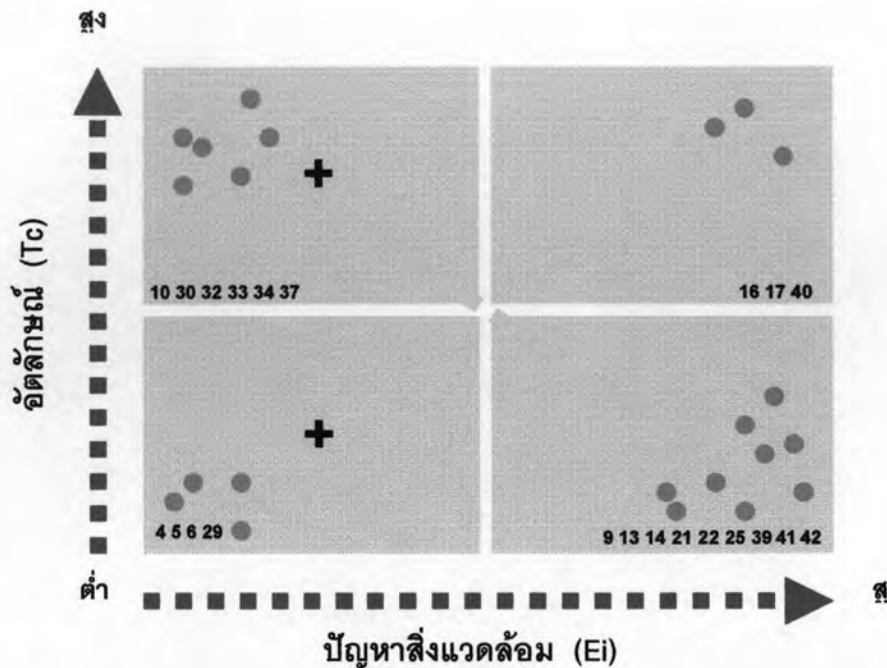

ภาพที่ 6.46 กลุ่มภาพตัวแทนที่ไม่มีอัตลักษณ์ และไม่มีปัญหาสิ่งแวดล้อม

4) มีอัตลักษณ์ต่ำและมีปัญหาสิ่งแวดล้อมสูง ได้แก่ภาพตัวแทนที่ 9, 13, 14, 21, 22, 25, 39, 41, 42 ภาพแสดงการพัฒนาในพื้นที่ธรรมชาติมีองค์ประกอบหลักเป็นภูเขาสูงชันมีพืชพรรณหนาแน่นเป็นธรรมชาติมาก ถูกบุกรุกทำลายพืชพรรณจนเห็นหน้าดินชัดเจน ที่ราบและบ่อน้ำที่เกิดจากขุมเหมืองเก่าถูกดัดแปลงจนไม่เหลือสภาพเดิม ไปจนถึงการปลูกสร้างอาคารขนานกับความชันของภูเขาและบริเวณเชิงเขา ทั้งอาคารประเภทรีสอร์ทรูปแบบขาดความกลมกลืนกับสภาพแวดล้อมขนาดตั้งแต่ 2-4 ชั้น รวมไปถึงอาคารขนาดใหญ่ 5-6 ชั้น และอาคารพักอาศัยของคนในพื้นที่ที่มีความหนาแน่นขาดการออกแบบที่ดีทั้งรูปแบบและสีสันขัดแย้งกับองค์ประกอบธรรมชาติที่เป็นจากอยู่ด้านหลังมาก

ภาพที่ 6.47 กลุ่มภาพตัวแทนที่ไม่มีอัตลักษณ์ และไม่มีปัญหาสิ่งแวดล้อม

ภาพที่ 6.48 กราฟแสดงความสัมพันธ์ของอัตราลักษณ์และปัญหาสิ่งแวดล้อมจากค่าฐานนิยม (Mode)

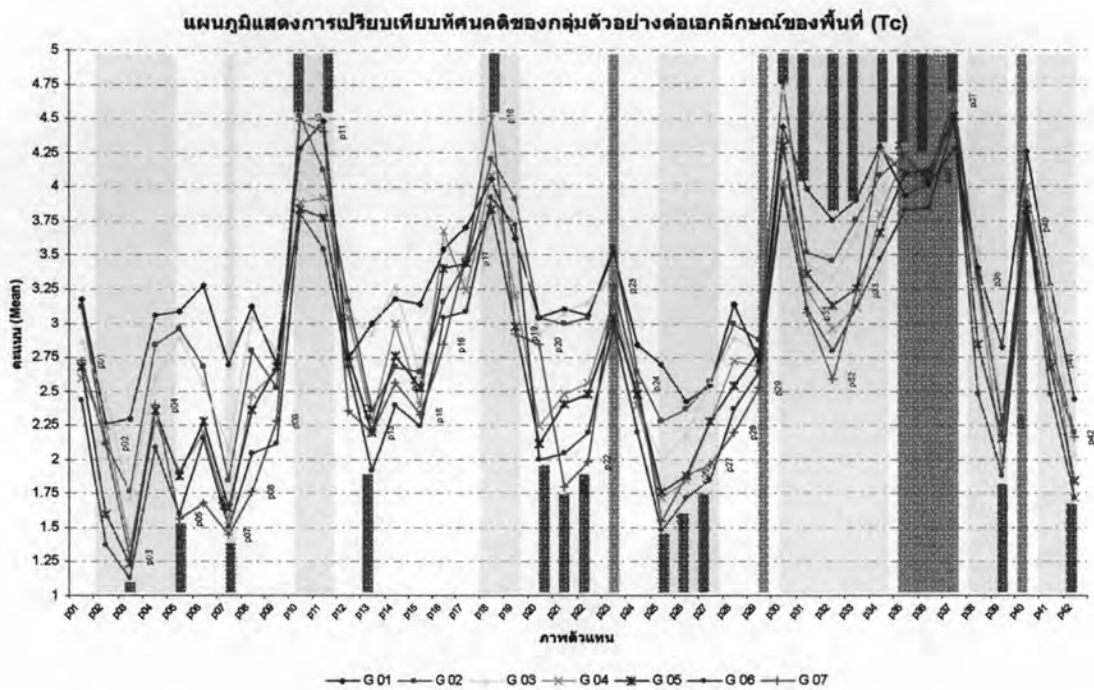
6.3 การวิเคราะห์กลุ่มเป้าหมาย

6.3.1 การเปรียบเทียบทัศนคติของกลุ่มตัวอย่างต่ออัตราลักษณ์ ระดับการพัฒนาที่ยอมรับได้ และปัญหาสิ่งแวดล้อม

6.3.1.1 การเปรียบเทียบทัศนคติของกลุ่มตัวอย่างต่ออัตราลักษณ์

การวิเคราะห์ใช้วิธีการอ่านกราฟประกอบรูปภาพโดยเลือกเฉพาะภาพที่มีนัยสำคัญ คือ มีความเบี่ยงเบนของคะแนนต่ำ ซึ่งเป็นภาพที่ทุกกลุ่มตัวอย่างให้คะแนนสอดคล้องไปในทิศทางเดียวกัน โดยจะพิจารณาร่วมกับกลุ่มภาพที่แสดงความชัดเจนในประเด็นอัตราลักษณ์ของพื้นที่ มีวิธีในการอ่านกราฟดังนี้คือ แถบสีเทาแสดงกลุ่มภาพที่มีคะแนนเกาะกลุ่มกันหมายความว่าภาพในกลุ่มนี้มีความเบี่ยงเบนของคะแนนต่ำ ได้แก่ภาพตัวแทนที่ 23, 29, 35, 36, 37, 40 และแถบสีเหลือง แสดงภาพที่ทุกกลุ่มให้ค่าไปในทิศทางเดียวกันแต่นำหน้าคะแนนต่างกัน โดยภาพในกลุ่มนี้สามารถนำมาวิเคราะห์ทัศนคติของแต่ละกลุ่มตัวอย่างที่มีความแตกต่างกัน ได้แก่ภาพตัวแทนที่ 2, 3, 4, 5, 7, 10, 11, 18, 19, 25, 26, 27, 30, 31, 32, 33, 34, 38, 39, 41, 42 และแถบสีน้ำเงินแสดงกลุ่มภาพที่มีความชัดเจนในประเด็นอัตราลักษณ์ของพื้นที่ ทั้งกลุ่มภาพที่มีอัตราลักษณ์สูงและมีอัตราลักษณ์ต่ำซึ่งเป็นภาพที่มีนัยสำคัญ ได้แก่ภาพตัวแทนที่ 3, 5, 7,

10, 11, 13, 18, 19, 20, 21, 22, 25, 26, 27, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 39, 42 โดยสรุป
ได้ดังภาพที่ 6.49

ภาพที่ 6.49 แผนภูมิแสดงการเปรียบเทียบทัศนคติของกลุ่มตัวอย่างที่มีความแตกต่างกันในประเด็นอัตลักษณ์ของพื้นที่

จากกราฟแสดงการเปรียบเทียบทัศนคติของกลุ่มตัวอย่างต่อประเด็นอัตลักษณ์ของพื้นที่ที่สามารถสรุปได้ดังนี้

กลุ่มที่ 1 คนในพื้นที่ ให้คะแนนอัตลักษณ์โดยเฉลี่ยสูงกว่ากลุ่มนักท่องเที่ยว และผู้เชี่ยวชาญ เนื่องจากมีความคุ้นเคยกับพื้นที่เป็นอย่างดี สามารถรับรู้องค์ประกอบที่แสดงความเป็นพื้นที่ได้อย่างชัดเจนและแม่นยำกว่าทุกกลุ่ม คือ ใช้ประสบการณ์ความคุ้นเคย และการจดจำร่วมในการตัดสินใจให้ระดับคะแนนด้วย

กลุ่มที่ 2 นักท่องเที่ยวชาวไทย (ไปหลายครั้ง) และกลุ่มที่ 3 นักท่องเที่ยวต่างชาติ (ไปหลายครั้ง) ให้ระดับคะแนนรองลงมาจากคนในพื้นที่ เป็นกลุ่มที่มีภาพความทรงจำเกี่ยวกับพื้นที่ มีประสบการณ์ในพื้นที่มาก่อนทำให้เข้าใจองค์ประกอบทางภูมิทัศน์ของพื้นที่พอสมควร ได้เห็นสภาพพื้นที่ค่อนข้างครอบคลุมและหลากหลาย สามารถระบุอัตลักษณ์ของพื้นที่ได้ค่อนข้างชัดเจนในภาพที่ขาดองค์ประกอบของ ทะเลและชายหาด รวมทั้งพื้นที่ที่แสดงถึง

ความอุดมสมบูรณ์ของทรัพยากรธรรมชาติ การพัฒนาเป็นโรงแรมระดับหรู 5 ดาว ซึ่งมีชื่อเสียง และเป็นที่ยอมรับของนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติ

กลุ่มที่ 4 นักท่องเที่ยวชาวไทย (ไปครั้งแรก) และกลุ่มที่ 5 นักท่องเที่ยวต่างชาติ (ไปครั้งแรก) เป็นกลุ่มที่มีประสบการณ์ในพื้นที่เป็นครั้งแรก สามารถรับรู้ได้แต่องค์ประกอบทางภูมิประเทศที่มีความชัดเจนมาก ได้แก่ ทะเลและชายหาดเท่านั้น

กลุ่มที่ 6 นักท่องเที่ยวทั่วไป (ไม่มีประสบการณ์ในพื้นที่) ให้ระดับคะแนนอยู่ในระดับต่ำที่สุดโดยเฉลี่ย ไม่ว่าจะเป็สภาพที่แสดงอัตลักษณ์และไม่แสดงอัตลักษณ์ สามารถรับรู้และเข้าใจองค์ประกอบของพื้นที่ได้น้อยที่สุด เนื่องจากขาดประสบการณ์ที่มีต่อพื้นที่

กลุ่มที่ 7 ผู้เชี่ยวชาญ มีความชัดเจนมากในการให้ระดับคะแนนโดยจะให้คะแนนสูงมากในตำแหน่งภาพที่แสดงอัตลักษณ์ของพื้นที่ และระดับคะแนนจะต่ำมากในภาพที่ไม่แสดง อัตลักษณ์ของพื้นที่ เนื่องจากผู้เชี่ยวชาญใช้ความรู้ทางด้านองค์ประกอบมาใช้เป็นเกณฑ์ในการตัดสินภาพ และใช้ความรู้สึกส่วนตัวในการตัดสินภาพน้อยมากเมื่อเทียบกับกลุ่มอื่นๆ

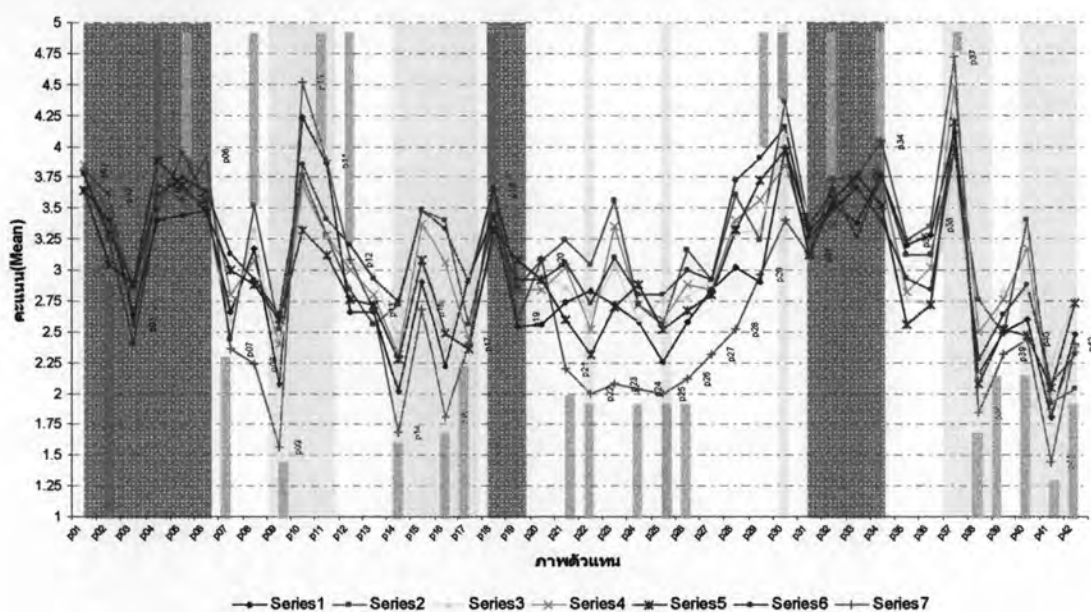
กลุ่มผู้เชี่ยวชาญ คนในพื้นที่ และกลุ่มนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติที่มีประสบการณ์ในพื้นที่หลายครั้ง สามารถรับรู้องค์ประกอบของภูมิประเทศที่มีความสวยงาม โดดเด่นของพื้นที่ได้โดยไม่เฉพาะเจาะจงว่าต้องม้องค์ประกอบของ ชายหาด ทะเล และแหลมเท่านั้น ยังมีระดับการพัฒนาที่คนกลุ่มนี้ใช้ในการระบุอัตลักษณ์ของพื้นที่ร่วมกับองค์ประกอบทางภูมิประเทศ โดยกลุ่มนักท่องเที่ยวทั่วไปและนักท่องเที่ยวที่มีประสบการณ์ต่อพื้นที่เป็นครั้งแรกจะให้ความสำคัญเฉพาะบริเวณที่มีองค์ประกอบของทะเล และชายหาด รวมไปถึงรีสอร์ทที่มีความสวยงามและมีชื่อเสียงเท่านั้น ส่วนผู้เชี่ยวชาญจะตัดสินโดยการพิจารณาองค์ประกอบเป็นหลัก และในส่วนของคนในพื้นที่นั้นจะอาศัยความคุ้นเคยกับพื้นที่เป็นหลัก

6.3.1.2 การเปรียบเทียบทัศนคติของกลุ่มตัวอย่างต่อระดับการพัฒนาที่ยอมรับได้

การวิเคราะห์ยังคงใช้วิธีการอ่านกราฟประกอบรูปภาพโดยเลือกพิจารณาเฉพาะภาพที่มีนัยสำคัญในประเด็นระดับการพัฒนาที่ยอมรับได้ คือ มีความเบี่ยงเบนของคะแนนต่ำ และภาพที่ทุกกลุ่มตัวอย่างให้คะแนนสอดคล้องไปในทิศทางเดียวกัน โดยจะพิจารณาร่วมกับกลุ่มภาพที่มีระดับการพัฒนาที่ยอมรับได้มาก และยอมรับไม่ได้เลย โดยมีวิธีในการอ่านกราฟดังนี้คือ แถบสีเทาแสดงกลุ่มภาพที่มีคะแนนเกาะกลุ่มกัน หมายความว่าภาพในกลุ่มนี้มีความ

เบี่ยงเบนของคะแนนต่ำ ได้แก่ภาพตัวแทนที่ 1, 3, 4, 5, 6, 18, 19, 31, 32, 33, 34 และแถบสีเหลือง แสดงภาพที่ทุกกลุ่มให้ค่าไปในทิศทางเดียวกันแต่ให้น้ำหนักคะแนนต่างกัน ได้แก่ภาพตัวแทนที่ 9, 10, 11, 14, 15, 16, 17, 22, 25, 30, 37, 38, 40, 41, 42 โดยภาพในกลุ่มนี้สามารถนำมาวิเคราะห์ทัศนคติของแต่ละกลุ่มตัวอย่างที่มีความแตกต่างกัน และแถบสีชมพูคือกลุ่มภาพที่แสดงระดับการพัฒนาที่ยอมรับได้มากและยอมรับไม่ได้เลย ซึ่งเป็นภาพที่มีนัยสำคัญเช่นเดียวกัน ได้แก่ภาพตัวแทนที่ 2, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 11, 12, 14, 16, 17, 18, 21, 22, 24, 25, 26, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 37, 38, 39, 40, 41, 42 โดยสรุปได้ดังภาพที่ 6.50

แผนภูมิแสดงการเปรียบเทียบทัศนคติของกลุ่มตัวอย่างต่อระดับการพัฒนาที่ยอมรับได้ (De)

ภาพที่ 6.50 แผนภูมิแสดงการเปรียบเทียบทัศนคติของกลุ่มตัวอย่างที่มีความแตกต่างกันในประเด็นระดับการพัฒนาที่ยอมรับได้ของพื้นที่

จากกราฟแสดงการเปรียบเทียบทัศนคติของกลุ่มตัวอย่างต่อประเด็นระดับการพัฒนาที่ยอมรับได้สามารถสรุปได้ดังนี้

กลุ่มที่ 1 คนในพื้นที่ ระดับการให้คะแนนในประเด็นการยอมรับได้จากระดับการพัฒนาของคนในพื้นที่โดยส่วนใหญ่แล้วต่ำกว่ากลุ่มนักท่องเที่ยว เนื่องจากเป็นกลุ่มที่ดำรงชีวิตอยู่ในพื้นที่มาโดยตลอด เห็นความเปลี่ยนแปลงจากการพัฒนาเพื่อรองรับการท่องเที่ยวที่เกิดขึ้นนั้นมีการขยายตัวอย่างรวดเร็ว จากประสบการณ์ในพื้นที่ที่ต่อเนื่องและเป็นระยะเวลาหลายปี จึงเกิดการเปรียบเทียบกับภาพที่เคยเห็นในอดีต ทำให้เกิดความรู้สึกหวงแหนทรัพยากรธรรมชาติที่มีคุณค่า ทั้งยังเป็นผู้ที่ได้รับประโยชน์จากทรัพยากรเหล่านั้นโดยตรง ส่งผล

ให้คนในพื้นที่ยอมรับระดับการพัฒนาได้น้อยยกเว้นในบริเวณที่พัฒนาเพื่อรองรับการอยู่อาศัยและ
กิจกรรมของคนในพื้นที่เท่านั้น

กลุ่มที่ 2 นักท่องเที่ยวชาวไทย (ไปหลายครั้ง) และกลุ่มที่ 4 นักท่องเที่ยว
ชาวไทย (ไปครั้งแรก) ระดับคะแนนโดยส่วนใหญ่ค่อนข้างมีความสอดคล้องกับกลุ่มนักท่องเที่ยว
ชาวต่างชาติ นักท่องเที่ยวชาวไทยจะยอมรับได้มากกว่ากลุ่มนักท่องเที่ยวต่างชาติ ยกเว้นใน
บริเวณพื้นที่ที่ถูกพัฒนาสำหรับรองรับการอยู่อาศัยและกิจกรรมของคนในพื้นที่

กลุ่มที่ 3 นักท่องเที่ยวต่างชาติ (ไปหลายครั้ง) และกลุ่มที่ 5 นักท่องเที่ยว
ต่างชาติ (ไปครั้งแรก) ระดับคะแนนโดยส่วนใหญ่มีความสอดคล้องกับกลุ่มนักท่องเที่ยวกลุ่มอื่นๆ
ยกเว้นในบริเวณที่มีการพัฒนาอาคารสิ่งปลูกสร้างที่มีความหนาแน่นและไม่มีรูปแบบที่ชัดเจนใน
การออกแบบอาคาร ใช้สีฉูดฉาดและวัสดุที่มีความขัดแย้งกับองค์ประกอบภูมิทัศน์ในธรรมชาติ แต่
สามารถยอมรับได้มากในภาพตัวแทนที่แสดงองค์ประกอบของธรรมชาติที่มีความสมบูรณ์และ
ได้รับการพัฒนาเป็นโรงแรมหรูระดับ 5 ดาว

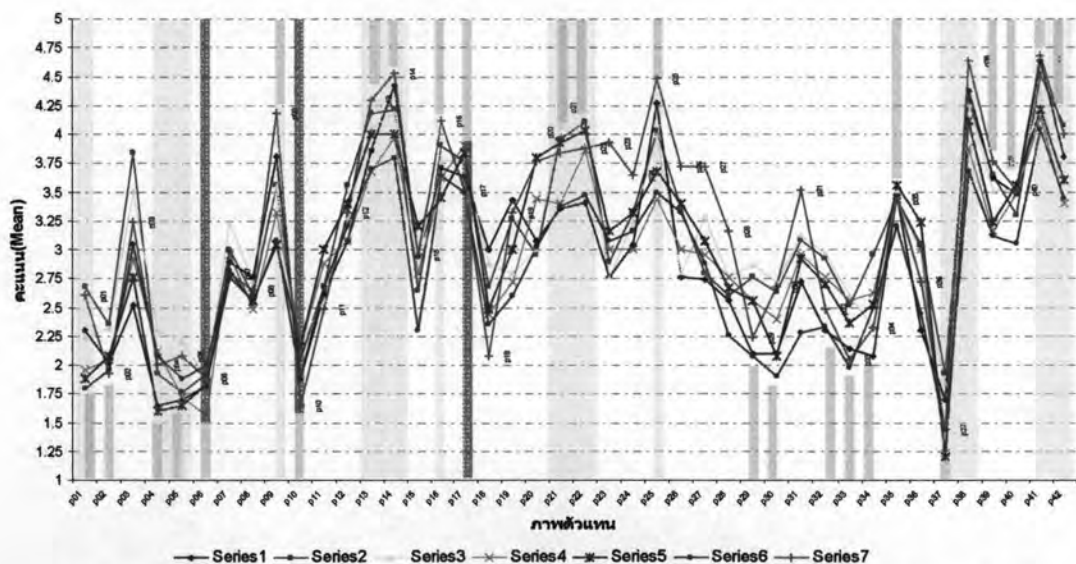
กลุ่มที่ 6 นักท่องเที่ยวทั่วไป (ไม่มีประสบการณ์ในพื้นที่) นักท่องเที่ยวกลุ่ม
นี้ไม่เคยเดินทางมาท่องเที่ยวในบริเวณพื้นที่ศึกษามาก่อน ระดับคะแนนที่ให้จึงอยู่ในระดับที่
ยอมรับระดับการพัฒนาได้มากกว่านักท่องเที่ยวกลุ่มอื่นๆ ที่มีประสบการณ์ในพื้นที่อย่างน้อยหนึ่ง
ครั้ง เนื่องจากการดูภาพเพียงอย่างเดียวถูกจำกัดประสิทธิภาพการรับรู้อื่น ๆ และไม่สามารถ
รับรู้สภาพบรรยากาศจริงของพื้นที่ ร่วมกับการพิจารณาภาพตัวแทน

กลุ่มที่ 7 ผู้เชี่ยวชาญ การให้ระดับคะแนนมีความชัดเจนมากระหว่างระดับ
การพัฒนาที่ยอมรับได้มากและยอมรับไม่ได้ เนื่องจากผู้เชี่ยวชาญใช้ความรู้ทางการออกแบบมาใช้
เป็นเกณฑ์ในการตัดสินระดับการพัฒนาจาก ขนาด ความสูง วัสดุ สีฉูดฉาด และความหนาแน่นของ
อาคารสิ่งปลูกสร้าง รวมไปถึงตำแหน่งที่ตั้งที่มีองค์ประกอบทางภูมิประเทศที่หายาก มีคุณค่าและ
อุดมสมบูรณ์

นักท่องเที่ยวยุโรปต่างชาติมีความเห็นไปในทางเดียวและใกล้เคียงกับ
ผู้เชี่ยวชาญในประเด็นยอมรับได้น้อยกับการพัฒนาที่ไร้ระเบียบ อาคารขาดการออกแบบที่ดีและ
ไม่กลมกลืนกับสภาพแวดล้อม และกลุ่มนักท่องเที่ยวทั้งหมดมีความคิดเห็นเกาะกลุ่มตรงกัน คือ
สามารถยอมรับได้มากภาพที่แสดงความสมบูรณ์ขององค์ประกอบภูมิประเทศและพืชพรรณ ไม่ถูก
รบกวนจากอาคารสิ่งปลูกสร้างที่เกิดจากการพัฒนา

6.3.1.3 การเปรียบเทียบทัศนคติของกลุ่มตัวอย่างต่อปัญหาสิ่งแวดล้อม การวิเคราะห์ใช้วิธีการอ่านกราฟประกอบรูปภาพโดยเลือกเฉพาะภาพที่มีนัยสำคัญ คือ มีความเบี่ยงเบนของคะแนนต่ำ และภาพที่ทุกกลุ่มตัวอย่างให้คะแนนสอดคล้องไปในทิศทางเดียวกันในประเด็นปัญหาสิ่งแวดล้อม โดยจะพิจารณาร่วมกับกลุ่มภาพที่มีปัญหาสิ่งแวดล้อมมากและไม่มีปัญหาสิ่งแวดล้อม โดยมีวิธีในการอ่านกราฟเช่นเดียวกันกับประเด็นอัตลักษณ์ และระดับการพัฒนาที่ยอมรับได้ คือ แถบสีเทาแสดงกลุ่มภาพที่มีคะแนนเกาะกลุ่มกันหมายความว่าภาพในกลุ่มนี้มีความเบี่ยงเบนของคะแนนต่ำ ได้แก่ภาพตัวแทนที่ 6, 10, 17 และ แถบสีเหลือง แสดงภาพที่ทุกกลุ่มให้ค่าไปในทิศทางเดียวกันแต่ให้น้ำหนักคะแนนต่างกัน ได้แก่ภาพตัวแทนที่ 1, 4, 5, 9, 13, 14, 16, 17, 21, 22, 25, 37, 38, 41, 42 โดยภาพในกลุ่มนี้สามารถนำมาวิเคราะห์ทัศนคติของแต่ละกลุ่มตัวอย่างที่มีความแตกต่างกัน และแถบสีเหลืองคือกลุ่มภาพที่มีปัญหาสิ่งแวดล้อมมากและกลุ่มภาพที่ไม่มีปัญหาสิ่งแวดล้อม ซึ่งเป็นภาพที่มีนัยสำคัญเช่นเดียวกัน ได้แก่ภาพตัวแทนที่ 1, 2, 4, 5, 6, 9, 10, 13, 14, 16, 17, 21, 22, 25, 29, 30, 32, 33, 34, 35, 37, 39, 40, 41, 42 โดยสรุปได้ดังภาพที่ 6.51

แผนภูมิแสดงการเปรียบเทียบทัศนคติของกลุ่มตัวอย่างต่อปัญหาสิ่งแวดล้อม (E1)

ภาพที่ 6.51 แผนภูมิแสดงการเปรียบเทียบทัศนคติของกลุ่มตัวอย่างที่มีความแตกต่างกันในประเด็นปัญหาสิ่งแวดล้อม

จากกราฟแสดงการเปรียบเทียบทัศนคติของกลุ่มตัวอย่างต่อประเด็นปัญหาสิ่งแวดล้อมสามารถสรุปได้ดังนี้

กลุ่มที่ 1 คนในพื้นที่ ให้ระดับความรุนแรงของปัญหาสิ่งแวดล้อมค่อนข้างสูงใกล้เคียงกับผู้เชี่ยวชาญในภาพที่แสดงการพัฒนาเป็นอาคารประเภทโรงแรมและรีสอร์ทที่ปลูกสร้างบนพื้นที่ลาดชัน ภูเขาสูง และอาคารขนาดใหญ่ในบริเวณพื้นที่ราบถูกโอบล้อมด้วยภูเขา แต่ให้ระดับคะแนนค่อนข้างต่ำในภาพตัวแทนที่แสดงอาคารสิ่งปลูกสร้างที่อยู่อาศัย อาคารร้านค้าของคนในพื้นที่ในย่านที่อยู่อาศัยและบริเวณชายหาด รวมไปถึงบริเวณธรรมชาติที่ไม่มีการพัฒนา

กลุ่มที่ 2 นักท่องเที่ยวชาวไทย (ไปหลายครั้ง) และกลุ่มที่ 3 นักท่องเที่ยวต่างชาติ (ไปหลายครั้ง) ให้ระดับคะแนนโดยรวมแล้วเกาะกลุ่มกันในระดับที่มากรองลงมาจากผู้เชี่ยวชาญและคนในพื้นที่ และรู้สึกว่ามีปัญหาสิ่งแวดล้อมแน่นอนในภาพที่มีการพัฒนาทุกประเภทไม่ว่าจะเป็นการตัดถนนผ่านสวนมะพร้าว การทำลายหน้าดิน อาคารสิ่งปลูกสร้างที่ได้รับการออกแบบเป็นอย่างดี รวมไปถึงอาคารสิ่งปลูกสร้างที่ขาดการออกแบบของคนในพื้นที่ล้วนก่อให้เกิดปัญหาสิ่งแวดล้อมด้วยกันทั้งสิ้น

กลุ่มที่ 4 นักท่องเที่ยวชาวไทย (ไปครั้งแรก) และกลุ่มที่ 5 นักท่องเที่ยวต่างชาติ (ไปครั้งแรก) ให้ระดับคะแนนในประเด็นปัญหาสิ่งแวดล้อมรองลงมาจากกลุ่มนักท่องเที่ยวที่มาหลายครั้งและให้ระดับคะแนนเกาะกลุ่มในระดับสูงในภาพที่แสดงการปลูกสร้างอาคารบนพื้นที่ลาดชัน และการเปิดหน้าดินทำลายทำลายพืชพรรณ และให้คะแนนต่ำที่สุดในบริเวณพื้นที่ที่ไม่ถูกพัฒนาหรือมีการพัฒนาที่น้อยมาก

กลุ่มที่ 6 นักท่องเที่ยวทั่วไป (ไม่มีประสบการณ์ในพื้นที่) การให้คะแนนในประเด็นปัญหาสิ่งแวดล้อมของกลุ่มนี้ยังไม่ค่อยชัดเจน แต่จะสังเกตเห็นได้ว่าโดยรวมแล้วจะอยู่ในระดับต่ำที่สุดทั้งในพื้นที่ธรรมชาติที่ไม่ถูกรบกวนจากการพัฒนา และพื้นที่ที่ได้รับการพัฒนาค่อนข้างมาก

กลุ่มที่ 7 ผู้เชี่ยวชาญ ให้คะแนนในประเด็นปัญหาสิ่งแวดล้อมได้ชัดเจนในแง่ที่มีปัญหาและไม่มีปัญหา เนื่องจากมีความรู้ความเข้าใจในองค์ประกอบที่ก่อให้เกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ไม่ว่าจะเป็น ขนาด ความสูง และความหนาแน่นของอาคาร วิธีการก่อสร้าง รวมไปถึงการทำลายพืชพรรณในพื้นที่ธรรมชาติ

คนในพื้นที่ที่มีความชัดเจนในการให้ระดับคะแนนในประเด็นปัญหาสิ่งแวดล้อมใกล้เคียงกับผู้เชี่ยวชาญเนื่องจากประสบการณ์ที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ทำให้เห็นความเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อมและสามารถรับรู้ผลกระทบที่เกิดจากการพัฒนาในรูปแบบต่างๆ นอกจากนี้ปัจจัยความเหมาะสมของอาคารต้องมีความสอดคล้องและกลมกลืนกับสภาพแวดล้อม

ด้วยประสบการณ์ของคนในพื้นที่ที่สามารถรับรู้ปัญหาสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นได้จากการมองเห็นองค์ประกอบในภูมิทัศน์ ส่วนทางด้านผู้เชี่ยวชาญนั้นเป็นผู้เรียนและประกอบอาชีพด้านการออกแบบสภาพแวดล้อมและออกแบบกายภาพโดยตรง คนในกลุ่มนี้มีความรู้และความเข้าใจว่าการพัฒนาย่อมก่อให้เกิดปัญหาสิ่งแวดล้อม

6.3.2 สรุปปัจจัยทางด้านลักษณะส่วนบุคคลที่มีผลต่อการประเมินอัตลักษณ์ระดับการพัฒนาที่ยอมรับได้ และประเด็นปัญหาสิ่งแวดล้อม

อิทธิพลของลักษณะส่วนบุคคลที่มีผลต่อการประเมิน อัตลักษณ์ ระดับการพัฒนาที่ยอมรับได้ และประเด็นปัญหาสิ่งแวดล้อม ในภูมิทัศน์ของภาพตัวแทน อธิบายได้ว่าภูมิหลังและลักษณะส่วนบุคคลนั้นมีผลต่อทัศนคติ ความคาดหวัง และการให้คุณค่าทางสุนทรียภาพที่มีความสัมพันธ์กับประเด็นปัญหาสิ่งแวดล้อม โดยในการศึกษานี้ได้แบ่งลักษณะส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามออกเป็น 8 กลุ่ม ดังต่อไปนี้ คือ เพศ อาชีพ อายุ ระดับการศึกษา เชื้อชาติ จำนวนครั้งที่ไป ระยะเวลาที่พักอยู่ในพื้นที่ (วัน) และระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ (ปี) โดยพิจารณาจากค่าไคสแควร์ ของภาพตัวแทนแต่ละภาพกับลักษณะส่วนบุคคลในแต่ละประเภท โดยกำหนดให้ค่าไคสแควร์มีนัยสำคัญที่น้อยกว่า 0.05 ซึ่งเป็นค่าที่มีนัยสำคัญทางสถิติ สรุปได้ว่า

ลักษณะส่วนบุคคลที่มีผลต่อการให้คะแนนภาพตัวแทนในประเด็นอัตลักษณ์ของพื้นที่ สามารถเรียงตามลำดับได้ดังนี้คือ 1) ระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ 97.61% 2) อาชีพ 85.71% 3) จำนวนครั้งที่ไป 71.42% 4) อายุ 61.90% 5) การศึกษา 50% 6) ระยะเวลาที่พัก 28.57% 7) เชื้อชาติ 14.28% 8) เพศ 7.14%

โดยกลุ่มภาพตัวแทนที่ปัจจัยทางด้านลักษณะส่วนบุคคลส่งผลต่อ การประเมินในประเด็น อัตลักษณ์ มากกว่า 50% มีจำนวน 20 ภาพ และกลุ่มภาพตัวแทนที่ปัจจัยทางด้านลักษณะส่วนบุคคลส่งผลต่อการประเมินในประเด็นอัตลักษณ์ น้อยกว่า 50% มีจำนวน 22 ภาพ สรุปได้ว่าปัจจัยทางด้านลักษณะส่วนบุคคลมีผลอย่างมากต่อการประเมิน อัตลักษณ์ของพื้นที่ดังตารางที่ 1.12 และ 1.13 ภาคผนวก ข

ลักษณะส่วนบุคคลที่มีผลต่อการให้คะแนนภาพตัวแทนในประเด็นระดับการพัฒนาที่ยอมรับได้ สามารถเรียงตามลำดับได้ดังนี้คือ 1) ระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในพื้นที่และอายุอยู่ในลำดับที่หนึ่งเหมือนกัน 59.52% 2) อาชีพ 42.85% 3) จำนวนครั้งที่ไป 40.47% 4) การศึกษา 28.75% 5) ระยะเวลาที่พัก 23.80% 6) เชื้อชาติ 19.04% 7) เพศ 7.14%

โดยกลุ่มภาพตัวแทนที่ปัจจัยทางด้านลักษณะส่วนบุคคลส่งผลต่อการประเมินในประเด็นระดับการพัฒนาที่ยอมรับได้ มากกว่า 50% มีจำนวน 9 ภาพ และกลุ่มภาพตัวแทนที่ปัจจัยทางด้านลักษณะส่วนบุคคลส่งผลต่อการประเมินในประเด็นระดับการพัฒนาที่ยอมรับได้น้อยกว่า 50% มีจำนวน 33 ภาพ สรุปได้ว่าปัจจัยทางด้านลักษณะส่วนบุคคลมีผลพอสมควรต่อการประเมิน ระดับการพัฒนาที่ยอมรับได้ ดังตารางที่ 1.14 และ 1.15 ภาคผนวก ข

ลักษณะส่วนบุคคลที่มีผลต่อการให้คะแนนภาพตัวแทนในประเด็นปัญหาสิ่งแวดล้อม สามารถเรียงตามลำดับได้ดังนี้คือ 1) ระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ 73.80% 2) จำนวนครั้งที่ไป 66.66% 3) อายุ 59.52% 4) อาชีพ 57.14% 5) การศึกษา 50% 6) ระยะเวลาที่พัก 42.85% 7) เชื้อชาติ 30.95% 8) เพศ 21.42%

โดยกลุ่มภาพตัวแทนที่ปัจจัยทางด้านลักษณะส่วนบุคคลส่งผลต่อการประเมินในประเด็นปัญหาสิ่งแวดล้อม มากกว่า 50% มีจำนวน 19 ภาพ และกลุ่มภาพตัวแทนที่ปัจจัยทางด้านลักษณะส่วนบุคคลส่งผลต่อการประเมินในประเด็นปัญหาสิ่งแวดล้อม น้อยกว่า 50% มีจำนวน 23 ภาพ สรุปได้ว่าปัจจัยทางด้านลักษณะส่วนบุคคลมีผลค่อนข้างมากต่อการประเมินประเด็นปัญหาสิ่งแวดล้อมของพื้นที่ ดังตารางที่ 1.16 และ 1.17 ภาคผนวก ข

จากข้อมูลข้างต้นสามารถสรุปได้ว่า ปัจจัยทางด้านลักษณะส่วนบุคคล ที่ส่งผลต่อการประเมินภาพตัวแทนมากในประเด็น อัตลักษณ์ ระดับการพัฒนาที่ยอมรับได้ และประเด็นปัญหาสิ่งแวดล้อมของพื้นที่มี 5 ปัจจัยคือ ระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ อาชีพ อายุ จำนวนครั้งที่ไป และระดับการศึกษา ส่วนปัจจัยทางด้าน ระยะเวลาที่พัก และเพศ เป็นปัจจัยที่ไม่ส่งผลต่อการประเมินเท่าใดนัก โดยสามารถอธิบายได้ดังต่อไปนี้

ระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ และจำนวนครั้งที่ไป ส่งผลต่อประสบการณ์ในพื้นที่ โดยส่วนใหญ่แล้วพบว่า คนที่อาศัยอยู่ในพื้นที่เป็นระยะเวลาหลายปี รวมถึงคนที่มีการประสบการณ์ในพื้นที่หลายครั้งจะไวต่อระดับการพัฒนา ที่ส่งผลต่ออัตลักษณ์ของพื้นที่ และสามารถบ่งบอกประเด็นปัญหาสิ่งแวดล้อมที่เกิดจากระดับการพัฒนาโดยอาศัยการคุณลักษณะของอาคาร เช่น ขนาด ความสูง ความหนาแน่น ตำแหน่งที่ตั้ง เป็นตัวบ่งชี้ประเด็นปัญหาด้านสิ่งแวดล้อม ซึ่งคนที่อยู่ในพื้นที่เป็นระยะเวลาหลายปี และคนที่เคยมาพื้นที่หลายครั้ง สามารถระบุประเด็นปัญหาสิ่งแวดล้อมได้อย่างชัดเจน เนื่องจากระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ และจำนวนครั้งที่ไปส่งผลต่อประสบการณ์ในพื้นที่ ความสมบูรณ์ สวยงามของพื้นที่ที่เคยเห็นสามารถสร้างความประทับใจ ส่งผลต่อ ความไวในการรับรู้ต่อความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นย่อมมีอิทธิพลต่อการยอมรับ และความคาดหวังในอนาคต เนื่องจากเกิดการเปรียบเทียบกับสภาพที่เคยเห็นมาก่อน

ซึ่งแตกต่างจากผู้ที่ไม่เคยเห็นและรับรู้ความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น ความคาดหวังและการสร้างภาพในใจของผู้ตอบแบบสอบถามในกลุ่มนี้ทำให้เกิดทัศนคติและความคิดเกี่ยวกับระดับการพัฒนาที่ส่งผลต่ออัตลักษณ์และประเด็นปัญหาสิ่งแวดล้อมของพื้นที่ได้ชัดเจนกว่าผู้ตอบแบบสอบถามในกลุ่มอื่นที่การตัดสินใจปราศจากอคติและการเปรียบเทียบใดๆ

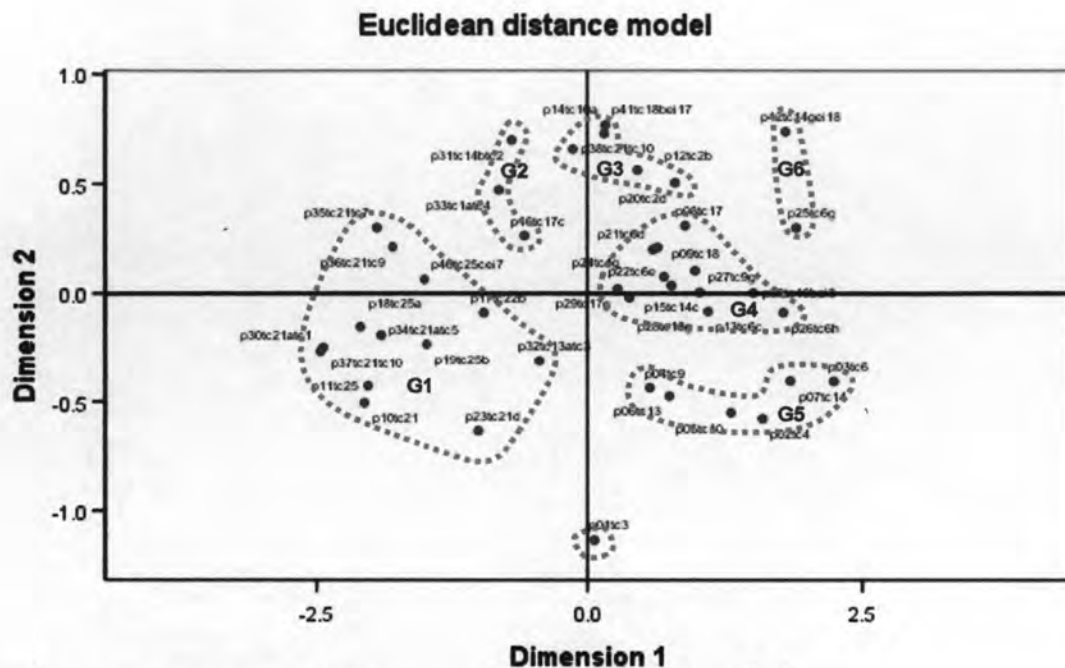
อายุของกลุ่มประชากรที่มีผลต่อระดับการประเมิน อัตลักษณ์ ระดับการพัฒนาที่ยอมรับได้และประเด็นปัญหาสิ่งแวดล้อมที่แตกต่างกัน เนื่องมาจากแต่ละวัยมีความแตกต่างกัน คือ วัยที่เริ่มต้นทำงาน มีไฟแรง ช่างสังเกต กล้าตัดสินใจ มีความคิดเป็นของตัวเอง ชอบแสดงความคิดเห็นจึงทำให้คนกลุ่มช่วงอายุนี้มีความไวต่อการเปลี่ยนแปลงมากกว่ากลุ่มอื่น ส่วนกลุ่มวัยกลางคนซึ่งเป็นผู้ใหญ่มากกว่าผ่านประสบการณ์ในชีวิตมามากสามารถยอมรับระดับการพัฒนาได้มากกว่าวัยทำงาน ส่วนกลุ่มอายุมากกว่า 50 ปี เป็นช่วงอายุที่มีความคุ้นเคยกับความ เป็นธรรมชาติของพื้นที่จึงมีความไวต่อระดับการพัฒนาที่ปรากฏในปัจจุบัน ส่วนกลุ่มวัยรุ่นที่อายุน้อยกว่า 20 ปีนั้น พบว่าสามารถยอมรับการพัฒนาได้มากที่สุด และไม่คอยไวต่อการเปลี่ยนแปลงที่เกิดจากระดับการพัฒนาเนื่องจากเติบโตมาในยุคปัจจุบันที่เห็นการพัฒนาเป็นเรื่องปกติ ไม่มีประสบการณ์เท่าผู้ที่อายุมาก ที่ตัดสินใจโดยมีภาพในอดีตมาเปรียบเทียบ

อาชีพและระดับการศึกษา โดยส่วนใหญ่แล้วพบว่าผู้ที่จบการศึกษาระดับปริญญาโทและเอก รวมไปถึงผู้ที่ประกอบอาชีพทางด้านการออกแบบอาคารและสภาพแวดล้อม มีความไวต่อระดับการพัฒนามากที่สุด โดยระดับการศึกษาและอาชีพเป็นปัจจัยหนึ่งที่ปลูกฝังทัศนคติ ความคิดเห็นที่มีต่อระดับการพัฒนาที่ส่งผลกระทบต่อ ความงาม อัตลักษณ์ และประเด็นปัญหาสิ่งแวดล้อม โดยผู้ที่ศึกษาทางด้านการออกแบบมาโดยตรงจะมีความไวและความละเอียดอ่อนมากกว่าผู้ที่ไม่ได้ศึกษามาทางด้านนี้ เนื่องจากรับการฝึกฝนอบรมให้เข้าใจคุณค่าของความงาม และสภาพแวดล้อมที่สัมพันธ์กับระดับการพัฒนา

6.4 การหามิติทางภูมิทัศน์ที่มีผลต่ออัตลักษณ์ การยอมรับได้จากระดับการพัฒนา และประเด็นปัญหาสิ่งแวดล้อม โดยใช้วิธี Multidimensional Scaling

6.4.1 แบบจำลองแสดงความสัมพันธ์ระหว่างภาพตัวแทนต่ออัตลักษณ์ของพื้นที่

เมื่อทำการพิจารณาดำแหน่งของภาพตัวแทนในแบบจำลอง 2 มิติแล้ว สามารถแบ่งกลุ่มภาพจำลองตามความสัมพันธ์ในประเด็นอัตลักษณ์ของพื้นที่ของภาพตัวแทนออกได้เป็น 7 กลุ่ม ดังภาพ

ภาพที่ 6.52 แบบจำลองความสัมพันธ์ระหว่างภาพตัวแทนต่ออัตลักษณ์ของพื้นที่

กลุ่มความสัมพันธ์ต่ออัตลักษณ์ของพื้นที่

กลุ่มที่ 1 (G1) มีอัตลักษณ์มากที่สุด ได้แก่ ภาพตัวแทนที่ 10, 11, 17, 18, 19, 23, 30, 32, 34, 35, 36, 37, 40 เนื่องจากภาพแสดงลักษณะภูมิประเทศที่มีความโดดเด่นเฉพาะตัวของชายหาด ที่มีลักษณะทอดยาวโค้งกว้าง มีแหลมเป็นองค์ประกอบชัดเจน รวมไปถึงบริเวณที่มีองค์ประกอบของทะเลสาบขนาดใหญ่ที่เกิดจากชุมชนเมืองเก่า โดยการพัฒนาในพื้นที่แบ่งได้เป็น 3 ระดับคือ 1) ไม่มีการพัฒนาที่มีลักษณะของอาคารสิ่งปลูกสร้างเลย เป็นชายหาดที่มีพืชพรรณปกคลุมหนาแน่น ส่วนใหญ่เป็นพืชพรรณที่สามารถทนแรงลมและขึ้นได้ดีกับบริเวณที่มีลักษณะดินทรายหรือดินปนทราย เช่น สน มะพร้าว เป็นต้น 2) มีการพัฒนาเพียงเล็กน้อย และแสดงวิถีชีวิตการประกอบอาชีพประมงของคนในพื้นที่ สังเกตได้จากกลุ่มเรือประมงขนาดเล็ก บริเวณริมชายฝั่ง อาคารปลูกสร้างด้วยวัสดุไม่ถาวร ความสูงเพียงหนึ่งชั้นเท่านั้น ชายหาดมีความเป็นธรรมชาติสูงมาก 3) การพัฒนาบ่งบอกความเป็นชายหาดท่องเที่ยว ที่ได้รับความนิยมระดับนานาชาติ เนื่องจากความโดดเด่นทางด้านทรัพยากร ภูมิประเทศ และกิจกรรมชายหาดของนักท่องเที่ยว โดยเฉพาะชาวต่างชาติ พื้นที่ถูกพัฒนาเพื่อรองรับการท่องเที่ยว มีการปลูกสร้างอาคารประเภท โรงแรม รีสอร์ท บริเวณชายหาดและหัวแหลมซึ่งเป็นจุดที่สามารถเปิดมุมมองแบบมุมกว้าง (Panorama view) แต่ทำให้เกิดการรบกวนทางสายตาเมื่อมีจุดมองอยู่บริเวณชายหาด อาคารสิ่งปลูกสร้างมีความสูงตั้งแต่ 2-5 ชั้น ทั้งกระจายตัวและเกาะกลุ่มกันหนาแน่น ใช้วัสดุสมัยใหม่ เช่น กระฉก อลูมิเนียม แพลกแยกกับธรรมชาติโดยรอบ รวมไปถึงบริเวณชายหาดที่มี

เตียงผ้าใบ ร่มสี่ล้อหลากหลาย ป้ายโฆษณา ที่เรียงรายกันหนาแน่น บริเวณริมชายหาด มีผลต่อความงามของชายหาด

กลุ่มที่ 2 (G2) มีอัตลักษณ์มาก ได้แก่ ภาพตัวแทนที่ 16, 31, 33 โดยกลุ่มภาพตัวแทนแสดงภูมิประเทศที่มีความโดดเด่นสวยงามของทะเลสาบขนาดใหญ่ พื้นที่ราบมีพืชพรรณปกคลุมหนาแน่น รวมไปถึงพื้นที่ลาดชันบนภูเขาที่แสดงความสมบูรณ์ของพืชพรรณ มีการพัฒนาพื้นที่เหล่านี้เป็นโครงการประเภทโรงแรม รีสอร์ท มีมาตรฐานในการออกแบบที่ดี ขนาดและความสูงแตกต่างกัน ตั้งแต่ 2-6 ชั้น ลักษณะการวางตัวของอาคารมีทั้งเรียงตัวเป็นแนวหน้ากระดาน บริเวณริมทะเลสาบ อาคารกระจายตัวระหว่างพืชพรรณธรรมชาติบริเวณพื้นที่ราบ และเกาะกลุ่มเป็นก้อนขนาดใหญ่ต่อเนื่องกันไปกับความลาดชันของภูเขา

กลุ่มที่ 3 (G3) มีอัตลักษณ์ปานกลาง ได้แก่ ภาพตัวแทนที่ 12, 14, 20, 38, 41 โดยส่วนใหญ่แล้วพื้นที่ถูกพัฒนาเป็นโครงการประเภทโรงแรม รีสอร์ท ภูมิประเทศไม่ค่อยมีความสมบูรณ์มากนัก มีร่องรอยของการทำลายหน้าดิน และพืชพรรณ บริเวณพื้นที่ลาดชันบนภูเขา มีการปลูกสร้างอาคารประเภทโรงแรม รีสอร์ท ลักษณะการวางตัวของอาคารเรียงเป็นแถวหน้ากระดานบริเวณเชิงเขา ที่ราบ และจะเกาะกลุ่มขนานไปกับพื้นที่ลาดชันบนภูเขาสูง ส่วนบริเวณที่มีการกระจายตัวของอาคารกลับถูกรบกวนด้วยองค์ประกอบถนนที่รกรุงรังไม่เป็นระเบียบ เช่น ป้ายโฆษณา และเสาไฟฟ้า ส่วนอาคารประเภทพาณิชยกรรม โดยส่วนใหญ่แล้วเป็นร้านอาหารเพื่อรองรับนักท่องเที่ยวต่างชาติ รูปแบบอาคารมีความหลากหลายความสูงไม่เกิน 2 ชั้น

กลุ่มที่ 4 (G4) มีอัตลักษณ์ปานกลาง - ต่ำ กลุ่มที่ (1) ได้แก่ภาพตัวแทนที่ 8, 9, 13, 15, 21, 22, 24, 26, 27, 28, 29, 39 ภาพแสดงการพัฒนาที่หลากหลาย ทั้งโครงการประเภทโรงแรม รีสอร์ท ย่านการค้าและพาณิชยกรรมหนาแน่นมาก เขตที่อยู่อาศัยหนาแน่นไปจนถึงเบาบาง รวมไปถึงที่อยู่อาศัยขนาดเล็กของคนในพื้นที่ ภูมิประเทศโดยส่วนใหญ่มีภูเขาสูงพืชพรรณปกคลุมหนาแน่นเป็นองค์ประกอบอยู่ทางด้านหลัง ยกเว้นบางภาพจะมีองค์ประกอบที่มีแหล่งน้ำอยู่ด้วย ในบริเวณที่ราบเชิงเขาถูกทำลายพืชพรรณ หน้าดินถูกเปิดอย่างชัดเจน

กลุ่มที่ 5 (G5) มีอัตลักษณ์ปานกลาง - ต่ำ กลุ่มที่ (2) ได้แก่ภาพตัวแทนที่ 2, 3, 4, 5, 6, 7 โดยภาพในกลุ่มนี้แสดงองค์ประกอบภูมิประเทศที่มีความสมบูรณ์ของพื้นที่ราบในแผ่นดิน ไม่แสดงองค์ประกอบของทะเล และชายหาด ส่วนใหญ่แสดงองค์ประกอบของ ภูเขา แหล่งน้ำธรรมชาติ และทะเลสาบที่เกิดจากบ่อน้ำในชุมชนเมืองเก่า ปกคลุมด้วยพืชพรรณหลากหลาย รวมไปถึงพื้นที่เกษตรกรรม ได้แก่ สวนยางพารา พื้นที่ทั้งหมดปราศจากการพัฒนาที่มี

ลักษณะเป็นอาคารสิ่งปลูกสร้าง แต่ในบางพื้นที่มีร่องรอยของการทำลายหน้าดินอยู่บ้าง พื้นที่โดยส่วนใหญ่มีพืชพรรณปกคลุมหนาแน่น

กลุ่มที่ 6 (G6) มีอัตลักษณ์ต่ำ ได้แก่ภาพตัวแทนที่ 25, 42 ภูมิประเทศไม่มีความโดดเด่นมีลักษณะเป็นที่ราบกว้าง มีองค์ประกอบของแหล่งน้ำ พื้นที่อยู่ในระหว่างการก่อสร้างเพื่อพัฒนาเป็นโครงการที่อยู่อาศัย พืชพรรณเดิมถูกทำลาย และหน้าดินถูกเปิดชัดเจน สภาพดูแห้งแล้ง และแหล่งน้ำที่ปรากฏไม่สามารถระบุได้แน่ชัดว่าเกิดจากการขุดหรือเป็นบ่อน้ำที่เกิดจากขุมเหมืองเก่า

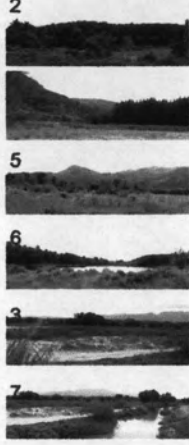

ภาพที่หลุดออกมาจากกลุ่ม มีอัตลักษณ์ปานกลาง ได้แก่ภาพตัวแทนที่ 1 ภาพแสดงพื้นที่สวนมะพร้าว สิ่งที่เกิดขึ้นได้ชัดเจน คือ ร่องรอยของแนวถนน เส้นทางสัญจรในบริเวณสวนมะพร้าว

จากการเกาะกลุ่มความสัมพันธ์ของภาพตัวแทน ในประเด็นอัตลักษณ์ของพื้นที่ ด้วยวิธีการวิเคราะห์ MDS สามารถอธิบายคุณลักษณะของภาพตัวแทนในแต่ละกลุ่มได้ดังตารางที่ 6.1

ตารางที่ 6.1 คุณลักษณะของภาพตัวแทน ด้านอัตลักษณ์อัตลักษณ์ จากการวิเคราะห์ด้วยวิธี MDS

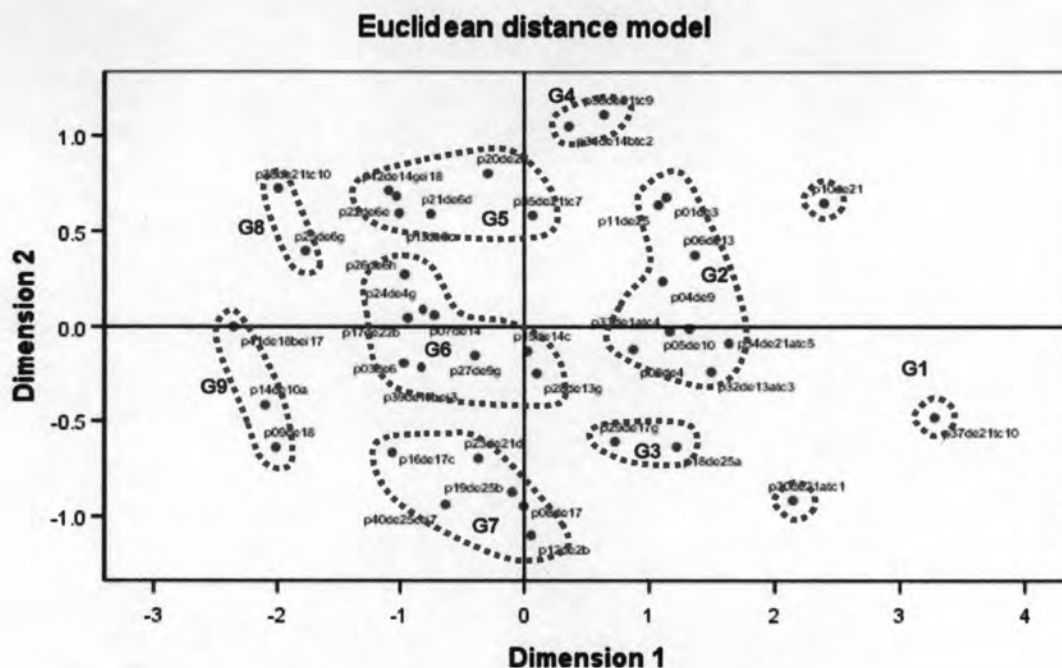
กลุ่ม	คุณลักษณะของภาพตัวแทนจากการจัดกลุ่มด้วยวิธี MDS			
	คะแนนเฉลี่ย (Mean)	ลักษณะภูมิประเทศ	พืชพรรณ	ประเภทของอาคาร
G 1 มีอัตลักษณ์มากที่สุด 10, 11, 17, 18, 19, 30, 32, 34, 35, 36, 37, 40 	3.5 - 4.5 (86.92%) 3 - 3.5 (23.07%)	- ชายหาด (53.84%) - แหลม (38.46%) - ที่ราบมีแหล่งน้ำ (7.69%)	- หนาแน่น (92.30%) - เบาบาง (7.69%)	- โรงแรม & รีสอร์ท (38.46%) - ไม่มีอาคาร (38.46%) - ร้านค้าบริการอาหารและสินค้า (อาคารชั่วคราว) (15.38%)
G 2 มีอัตลักษณ์มาก 16, 31, 32 	3 - 3.5 (66.66%) 3.5 - 4.5 (33.33%)	- ที่ราบ (33.33%) - ที่ราบเชิงเขา (33.33%) - ที่ลาดชันและภูเขาสูง (33.33%)	- หนาแน่น (66.66%) - เบาบาง (33.33%)	- โรงแรม & รีสอร์ท (66.66%) - ไม่มีอาคาร (33.33%)

กลุ่ม	คุณลักษณะของภาพตัวแทนจากการจัดกลุ่มด้วยวิธี MDS			
	คะแนนเฉลี่ย (Mean)	ลักษณะภูมิประเทศ	พืชพรรณ	ประเภทของอาคาร
G 3 มีอัตลักษณ์ ปานกลาง 12, 14, 20, 38, 42 	2.5 – 3 (80%) 3 – 3.5 (20%)	- ที่ราบ (40%) - ที่ราบเชิงเขา (20%) - ที่ลาดชันและภูเขาสูง (40%)	- เบบาง (100%)	- โรงแรม & รีสอร์ท (80%) - ร้านอาหารบริการนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ (20%)
G 4 มีอัตลักษณ์ ปานกลาง – ต่ำ (1) 8, 9, 13, 15, 21, 22, 24, 26, 27, 28, 29, 39 	2.5 – 3 (75%) 3 – 3.5 (8.33%) 2 – 2.5 (16.66%)	- ที่ราบมีภูเขาสูงเป็นองค์ประกอบ (33.33%) - ที่ลาดชันและภูเขาสูง (25%) - ที่ราบ (8.33%) - ที่ราบเชิงเขา (16.66%) - ที่ราบมีแหล่งน้ำ (16.66%)	- เบบาง (58.33%) - หนาแน่น (33.33%)	- ที่อยู่อาศัย (41.66%) - โรงแรม & รีสอร์ท (25%) - ดึงแถวพาณิชยกรรม (16.66%) - ไม่มีอาคาร (16.66%)

กลุ่ม	คุณลักษณะของภาพตัวแทนจากการจัดกลุ่มด้วยวิธี MDS			
	คะแนนเฉลี่ย (Mean)	ลักษณะภูมิประเทศ	พืชพรรณ	ประเภทของอาคาร
G 5 มีอัตลักษณ์ ปานกลาง – ต่ำ (2) 2, 3, 4, 5, 6, 7 	2 – 2.5 (50%) 2.5 – 3 (16.66%) 1.5 – 2 (33.33%)	- ที่ราบ (16.66%) - ที่ราบมีภูเขาสูงเป็น องค์ประกอบ (16.66%) - ที่ราบเชิงเขา (33.33%) - ที่ราบมีแหล่งน้ำ (33.33%)	- เบาบาง (50%) - หนาแน่น (33.33%) - สวนยางพารา (16.66%)	- ไม่มีอาคาร (100%)
G 6 มีอัตลักษณ์ต่ำ 25, 42 	2 – 2.5 (100%)	- ที่ราบมีภูเขาสูงเป็น องค์ประกอบ (50%) - ที่ราบมีแหล่งน้ำ (50%)	- เบาบาง (100%)	- ที่อยู่อาศัย จัดสรร ที่ดิน (100%)
สวนมะพร้าว หลุดออกมาจากกลุ่ม 				

6.4.2 แบบจำลองแสดงความสัมพันธ์ระหว่างภาพตัวแทนต่อระดับการพัฒนาที่ยอมรับได้ของพื้นที่

เมื่อทำการพิจารณาดำแหน่งของภาพตัวแทนในแบบจำลอง 2 มิติแล้ว สามารถแบ่งกลุ่มภาพจำลองตามความสัมพันธ์ในการยอมรับได้จากระดับการพัฒนาของภาพตัวแทนออกได้เป็น 8 กลุ่ม ดังภาพ

ภาพที่ 6.53 แบบจำลองความสัมพันธ์ระหว่างภาพตัวแทนต่อระดับการพัฒนาที่ยอมรับได้

กลุ่มความสัมพันธ์ต่อระดับการพัฒนาที่ยอมรับได้ของพื้นที่

กลุ่มที่ 1 (G1) ยอมรับได้มากที่สุด ได้แก่ภาพตัวแทนที่ 10, 30, 37 จากกราฟเป็นกลุ่มภาพที่กระจายตัวออกมาจากกลุ่มชัดเจน แสดงพื้นที่ที่มีองค์ประกอบของชายหาดที่มีความสมบูรณ์เป็นธรรมชาติมาก มีพืชพรรณปกคลุมหนาแน่นตลอดแนวชายหาด ซึ่งส่วนใหญ่ ได้แก่ สน และมะพร้าว พื้นที่โดยส่วนใหญ่ไม่ถูกรบกวนจากการพัฒนาใดๆ หรือถูกรบกวนเพียงเล็กน้อย ดังภาพที่แสดงบริเวณชายหาดที่มีความขาวสะอาด พืชพรรณหนาแน่น ปลูกสร้างอาคารขนาดเล็กความสูงเพียง 1 ชั้นเท่านั้น และมีกลุ่มของเรือประมงขนาดเล็กริมชายหาดแสดงวิถีชีวิตของคนในพื้นที่ที่ประกอบอาชีพประมงขนาดเล็กให้เห็นอยู่บ้าง

กลุ่มที่ 2 (G2) ยอมรับได้มาก (กลุ่มที่ 1) ได้แก่ภาพตัวแทนที่ 1, 2, 4, 5, 6, 11, 32, 33, 34 ภาพในกลุ่มนี้ส่วนใหญ่แสดงภูมิประเทศที่มีความสวยงามของพื้นที่ในแผ่นดินที่

ปราศจากการพัฒนาโดยสิ้นเชิง มีองค์ประกอบของ ภูเขา พื้นที่มีพืชพรรณปกคลุมหนาแน่น และพื้นที่เกษตรกรรมได้แก่ สวนมะพร้าว สวนยางพารา รวมไปถึงการพัฒนาในพื้นที่ธรรมชาติที่มีความสอดคล้องกลมกลืนกับองค์ประกอบของภูมิประเทศและพืชพรรณ บริเวณทะเลสาบที่เกิดจากบ่อน้ำในชุมชนเมืองเก่า อาคารมีขนาดเล็ก ความสูงไม่เกิน 2 ชั้น มีระยะห่างระหว่างอาคารมากและมีพืชพรรณเป็นไม้ยืนต้นขนาดใหญ่ปกคลุมหนาแน่น นอกจากนี้ยังมีภูมิประเทศที่มีความโดดเด่นของชายหาดและทะเลที่สวยงาม มีการพัฒนาเพียงเล็กน้อย แสดงภูมิประเทศที่มีองค์ประกอบของทะเล ชายหาด ที่มีนักท่องเที่ยวพอสมควร ทั้งยังสามารถแสดงถึงวิถีชีวิตการประกอบอาชีพประมงขนาดเล็กของคนในพื้นที่ โดยสังเกตได้จากกลุ่มเรือประมงจอดเรียงราย บริเวณริมชายหาด

กลุ่มที่ 3 (G3) ยอมรับได้มาก (กลุ่มที่ 2) ได้แก่ภาพตัวแทนที่ 18, 29 ภาพในกลุ่มนี้แสดงภูมิประเทศของชายหาดและพื้นที่ในแผ่นดินบริเวณที่ลาดชันบนภูเขา ภาพแสดงการปลูกสร้างอาคารบริเวณเชิงเขา และบริเวณหัวแหลม โดยลักษณะการใช้งานของอาคารของทั้งสองบริเวณเป็นคนละประเภทกัน พื้นที่เชิงเขาปลูกสร้างอาคารขนาดเล็ก ความสูงเพียง 1 ชั้น รองรับการใช้อยู่อาศัยของคนในพื้นที่ ไม่รบกวนและแปลกแยกกับธรรมชาติมากนัก เนื่องจากมีขนาดเล็กสะท้อนความเป็นอยู่ของชาวบ้านในพื้นที่ บริเวณหัวแหลมปลูกสร้างอาคารขนาดเล็กเช่นเดียวกัน ความสูง 2 ชั้น มีระยะห่างระหว่างอาคาร แต่สีสีนของอาคารมีความโดดเด่นขัดแย้งกับพืชพรรณหนาแน่นโดยรอบ

กลุ่มที่ 4 (G4) ยอมรับได้ค่อนข้างมาก ได้แก่ภาพตัวแทนที่ 31, 36 ภาพแสดงการพัฒนาเพื่อรองรับการท่องเที่ยวในพื้นที่ธรรมชาติที่มีองค์ประกอบของทะเลสาบขนาดใหญ่ โดยอาคารมีความสูง 3-4 ชั้น มีความหนาแน่นค่อนข้างมาก อาคารเกาะกลุ่มกันเป็นก้อน สีสีนอาคารตัดกับสีเขียวของพืชพรรณบริเวณริมขอบชุมชนเมืองนี้ ส่วนพื้นที่ชายหาดประกอบไปด้วยนักท่องเที่ยวต่างชาติ มีองค์ประกอบย่อยของร่ม เตียงผ้าใบสีสีนจุดขาด ความหนาแน่นอยู่ในระดับปานกลาง วางตัวกระจายตลอดแนวชายหาด

กลุ่มที่ 5 (G5) ยอมรับไม่ค่อยได้ (กลุ่มที่ 1) ได้แก่ภาพตัวแทนที่ 13, 20, 21, 22, 35, 42 ภาพแสดงภูมิประเทศที่มีองค์ประกอบของ ที่ราบ ภูเขา แหล่งน้ำ รวมไปถึงพื้นที่ชายหาด มีการพัฒนาเพื่ออยู่อาศัยและการพาณิชย์กรรม โดยการใช้ประโยชน์ที่ดินส่วนใหญ่เพื่อการพาณิชย์กรรมแทบทั้งสิ้น ได้แก่ ร้านค้า บาร์เบียร์ โรงแรม บ้านพักตากอากาศสำหรับให้นักท่องเที่ยวต่างชาติเช่าในระยะยาว รวมทั้งส่วนบริการสำหรับคนในชุมชน อาคารสิ่งปลูกสร้างมีขนาดกลาง-ใหญ่ มีความสูงตั้งแต่ 2-7 ชั้น รูปแบบหลากหลาย และมีความหนาแน่นมากในย่าน

พาณิชย์ โดยเฉพาะตามแนวถนนหลักเชื่อมชายหาดฝั่งตะวันตก บริเวณที่ราบและพื้นที่เชิงเขา บางส่วนปลูกสร้างอาคารที่อยู่อาศัยความสูง 2-4 ชั้น ขาดการควบคุมสีสັນและรูปแบบ การเปิดหน้าดินทำลายพืชพรรณธรรมชาติ ส่วนบริเวณชายหาดมีนักท่องเที่ยว ร่มและเตียงผ้าใบหนาแน่นมากตลอดแนวชายหาด

กลุ่มที่ 6 (G6) ยอมรับไม่ค่อยได้ (กลุ่มที่ 2) ได้แก่ภาพตัวแทนที่ 3, 7, 15, 17, 24, 26, 27, 28, 29 ภาพแสดงภูมิประเทศในแผ่นดิน มีภูเขา และทะเลสาบเป็นองค์ประกอบ รวมไปถึงที่ราบที่มีอาณาเขตติดต่อกับชายหาด การพัฒนาอยู่ในระดับไม่หนาแน่น ส่วนใหญ่เป็นที่อยู่อาศัย อาคารมีความสูงตั้งแต่ 2-4 ชั้น การวางตัวมีทั้งเรียงแถวหน้ากระดาน เกาะเป็นกลุ่มขนาดเล็ก และกระจายตัวเบาบาง รูปแบบของอาคารมีความหลากหลาย

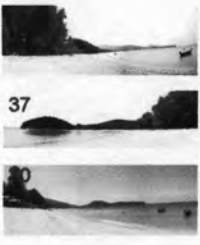
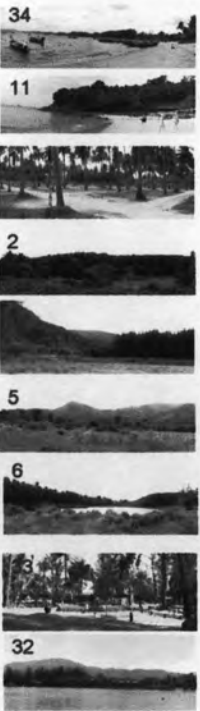
กลุ่มที่ 7 (G7) ยอมรับไม่ค่อยได้ (กลุ่มที่ 3) ได้แก่ภาพตัวแทนที่ 8, 12, 16, 19, 23, 40 ภาพแสดงการพัฒนาคอนข้างหนาแน่นในบริเวณที่มีความโดดเด่นทางภูมิประเทศ ได้แก่ บริเวณชายหาด แหลม พื้นที่ลาดชันและภูเขาสูง มีพืชพรรณปกคลุมหนาแน่นมาก ทั้งหมดเป็นโครงการประเภทโรงแรม รีสอร์ท อาคารมีความสูง 2-3 ชั้นในพื้นที่ราบและภูเขาสูงลาดชัน อาคารสูง 2-5 ชั้น บริเวณหัวแหลมมีทั้งวางตัวในลักษณะกระจาย และเกาะกลุ่มกันหนาแน่น โดยอาคารที่ความสูงไม่เกิน 2 ชั้นกระจายตัวมีระยะห่างของอาคารมาก ใช้วัสดุและสีสັນไม่โดดเด่นมีความกลมกลืนไปกับธรรมชาติได้มากกว่า อาคารที่มีความสูง 3-5 ชั้น ใช้สีสว่าง วัสดุสมัยใหม่มีความมันวาว เกาะกลุ่มกันหนาแน่นไม่มีช่องว่างระหว่างอาคารเลย มีลักษณะเป็นก้อนอาคารขนาดใหญ่เกาะไปกับความชันของภูเขา สีสັນขัดแย้งกับพืชพรรณที่หนาแน่นโดยรอบอย่างชัดเจน ซึ่งกลายเป็นจุดดึงดูดสายตา ขัดแย้งกับธรรมชาติโดยรอบอย่างชัดเจน

กลุ่มที่ 8 (G8) ยอมรับไม่ได้เลย (กลุ่มที่ 1) ได้แก่ภาพตัวแทนที่ 25, 38 ภาพแสดงภูมิประเทศที่ถูกทำลายพืชพรรณและหน้าดิน บริเวณพื้นที่ลาดชัน บนภูเขา หน้าดินถูกเปิดปราศจากการปกคลุมของพืชพรรณ สังเกตเห็นสีเนื้อดินได้อย่างชัดเจน รวมไปถึงการปลูกสร้างอาคารที่มีความสูงมากกว่า 2-3 ชั้น กระจายตัวระหว่างพืชพรรณ ถูกรบกวนจากองค์ประกอบของเสาไฟฟ้า และป้ายโฆษณาที่ทำให้เกิดความไม่ระเบียบกรุงรัง

กลุ่มที่ 9 (G9) ยอมรับไม่ได้เลย (กลุ่มที่ 2) ได้แก่ภาพตัวแทนที่ 9, 14, 41 ภาพแสดงภูมิประเทศของภูเขาพื้นที่ลาดชัน ถูกทำลายพืชพรรณ และหน้าดิน ทำให้ภูเขามีสวยต่าง เว้าแหว่งเป็นช่องๆ จากสีของเนื้อดิน สลับกับพืชพรรณที่ปกคลุม รวมไปถึงการปลูกสร้างอาคารที่มีความสูงมากกว่า 3 ชั้น ทั้งกระจายตัวและเกาะกลุ่มกันหนาแน่นมาก ในบริเวณเชิงเขา ลักษณะการวางตัวของอาคารเป็นแบบเรียงแถวหน้ากระดานต่อเนื่องเป็นแนวยาว

จากการเกาะกลุ่มความสัมพันธ์ของภาพตัวแทน ในประเด็นระดับการพัฒนาที่ยอมรับได้ของพื้นที่ด้วยวิธีการวิเคราะห์ MDS สามารถอธิบายคุณลักษณะของภาพตัวแทนในแต่ละกลุ่มได้ดังตารางที่ 6.2

ตารางที่ 6.2 คุณลักษณะของภาพตัวแทน ด้านการยอมรับได้จากระดับการพัฒนา จากการวิเคราะห์ด้วยวิธี MDS

กลุ่ม	คุณลักษณะของภาพตัวแทนจากการจัดกลุ่มด้วยวิธี MDS			
	คะแนนเฉลี่ย (Mean)	ลักษณะภูมิประเทศ	พืชพรรณ	ประเภทของอาคาร
G 1 ยอมรับได้มากที่สุด 10, 30, 37 	3.5 - 4.5 (100%)	- ชายหาด (66.66%) - แหลม (33.33%)	- หนาแน่น (100%)	- ร้านค้าบริการอาหารและสินค้า (อาคารชั่วคราว) (66.66%)
G 2 ยอมรับได้มาก (1) 1, 2, 4, 5, 6, 11, 32, 33, 34 	3.5 - 4.5 (55%) 3 - 3.5 (44.44%)	- ชายหาด (11.11%) - แหลม (11.11%) - ที่ราบ (33.33%) - ที่ราบเชิงเขา (22.22%) - ที่ราบมีแหล่งน้ำ (22.22%)	- หนาแน่น (66.66%) - เบาบาง (11.11%) - สวนมะพร้าว (11.11%) - สวนยางพารา (11.11%)	- ไม่มีอาคาร (66.66%) - โรงแรม & รีสอร์ท (33.33%)

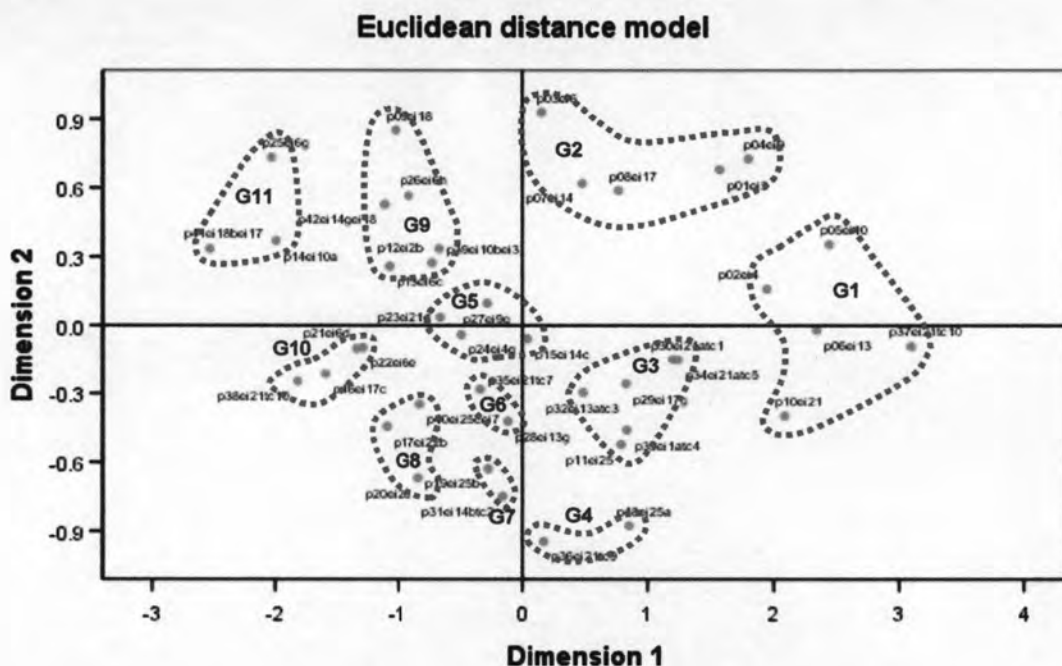
กลุ่ม	คุณลักษณะของภาพตัวแทนจากการจัดกลุ่มด้วยวิธี MDS			
	คะแนนเฉลี่ย (Mean)	ลักษณะภูมิประเทศ	พืชพรรณ	ประเภทของอาคาร
G 3 ยอมรับได้มาก (2) 18, 29 	3 – 3.5 (100%)	- แหลม (50%) - ที่ลาดชันและภูเขาสูง (50%)	- หนาแน่น (100%)	- โรงแรม & รีสอร์ท (50%) - ที่อยู่อาศัย (50%)
G 4 ยอมรับได้ค่อนข้างมาก 31, 36 	3 – 3.5 (50%) 2.5 – 3 (50%)	- ชายหาด (50%) - ที่ราบมีแหล่งน้ำ (50%)	- หนาแน่น (50%) - เบาบาง (50%)	- โรงแรม & รีสอร์ท (50%) - ไม่มีอาคาร (50%)
G 5 ยอมรับไม่ค่อยได้ (1) 13, 20, 21, 22, 35, 42 	2.5 – 3 (83.33%) 2 – 2.5 (16.66%)	- ที่ราบมีภูเขาสูงเป็นองค์ประกอบ (50%) - ชายหาด (16.66%) - ที่ราบ (16.66%) - ที่ราบมีแหล่งน้ำ (16.66%)	- เบาบาง (83.33%) - หนาแน่น (16.66%)	- ร้านค้า ดึงแถวพาณิชย์กรรม (50%) - โรงแรม & รีสอร์ท (16.66%) - ที่อยู่อาศัย (16.66%) - ไม่มีอาคาร (16.66%)

กลุ่ม	คุณลักษณะของภาพตัวแทนจากการจัดกลุ่มด้วยวิธี MDS			
	คะแนนเฉลี่ย (Mean)	ลักษณะภูมิประเทศ	พืชพรรณ	ประเภทของอาคาร
G 6 ชอบรับไม่ค่อยได้ (2) 3, 7, 15, 17, 24, 26, 27, 28, 29	2.5 – 3 (77.77%)	- ที่ราบมีแหล่งน้ำ (44.44%)	- เมฆบาง (77.77%)	- ที่อยู่อาศัย (44.44%)
 15 28 7 3 6 27 24 17	3 – 3.5 (22.22%)	- ที่ราบ (11.11%) - ที่ราบมีภูเขาสูงเป็น องค์ประกอบ (22.22%) - ที่ราบเชิงเขา (22.22%) - ชายหาด ไม่มี องค์ประกอบของทะเล (11.11%)	- เมฆบาง (22.22%) - สวนยางพารา (11.11%)	- โรงแรม & รีสอร์ท (33.33%) - ไม่มีอาคาร (22.22%)

กลุ่ม	คุณลักษณะของภาพตัวแทนจากการจัดกลุ่มด้วยวิธี MDS			
	คะแนนเฉลี่ย (Mean)	ลักษณะภูมิประเทศ	พืชพรรณ	ประเภทของอาคาร
G 7 ยอมรับไม่ค่อยได้ (3) 8, 12, 16, 19, 23, 40 	2.5 – 3 (100%)	- ที่ราบ (16.66%) - ที่ลาดชันแลภูเขาสูง (33.33%) - ชายหาด (16.66%) - แหลม (33.33%)	- หนาแน่น (83.33%) - เบาบาง (16.66%)	- โรงแรม & รีสอร์ท (66.66%) - ที่อยู่อาศัย (16.66%) - ไม่มีอาคาร (16.66%)
G 8 ยอมรับไม่ได้เลย (1) 25, 38 	2 – 2.5 (100%)	- ที่ราบมีภูเขาสูงเป็นองค์ประกอบ (50%) - ที่ลาดชันและภูเขาสูง (50%)	- เบาบาง (100%)	- โรงแรม & รีสอร์ท (50%) - ที่อยู่อาศัย (50%)
G 9 ยอมรับไม่ได้เลย (2) 9, 14, 41 	2 – 2.5 (100%)	- ที่ราบเชิงเขา (66.66%) - ที่ลาดชันและภูเขาสูง (33.33%)	- เบาบาง (100%)	- โรงแรม & รีสอร์ท (66.66%) - ไม่มีอาคาร (33.33%)

6.4.3 แบบจำลองแสดงความสัมพันธ์ระหว่างภาพตัวแทน ต่อประเด็นปัญหาสิ่งแวดล้อมของพื้นที่

เมื่อทำการพิจารณาดำแหน่งของภาพตัวแทนในแบบจำลอง 2 มิติแล้ว สามารถแบ่งกลุ่มภาพจำลองตามความสัมพันธ์ในประเด็นปัญหาสิ่งแวดล้อมของภาพตัวแทนออกเป็น 7 กลุ่มดังภาพ

ภาพที่ 6.54 แบบจำลองความสัมพันธ์ระหว่างภาพตัวแทนต่อประเด็นปัญหาสิ่งแวดล้อม

กลุ่มความสัมพันธ์ต่อการยอมรับได้จากระดับการพัฒนาของพื้นที่

กลุ่มที่ 1 (G1) ไม่มีปัญหาสิ่งแวดล้อม ได้แก่ภาพตัวแทนที่ 2, 5, 6, 10, 37 ภาพแสดงภูมิประเทศของทะเล ชายหาด รวมไปถึงพื้นที่ในแผ่นดินมีองค์ประกอบของภูเขาและแหล่งน้ำ มีความเป็นธรรมชาติมาก พืชพรรณปกคลุมหนาแน่น พื้นที่ทั้งหมดไม่ปรากฏการพัฒนาประเภทอาคารสิ่งปลูกสร้างใดๆทั้งสิ้น

กลุ่มที่ 2 (G2) มีปัญหาสิ่งแวดล้อมน้อย กลุ่มที่ (1) ได้แก่ภาพตัวแทนที่ 1, 3, 4, 7, 8 ภาพแสดงภูมิประเทศในแผ่นดินบริเวณที่ราบ มีองค์ประกอบของภูเขาและแหล่งน้ำ เป็นพื้นที่ที่มีความเป็นธรรมชาติมากพอสมควร ภูมิประเทศไม่มีความโดดเด่นมากนัก มีร่องรอยของการพัฒนาให้เห็นอยู่บ้าง เช่น การเปิดหน้าดิน และแนวถนนเส้นทางสัญจรในบริเวณสวนมะพร้าว

กลุ่มที่ 3 (G3) มีปัญหาสิ่งแวดล้อมน้อย กลุ่มที่ (2) ได้แก่ภาพตัวแทนที่ 11, 29, 30, 32, 33, 34 ภาพแสดงความเป็นธรรมชาติ ระดับการพัฒนาที่เบาบาง และแสดงวิถีชีวิตของชาวบ้านในพื้นที่ ได้แก่ บริเวณพื้นที่ชายหาดมีนักท่องเที่ยวบ้าง มีเรือประมงขนาดเล็กจอดเรียงรายบริเวณชายหาด ที่ราบบริเวณรอบชุมเหืองน้ำมีการพัฒนาเป็นโครงการโรงแรม อาคารสูง 2-3 ชั้น กระจายตัวระหว่างพืชพรรณธรรมชาติซึ่งปกคลุมหนาแน่นมาก และอาคารที่อยู่อาศัยของชาวบ้านบริเวณพื้นที่สูงชันบนภูเขา พื้นที่บริเวณหัวแหลมยังไม่มีการพัฒนาเกิดขึ้น

กลุ่มที่ 4 (G4) มีปัญหาสิ่งแวดล้อมน้อย (กลุ่มที่ 3) ได้แก่ภาพตัวแทนที่ 18, 36 ภาพแสดงพื้นที่บริเวณชายหาดมีการพัฒนาเล็กน้อยบริเวณหัวแหลม อาคารมีความสูง 2 ชั้น กระจายตัวเบาบาง สีฉ่ำโดดเด่น บรรยากาศบริเวณชายหาดมีนักท่องเที่ยวไม่หนาแน่นมากนัก มีองค์ประกอบของร่มและเตียงผ้าใบกระจายตัวอยู่ทั่วไป

กลุ่มที่ 5 (G5) มีปัญหาสิ่งแวดล้อมปานกลาง (กลุ่มที่ 1) ได้แก่ภาพตัวแทนที่ 15, 23, 24, 27 ภาพโดยส่วนใหญ่แสดงการพัฒนาเพื่อเป็นที่อยู่อาศัยของคนในพื้นที่ บริเวณที่ราบชายหาดเชิงเขา อาคารมีขนาดเล็กความสูงเพียง 1-2 ชั้น และอาคารประเภทรีสอร์ท มีความสูง 2-4 ชั้น ซ่อนตัวอยู่ระหว่างพืชพรรณ กระจายตัวเบาบาง บริเวณใกล้กับทะเลสาบ พืชพรรณปกคลุมหนาแน่น

กลุ่มที่ 6 (G6) มีปัญหาสิ่งแวดล้อมปานกลาง (กลุ่มที่ 2) ได้แก่ภาพตัวแทนที่ 28, 35 ภาพแสดงพื้นที่บริเวณชายหาดที่มีนักท่องเที่ยวหนาแน่น มีองค์ประกอบของร่มและเตียงผ้าใบตลอดแนวชายหาด พืชพรรณสมบูรณ์ตลอดแนวชายหาดไปจนถึงปลายแหลม กลุ่มเรือประมงขนาดเล็กของชาวบ้านจอดอยู่ในลำคลองให้เห็นการประกอบอาชีพของชาวบ้าน

กลุ่มที่ 7 (G7) มีปัญหาสิ่งแวดล้อมปานกลาง (กลุ่มที่ 3) ได้แก่ภาพตัวแทนที่ 18, 36 ภาพแสดงภูมิประเทศแบบที่ราบ และที่ราบริมทะเลสาบขนาดใหญ่ มีการพัฒนาหนาแน่น มีลักษณะเป็นอาคารร้านอาหารรองรับนักท่องเที่ยวต่างชาติความสูง 1-2 ชั้น ตลอดแนวสองฝั่งถนน และอาคารโรงแรม ความสูง 3-4 ชั้น วางตัวเป็นแนวรอบชุมเหืองน้ำ

กลุ่มที่ 8 (G8) มีปัญหาสิ่งแวดล้อมค่อนข้างมาก (กลุ่มที่ 1) ได้แก่ภาพตัวแทนที่ 17, 19, 40 ภาพแสดงภูมิประเทศที่มีองค์ประกอบหลักเป็นลักษณะเด่น คือ ชายหาด ทะเล และแหลม ที่มีความสมบูรณ์ของพืชพรรณ ซึ่งมีความหนาแน่นมาก ชายหาดมีการปลูกสร้างอาคารและทางเดินเท้าคอนกรีตดูกล้าชายหาด บริเวณหัวแหลมมีการปลูกสร้างอาคาร 3-4 ชั้น เกาะกลุ่มกันหนาแน่น มองเห็นเป็นก้อนค่อนข้างชัดเจน

กลุ่มที่ 9 (G9) มีปัญหาสิ่งแวดล้อมค่อนข้างมาก (กลุ่มที่ 2) ได้แก่ภาพตัวแทนที่ 9, 12, 13, 26, 39, 42 ภาพแสดงภูมิประเทศที่เป็นที่ราบ และที่ราบมีภูเขาสูงเป็นองค์ประกอบการพัฒนามีตั้งแต่การทำลายพืชพรรณเปิดหน้าดิน ไปจนถึงการปลูกสร้างอาคารตั้งแต่ 2-5 ชั้น ลักษณะการวางตัวเกาะกันเป็นกลุ่มๆ

กลุ่มที่ 10 (G10) มีปัญหาสิ่งแวดล้อมมาก ได้แก่ภาพตัวแทนที่ 16, 21, 22, 38 ภาพแสดงภูมิประเทศของพื้นที่ลาดชันบนภูเขา และบริเวณที่มีภูเขาสูงขนาดใหญ่เป็นองค์ประกอบทางด้านหลัง ระดับการพัฒนามีความหนาแน่นมาก ตัวอาคารมีลักษณะเป็นก้อนขนาดใหญ่วางตัวเกาะกลุ่มต่อเนื่องกันขนานไปกับความชัน สีสิ้นโดดเด่น รวมไปถึงอาคารตึกแถวพาณิชย์กรรมและพักอาศัยที่มีความสูง 3-4 ชั้น ในบริเวณที่ราบมีภูเขาสูงขนาดใหญ่เป็นฉากหลัง ส่งผลให้เห็นความขัดแย้งของอาคารกับภูเขาทางด้านหลังอย่างชัดเจน ส่วนอาคารที่ค่อนข้างมีความกลมกลืนกับธรรมชาติเนื่องจาก ขนาด ความสูง สีสิ้น และลักษณะการวางตัวของอาคาร กลับถูกรบกวนด้วยองค์ประกอบของเสาไฟฟ้าและป้ายโฆษณาที่ขาดระเบียบกรุงรัง

กลุ่มที่ 11 (G11) มีปัญหาสิ่งแวดล้อมมากที่สุด ได้แก่ภาพตัวแทนที่ 14, 25, 41 ภาพแสดงการเปิดหน้าดินและทำลายพืชพรรณบริเวณพื้นที่ราบขนาดใหญ่ ตัวอาคารมีความสูงมากกว่า 3 ชั้น เกาะกลุ่มหนาแน่นมากเป็นก้อนอาคารขนาดใหญ่เชื่อมต่อกันขนานไปกับความชันของภูเขาสีสิ้นโดดเด่น รวมทั้งอาคารที่เรียงตัวกันเป็นแถวหน้ากระดานบริเวณเชิงเขา มีร่องรอยการทำลายพืชพรรณและระเบิดหินเพื่อการก่อสร้างอาคาร ซึ่งทั้งหมดอยู่ในตำแหน่งที่คนสามารถมองเห็นได้จากทางสัญจรหลัก และจากบริเวณชายหาด

จากการเกาะกลุ่มความสัมพันธ์ของภาพตัวแทน ในประเด็นปัญหาสิ่งแวดล้อมของพื้นที่ด้วยวิธีการวิเคราะห์ MDS สามารถอธิบายคุณลักษณะของภาพตัวแทนในแต่ละกลุ่มได้ดังตารางที่ 6.3

ตารางที่ 6.3 คุณลักษณะของภาพตัวแทน ด้านประเด็นปัญหาสิ่งแวดล้อม จากการวิเคราะห์ด้วยวิธี MDS

กลุ่ม	คุณลักษณะของภาพตัวแทนจากการจัดกลุ่มด้วยวิธี MDS			
	คะแนนเฉลี่ย (Mean)	ลักษณะภูมิประเทศ	พืชพรรณ	ประเภทของอาคาร
<p>G 1</p> <p>ไม่มีปัญหาสิ่งแวดล้อม</p> <p>2, 5, 6, 10, 37</p> <p>37</p> <p>2</p> <p>5</p> <p>6</p>	<p>1.5 – 2 (80%)</p> <p>2 – 2.5 (20%)</p>	<p>- ชายหาด (20%)</p> <p>- แหลม (20%)</p> <p>- ที่ราบ (20%)</p> <p>- ที่ราบเชิงเขา (20%)</p> <p>- ที่ราบมีแหล่งน้ำ (20%)</p>	<p>- หนาแน่น (80%)</p> <p>- สวนยางพารา (20%)</p>	<p>- ไม่มีอาคาร (100%)</p>
<p>G 2</p> <p>มีปัญหาสิ่งแวดล้อมน้อย (1)</p> <p>1, 3, 4, 7, 8</p> <p>2</p> <p>7</p> <p>8</p>	<p>2.5 – 3 (60%)</p> <p>2 – 2.5 (20%)</p> <p>1.5 – 2 (20%)</p>	<p>- ที่ราบ (20%)</p> <p>- ที่ราบมีภูเขาสูงเป็นองค์ประกอบ (20%)</p> <p>- ที่ราบเชิงเขา (20%)</p> <p>- ที่ราบมีแหล่งน้ำ (20%)</p> <p>- ที่ลาดชันและภูเขาสูง (20%)</p>	<p>- หนาแน่น (40%)</p> <p>- เบาบาง (40%)</p> <p>- สวนมะพร้าว (20%)</p>	<p>- ไม่มีอาคาร (100%)</p>

กลุ่ม	คุณลักษณะของภาพตัวแทนจากการจัดกลุ่มด้วยวิธี MDS			
	คะแนนเฉลี่ย (Mean)	ลักษณะภูมิประเทศ	พืชพรรณ	ประเภทของอาคาร
<p>G 3</p> <p>มีปัญหาดังแนวค้อมน้อย (2)</p> <p>11, 29, 30, 32, 33, 34</p> 	<p>2.5 – 3 (50%)</p> <p>2 – 2.5 (50%)</p>	<p>- ชายหาด (33.33%)</p> <p>- แหลม (16.66%)</p> <p>- ที่ราบ (33.33%)</p> <p>- ที่ลาดชันและภูเขาสูง (16.66%)</p>	<p>- หนาแน่น (100%)</p>	<p>- โรงแรม & รีสอร์ท (50%)</p> <p>- ร้านค้าบริการนักท่องเที่ยว (อาคารชั่วคราว) (16.66%)</p> <p>- ที่อยู่อาศัย (16.66%)</p>
<p>G 4</p> <p>มีปัญหาดังแนวค้อมน้อย (3)</p> <p>18, 36</p> 	<p>2.5 – 3 (100%)</p>	<p>- ชายหาด (50%)</p> <p>- แหลม (50%)</p>	<p>- หนาแน่น (100%)</p>	<p>- โรงแรม & รีสอร์ท (50%)</p> <p>- ไม่มีอาคาร (50%)</p>
<p>G 5</p> <p>มีปัญหาดังแนวค้อมปานกลาง (1)</p> <p>15, 23, 24, 27</p> 	<p>2.5 – 3 (50%)</p> <p>3 – 3.5 (50%)</p>	<p>- ชายหาด (25%)</p> <p>- ที่ราบเชิงเขา (25%)</p> <p>- ที่ราบมีแหล่งน้ำ (25%)</p>	<p>- หนาแน่น (50%)</p> <p>- เบาบาง (25%)</p> <p>- สวนยางพารา (25%)</p>	<p>- โรงแรม & รีสอร์ท (25%)</p> <p>- ร้านค้าบริการนักท่องเที่ยว (อาคารชั่วคราว) (25%)</p> <p>- ที่อยู่อาศัย (50%)</p>

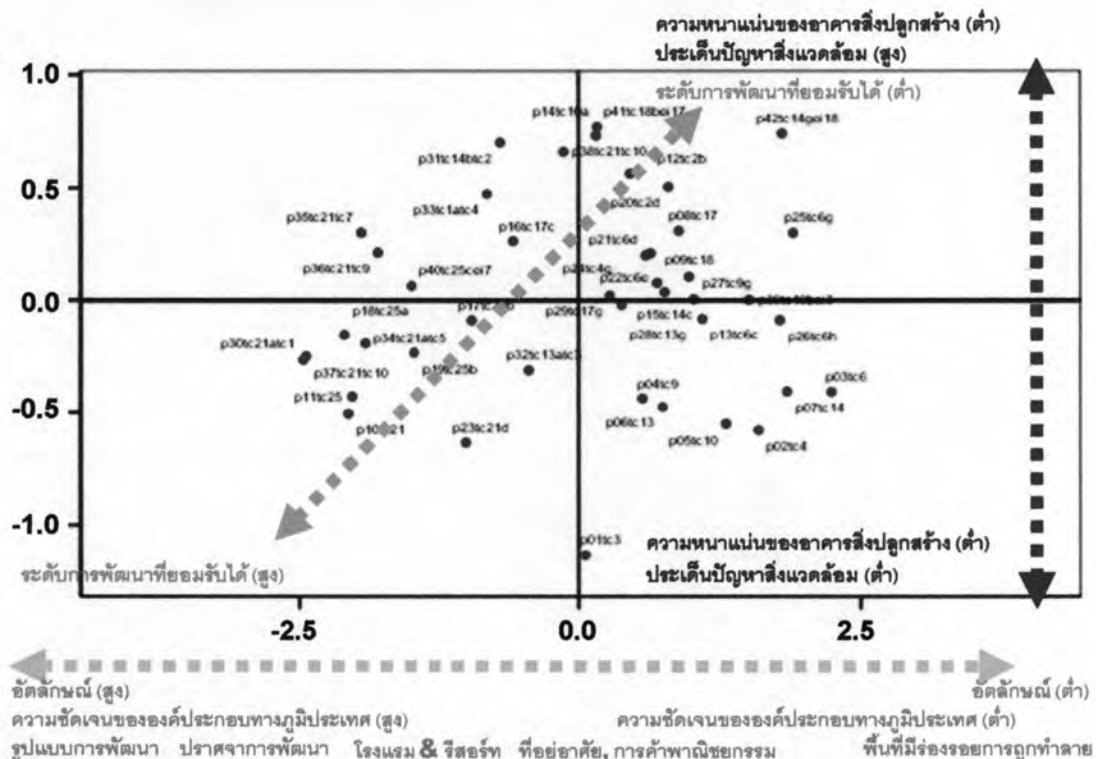
กลุ่ม	คุณลักษณะของภาพตัวแทนจากการจัดกลุ่มด้วยวิธี MDS			
	คะแนนเฉลี่ย (Mean)	ลักษณะภูมิประเทศ	พืชพรรณ	ประเภทของอาคาร
<p>G 6</p> <p>มีปัญหาสิ่งแวดล้อมปานกลาง (2)</p> <p>28, 35</p> 	<p>2.5 – 3 (50%)</p> <p>3 – 3.5 (50%)</p>	<p>- ชายหาด (50%)</p> <p>- ที่ราบมีแหล่งน้ำ (50%)</p>	<p>- หนาแน่น (100%)</p>	<p>- ที่อยู่อาศัย (50%)</p> <p>- ไม่มีอาคาร (50%)</p>
<p>G 7</p> <p>มีปัญหาสิ่งแวดล้อมปานกลาง (3)</p> <p>18, 36</p> <p>28</p> <p>31</p>	<p>2.5 – 3 (50%)</p> <p>3 – 3.5 (50%)</p>	<p>- ที่ราบ (50%)</p> <p>- ที่ราบมีแหล่งน้ำ (50%)</p>	<p>- เบาบาง (100%)</p>	<p>- โรงแรม & รีสอร์ท (50%)</p> <p>- ร้านอาหารบริการชาวต่างชาติ (50%)</p>
<p>G 8</p> <p>มีปัญหาสิ่งแวดล้อมค่อนข้างมาก (1)</p> <p>17, 19, 40</p> <p>17</p> <p>40</p>	<p>3 – 3.5 (100%)</p>	<p>- ชายหาด (33.33%)</p> <p>- แหลม (66.66%)</p>	<p>- หนาแน่น (66.66%)</p> <p>- เบาบาง (33.33%)</p>	<p>- โรงแรม & รีสอร์ท (100%)</p>

กลุ่ม	คุณลักษณะของภาพตัวแทนจากการจัดกลุ่มด้วยวิธี MDS			
	คะแนนเฉลี่ย (Mean)	ลักษณะภูมิประเทศ	พืชพรรณ	ประเภทของอาคาร
G 9 มีปัญหาสิ่งแวดล้อมค่อนข้างมาก (2) 9, 12, 13, 26, 39, 42 13 42 	3 – 3.5 (100%)	- ที่ราบ (16.66%) - ที่ราบมีภูเขาสูงเป็นองค์ประกอบ (33.33%) - ที่ราบเชิงเขา (16.66%) - ที่ราบมีแหล่งน้ำ (16.66%)	- เบบาง (100%)	- โรงแรม & รีสอร์ท (50%) - ที่อยู่อาศัย (33.33%) - ไม่มีอาคาร (16.66%)
G 10 มีปัญหาสิ่งแวดล้อมมาก 16, 21, 22, 38 	3 – 3.5 (50%) 2 – 2.5 (25%) 3.5 – 4 (25%)	- ที่ราบมีภูเขาสูงเป็นองค์ประกอบ (50%) - ที่ลาดชันและภูเขาสูง (50%)	- หนาแน่น (80%) - เบบาง (20%)	- โรงแรม & รีสอร์ท (50%) - ตึกแถวพาณิชย์ (50%)
G 11 มีปัญหาสิ่งแวดล้อมมากที่สุด 14, 25, 41 	3.5 – 4 (66.66%) 4 – 4.5 (33.33%)	- ที่ราบมีภูเขาสูงเป็นองค์ประกอบ (33.33%) - ที่ราบเชิงเขา (33.33%) - ที่ลาดชันและภูเขาสูง (33.33%)	- เบบาง (100%)	- โรงแรม & รีสอร์ท (66.66%) - ที่อยู่อาศัย (33.33%)

6.4.4 การศึกษา Multidimensional Scaling

6.4.4.1 มิติความสัมพันธ์ของแบบจำลองในประเด็นอัตลักษณ์ของพื้นที่

มิติความสัมพันธ์ที่มีผลต่อการเกาะกลุ่มความสัมพันธ์ของภาพตัวแทน ในประเด็น อัตลักษณ์ของพื้นที่มี 6 ความสัมพันธ์ คือ ค่าเฉลี่ยของอัตลักษณ์ของพื้นที่ ค่าเฉลี่ยของระดับการพัฒนาที่ยอมรับได้ ค่าเฉลี่ยของประเด็นปัญหาสิ่งแวดล้อม ความชัดเจนขององค์ประกอบทางภูมิประเทศ รูปแบบการพัฒนา และความหนาแน่นของอาคารสิ่งปลูกสร้าง ดังแสดงในแบบจำลอง

ภาพที่ 6.55 แบบจำลองแสดงมิติความสัมพันธ์ในประเด็นอัตลักษณ์ของพื้นที่

จากมิติความสัมพันธ์ที่ซ่อนอยู่ในการเกาะกลุ่มความสัมพันธ์ของภาพตัวแทนในประเด็นอัตลักษณ์ที่นอกเหนือจากความสัมพันธ์ของค่าเฉลี่ยของอัตลักษณ์ของพื้นที่สามารถอธิบายได้ดังนี้

ค่าเฉลี่ยของระดับการพัฒนาที่ยอมรับได้ มีความสัมพันธ์ที่ส่งผลกระทบต่อ อัตลักษณ์ของพื้นที่ คือ คนจะยอมรับได้มากกับพื้นที่ที่แสดงความเป็นธรรมชาติ มีความชัดเจนขององค์ประกอบทางภูมิทัศน์ ซึ่งเป็นตัวบ่งบอกอัตลักษณ์ของพื้นที่ และจะไม่สามารถ

ยอมรับได้เดียวกับบริเวณที่แสดงอัตลักษณ์ของพื้นที่แต่กลับถูกแทนที่ด้วยอาคารสิ่งปลูกสร้างที่มีความหนาแน่น และไม่สอดคล้องกับสภาพแวดล้อม

ค่าเฉลี่ยของประเด็นปัญหาสิ่งแวดล้อมมีความสัมพันธ์ที่ส่งผลกระทบต่ออัตลักษณ์ของพื้นที่ เนื่องจากองค์ประกอบทางภูมิประเทศที่มีความโดดเด่น สวยงามเป็นธรรมชาตินั้นเป็นตัวบ่งบอกอัตลักษณ์ของพื้นที่ได้อย่างชัดเจน แต่ในปัจจุบันคนกำลังรู้สึกว่พื้นที่ในบริเวณที่มีภูมิประเทศโดดเด่นสวยงามนั้นกำลังถูกคุกคามจากปัญหาสิ่งแวดล้อม ทำให้ส่งผลกระทบต่ออัตลักษณ์ของพื้นที่ที่แสดงความสวยงามเป็นธรรมชาตินั้นถูกลดคุณค่าลงไป ทั้งยังบ่งบอกได้ว่าอัตลักษณ์ของพื้นที่ที่กลับแสดงปัญหาสิ่งแวดล้อมชัดเจนด้วยเช่นเดียวกัน ทำให้คาดการณ์ได้ว่าในอนาคตภาพที่แสดงปัญหาสิ่งแวดล้อมอาจเป็นตัวบ่งบอกอัตลักษณ์ของพื้นที่ซึ่งเท่ากับว่าอัตลักษณ์ที่เป็นเสน่ห์ดึงดูดนักท่องเที่ยวของพื้นที่จะถูกทำลายไป

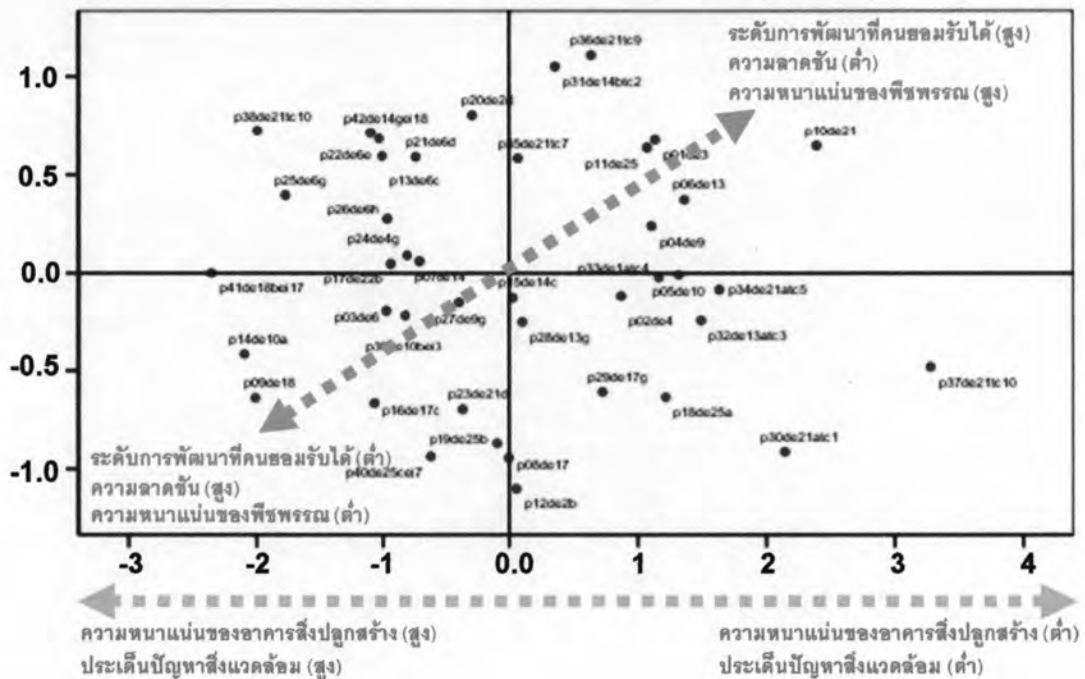
ความชัดเจนขององค์ประกอบทางภูมิประเทศ มีความสัมพันธ์ที่ส่งผลกระทบต่อ อัตลักษณ์ของพื้นที่ องค์ประกอบของชายหาดโค้งเว้า ทะเล และแหลม แสดงความชัดเจนและโดดเด่นขององค์ประกอบทางภูมิประเทศทำให้คนจดจำลักษณะเด่นเหล่านี้ของพื้นที่ได้ชัดเจน

รูปแบบการพัฒนา มีความสัมพันธ์ที่ส่งผลกระทบต่อ อัตลักษณ์ของพื้นที่ นอกจากองค์ประกอบทางภูมิประเทศแล้ว รูปแบบการพัฒนายังสามารถบ่งบอกอัตลักษณ์ของพื้นที่ได้เช่นเดียวกัน คือ อาคารสิ่งปลูกสร้างประเภทโรงแรม รีสอร์ท ขนาดใหญ่ที่มีความกลมกลืน สอดคล้องกับสภาพแวดล้อม ในบริเวณชายหาด แหลม และทะเลสาบขนาดใหญ่ที่เกิดจากชุมชนเมืองเก่า

ความหนาแน่นของอาคารสิ่งปลูกสร้าง มีความสัมพันธ์ที่ส่งผลกระทบต่ออัตลักษณ์ของพื้นที่ คือ ระดับความหนาแน่นของอาคารสิ่งปลูกสร้างทำให้ความเป็นธรรมชาติของพื้นที่และความโดดเด่นของภูมิประเทศในสภาพแวดล้อมธรรมชาติลดลง กล่าวคืออัตลักษณ์กำลังถูกคุกคามจากระดับความหนาแน่นที่เกิดจากระดับการพัฒนา ซึ่งมีผลมาจาก ขนาด ความสูง ระยะห่างระหว่างอาคาร พื้นที่เปิดโล่ง และลักษณะการวางผังของอาคาร

6.4.4.2 มิติความสัมพันธ์ของแบบจำลองในประเด็นระดับการพัฒนาที่ยอมรับได้ของพื้นที่

มิติความสัมพันธ์ที่มีผลต่อ การเกาะกลุ่มความสัมพันธ์ของภาพตัวแทนในประเด็นระดับการพัฒนาที่ยอมรับได้มี 5 ความสัมพันธ์ คือ ค่าเฉลี่ยของระดับการพัฒนาที่ยอมรับได้ ค่าเฉลี่ยของประเด็นปัญหาสิ่งแวดล้อม ความหนาแน่นของอาคารสิ่งปลูกสร้าง ความลาดชัน และความหนาแน่นของพืชพรรณ ดังแสดงในแบบจำลอง

ภาพที่ 6.56 แบบจำลองแสดงมิติความสัมพันธ์ในประเด็นระดับการพัฒนาที่ยอมรับได้

จากมิติความสัมพันธ์ที่ซ่อนอยู่ในการเกาะกลุ่มความสัมพันธ์ของภาพตัวแทนในประเด็นระดับการพัฒนาที่ยอมรับได้ ที่นอกเหนือจากความสัมพันธ์ของค่าเฉลี่ยค่าเฉลี่ยของระดับการพัฒนาที่ยอมรับได้ของพื้นที่ สามารถอธิบายได้ดังนี้

ค่าเฉลี่ยของประเด็นปัญหาสิ่งแวดล้อม มีความสัมพันธ์ที่ส่งผลกระทบต่อ การยอมรับได้จากระดับการพัฒนา เนื่องจากภูมิประเทศทางธรรมชาติแสดงถึงองค์ประกอบหลัก และอาคารสิ่งปลูกสร้างคือองค์ประกอบย่อยที่ปรากฏอยู่ร่วมกันนั้นมีความจำเป็นที่ต้องมีความสอดคล้องและกลมกลืนกัน จึงจะทำให้เกิดความสมดุลของการอยู่ร่วมกันระหว่างมนุษย์กับ

ธรรมชาติซึ่งถ้าหากขาดความสมดุลแล้ว นอกจากจะเกิดความเสียหายกับธรรมชาติ มนุษย์ย่อมได้รับผลกระทบจากปัญหาที่เกิดขึ้นโดยตรงเช่นเดียวกัน กล่าวคือระดับการพัฒนาที่คนรู้สึกว่าจะส่งผลกระทบทำให้เกิดปัญหาสิ่งแวดล้อมชัดเจน เช่น ปัญหาน้ำท่วม ปัญหาการกัดเซาะพังทลายของดิน คนจะไม่สามารถยอมรับได้เลย แต่คนกลับยอมรับได้มากกับการพัฒนาที่มีความกลมกลืนกับธรรมชาติและไม่ส่งผลกระทบกับสิ่งแวดล้อม

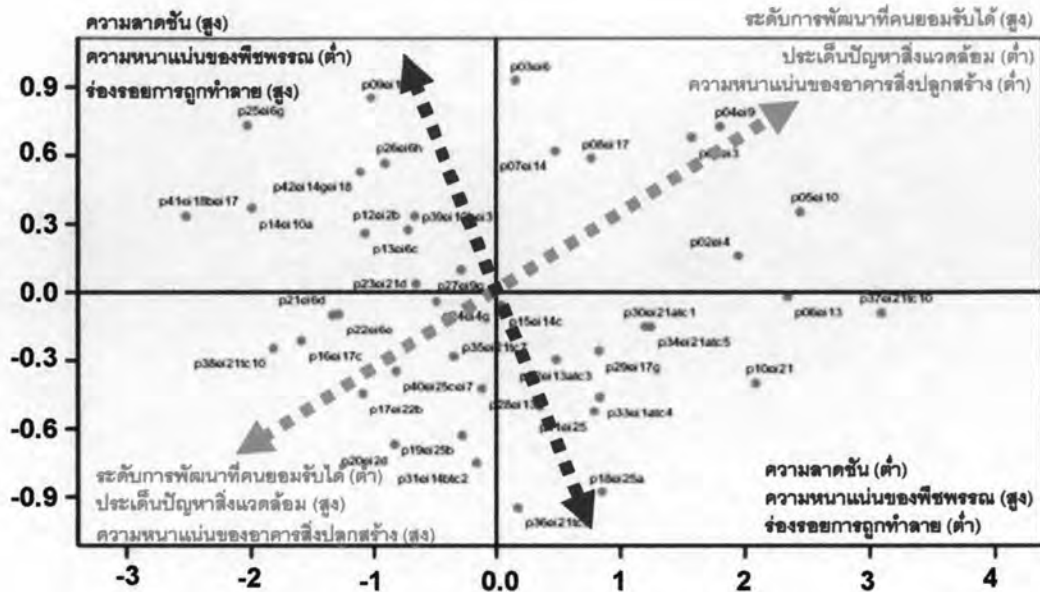
ความหนาแน่นของอาคารสิ่งปลูกสร้าง มีความสัมพันธ์ที่ส่งผลกระทบต่อระดับการพัฒนาที่ยอมรับได้ คือ ความหนาแน่นของอาคารสิ่งปลูกสร้างทำให้ความเป็นธรรมชาติและความสะดวกสบายของพื้นที่ลดลง โดยความหนาแน่นที่เกิดจาก ขนาด ความสูง ระยะห่างระหว่างอาคาร พื้นที่เปิดโล่ง และลักษณะการวางผังของอาคาร ก่อให้เกิดปัญหาการรบกวน บดบังภูมิทัศน์และช่องมองซึ่งส่งผลต่อการยอมรับได้ของคน ที่นอกเหนือจากการทำลายอัตลักษณ์และประเด็นปัญหาสิ่งแวดล้อม

ความลาดชัน มีความสัมพันธ์ที่ส่งผลกระทบต่อ ระดับการพัฒนาที่ยอมรับได้ ลักษณะความลาดชันเริ่มจากบริเวณชายหาด ที่ราบไปจนถึงภูเขาสูงที่โอบรอบที่ราบกว้างและไปสิ้นสุด ณ บริเวณปลายแหลม ซึ่งความลาดชันของพื้นที่มีผลต่อการดูดซับทางสายตา โดยบริเวณที่ลาดชันมีความสามารถในการดูดซับทางสายตาดำมากที่สุด ทำให้คนยอมรับระดับการพัฒนาที่หนาแน่นบริเวณพื้นที่ลาดชันไม่ได้เลย

ความหนาแน่นของพืชพรรณ มีความสัมพันธ์ที่ส่งผลกระทบต่อ ระดับการพัฒนาที่ยอมรับได้ คนจะยอมรับได้มากในบริเวณที่มีพืชพรรณปกคลุมหนาแน่น เนื่องจากแสดงถึงความอุดมสมบูรณ์และเป็นธรรมชาติและยังช่วยเพิ่มความสามารถในการดูดซับทางสายตาลดผลกระทบทางสายตาที่เกิดจากอาคารสิ่งปลูกสร้าง โดยสังเกตได้จากบริเวณที่มีพืชพรรณปกคลุมหนาแน่นและมีการปลูกสร้างอาคารเกาะกลุ่มหนาแน่นมากคนจะยอมรับได้มากกว่าบริเวณที่มีการปลูกสร้างอาคารหนาแน่นแต่มีพืชพรรณเบาบางและมีร่องรอยการทำลายพืชพรรณชัดเจน

6.4.4.3 มิติความสัมพันธ์ของแบบจำลองในประเด็นปัญหาสิ่งแวดล้อม

มิติความสัมพันธ์ที่มีผลต่อ การเกาะกลุ่มความสัมพันธ์ของภาพตัวแทน ในประเด็นปัญหาสิ่งแวดล้อมมี 6 ความสัมพันธ์ คือ ค่าเฉลี่ยของระดับการพัฒนาที่ยอมรับได้ ค่าเฉลี่ยของประเด็นปัญหาสิ่งแวดล้อม ความหนาแน่นของอาคารสิ่งปลูกสร้าง ความลาดชัน ความหนาแน่นของพืชพรรณ และร่องรอยการถูกทำลาย ดังแสดงในแบบจำลอง

ภาพที่ 6.57 แบบจำลองแสดงมิติความสัมพันธ์ในประเด็นปัญหาสิ่งแวดล้อม

จากมิติความสัมพันธ์ที่ซ่อนอยู่ในการเกาะกลุ่มความสัมพันธ์ของภาพตัวแทนในประเด็นปัญหาสิ่งแวดล้อม ที่นอกเหนือจากความสัมพันธ์ของค่าเฉลี่ยค่าเฉลี่ยของประเด็นปัญหาสิ่งแวดล้อมของพื้นที่ สามารถอธิบายได้ดังนี้

ค่าเฉลี่ยของระดับการพัฒนาที่ยอมรับได้ มีความสัมพันธ์ที่ส่งผลกระทบต่อ ประเด็นปัญหาสิ่งแวดล้อม เนื่องจากคนจะรู้สึกว่ามีความหนาแน่นมากในกรณีที่มีการทำลายพืชพรรณและหน้าดิน รวมไปถึงการปลูกสร้างอาคารที่มีความหนาแน่นมาก โดยขึ้นอยู่กับ ขนาด ความสูง ระยะห่างระหว่างอาคาร พื้นที่เปิดโล่งรอบอาคาร ลักษณะการวางตัวของอาคาร รวมไปถึงตำแหน่งที่ตั้งของอาคาร สามารถสรุปได้ว่าอาคารที่มีขนาดใหญ่ วางตัวเกาะกลุ่มกันเป็นก้อนหรือเรียงตัวต่อเนื่องกันเป็นแนวยาว โดยเฉพาะมีตำแหน่งที่ตั้งอยู่บนพื้นที่ลาดชันนั้น คนรู้สึกมากว่ามีปัญหาการชะล้างพังทลาย ปัญหาการไหลบ่าของน้ำผิวดิน ซึ่งส่งผลกระทบต่อความสามารถในการรับน้ำหนักรวมของดิน และอาจทำให้เกิดปัญหาดินถล่มเป็นอันตรายต่อชีวิตและทรัพย์สิน

ความหนาแน่นของอาคารสิ่งปลูกสร้าง มีความสัมพันธ์ที่ส่งผลกระทบต่อ ประเด็นปัญหาสิ่งแวดล้อม เนื่องจากการปลูกสร้างอาคารที่มีความหนาแน่นมาก ไม่ว่าจะ เป็นบริเวณที่ราบหรือบนพื้นที่ลาดชัน คนรู้สึกว่า จะก่อให้เกิดปัญหาน้ำท่วม ปัญหาการขวางเส้นทาง การไหลของน้ำ เนื่องจากพื้นดินปกคลุมไปด้วยอาคาร ทำให้สูญเสียพื้นที่รับน้ำและพื้นที่หน่วงน้ำ

ความลาดชัน มีความสัมพันธ์ที่ส่งผลกระทบต่อ ประเด็นปัญหา สิ่งแวดล้อม โดยคนรู้สึกว่าจะเกิดปัญหาดินถล่มบริเวณพื้นที่ลาดชันที่ถูกทำลายพืชพรรณและมีการปลูกสร้างอาคารขนาดใหญ่ที่มีความหนาแน่นมาก ยิ่งมีความลาดชันมากและอยู่ในระดับที่สูงมากก็จะยิ่งรู้สึกมากเช่นเดียวกัน

ความหนาแน่นของพืชพรรณ มีความสัมพันธ์ที่ส่งผลกระทบต่อ ประเด็นปัญหา สิ่งแวดล้อม คนจะรู้สึกว่าปัญหาสิ่งแวดล้อมมากที่สุดในบริเวณที่มีการทำลายพืชพรรณ และการเปิดหน้าดิน รวมไปถึงการแทนที่พืชพรรณด้วยอาคารสิ่งปลูกสร้าง ส่วนบริเวณที่มีพืชพรรณอุดมสมบูรณ์ และหนาแน่นมากคนจะรู้สึกว่าปัญหาสิ่งแวดล้อมน้อย

ร่องรอยการถูกทำลาย มีความสัมพันธ์ที่ส่งผลกระทบต่อ ประเด็นปัญหา สิ่งแวดล้อม การทำลายพืชพรรณที่เห็นร่องรอยการเปิดหน้าดินอย่างชัดเจน ส่งผลให้คนรู้สึกว่าจะมีปัญหาสิ่งแวดล้อมที่มีความชัดเจนในเรื่องของ ความรุนแรงของการไหลบ่าของน้ำบริเวณผิวดิน การชะล้างพังทลายของดิน และที่ร้ายแรงที่สุด คือ ปัญหาดินถล่ม

6.4.4.4 มิติความสัมพันธ์ที่เชื่อมโยงประเด็น อัตลักษณ์ ระดับการพัฒนาที่ยอมรับได้ และปัญหาสิ่งแวดล้อม

จากตารางที่ 6.4 แสดงมิติความสัมพันธ์ที่เชื่อมโยงประเด็น อัตลักษณ์ ระดับการพัฒนาที่ยอมรับได้ และปัญหาสิ่งแวดล้อม สามารถอธิบายได้ดังนี้คือ ค่าเฉลี่ยของระดับการพัฒนาที่ยอมรับได้ ค่าเฉลี่ยของประเด็นปัญหาสิ่งแวดล้อม และความหนาแน่นของอาคารสิ่งปลูกสร้าง เป็นปัจจัยหลักที่เชื่อมความสัมพันธ์ของทั้ง 3 ประเด็นเข้าด้วยกัน ส่วนความลาดชันและความหนาแน่นของพืชพรรณเป็นปัจจัยที่เชื่อมความสัมพันธ์ของประเด็นระดับการพัฒนาที่ยอมรับได้มาก กับประเด็นปัญหาสิ่งแวดล้อม ดังแสดงในตาราง

ตารางที่ 6.4 แสดงมิติความสัมพันธ์ที่เชื่อมโยงประเด็น อัตลักษณ์ ระดับการพัฒนาที่ยอมรับได้ และปัญหาสิ่งแวดล้อม

มิติความสัมพันธ์	อัตลักษณ์ของพื้นที่	ระดับการพัฒนาที่ยอมรับได้	ประเด็นปัญหาสิ่งแวดล้อม
1. ค่าเฉลี่ยของอัตลักษณ์ของพื้นที่	●		
2. ค่าเฉลี่ยของระดับการพัฒนาที่ยอมรับได้	●	●	●
3. ค่าเฉลี่ยของประเด็นปัญหาสิ่งแวดล้อม	●	●	●
4. ความชัดเจนขององค์ประกอบทางภูมิประเทศ	●		
5. รูปแบบการพัฒนา	●		
6. ความหนาแน่นของอาคารสิ่งปลูกสร้าง	●	●	●
7. ความลาดชัน		●	●
8. ความหนาแน่นของพืชพรรณ		●	●
9. ร่องรอยการถูกทำลาย			●

6.5 สรุปผลการวิเคราะห์

6.5.1 สรุปผลการวิเคราะห์ภาพตัวแทนโดยใช้ค่าเฉลี่ย และฐานนิยม

การวิเคราะห์ภาพตัวแทนจากค่าเฉลี่ยและค่าฐานนิยม เพื่อคัดเลือกภาพตัวแทนใน ประเด็นอัตลักษณ์ ระดับการพัฒนาที่ยอมรับได้ และประเด็นปัญหาสิ่งแวดล้อม และสรุปภาพตัวแทนที่มีอัตลักษณ์มาก ไม่มีอัตลักษณ์ ระดับการพัฒนาที่ยอมรับได้มาก ระดับการพัฒนาที่ยอมรับไม่ได้ ภาพตัวแทนที่แสดงปัญหาสิ่งแวดล้อมมาก และภาพตัวแทนที่ไม่แสดงปัญหาสิ่งแวดล้อม รวมทั้งหาความสัมพันธ์ที่มีความเชื่อมโยงกันของทั้ง 3 ประเด็น โดยพิจารณาจากภาพตัวแทนที่แสดงความชัดเจนในลำดับที่มากที่สุดและน้อยที่สุดของแต่ละประเด็น ว่ามีความสัมพันธ์ในรูปแบบใดเกิดขึ้นบ้าง จากนั้นสรุปกลุ่มภาพตัวแทนที่แสดงความสัมพันธ์กันของแต่ละประเด็นในรูปแบบต่างๆ มาวิเคราะห์หาปัจจัยและองค์ประกอบที่เป็นตัวร่วมส่งผลให้แต่ละประเด็นมีความสัมพันธ์กัน รวมทั้งสรุปรูปแบบความสัมพันธ์ที่คนยอมรับได้มาก และยอมรับไม่ได้เลยโดยรูปแบบความสัมพันธ์ที่คนยอมรับได้มาก คือ 1) มีอัตลักษณ์มาก 2) มีอัตลักษณ์มาก ไม่มีปัญหาสิ่งแวดล้อม 3) ไม่มีปัญหาสิ่งแวดล้อม 4) ไม่มีอัตลักษณ์ 5) ไม่มีอัตลักษณ์

ไม่มีปัญหาสิ่งแวดล้อม และรูปแบบความสัมพันธ์ที่คนยอมรับไม่ได้เลย 1) มีอัตลักษณ์มาก 2) มีอัตลักษณ์มาก มีปัญหาสิ่งแวดล้อมมาก 3) มีปัญหาสิ่งแวดล้อมมาก 4) ไม่มี อัตลักษณ์ 5) ไม่มีอัตลักษณ์ มีปัญหาสิ่งแวดล้อมมาก สรุปได้ว่าประเด็นปัญหาสิ่งแวดล้อมเป็นปัจจัยหลักที่ทำให้คนยอมรับระดับการพัฒนา โดยมีประเด็นทางด้านอัตลักษณ์ของพื้นที่เป็นปัจจัยรองที่ส่งผลต่อการยอมรับได้

6.5.2 สรุปผลการวิเคราะห์ภาพตัวแทนโดยวิธี MDS (Multidimensional scaling)

จากการศึกษา MDS เพื่อทำการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ของแต่ละภาพตัวแทนในประเด็น อัตลักษณ์ของพื้นที่ ระดับการพัฒนาที่ยอมรับได้ และประเด็นปัญหาสิ่งแวดล้อม โดยการสร้างแบบจำลอง MDS เพื่อหาโครงสร้างความสัมพันธ์ที่ทำให้ภาพตัวแทนเกาะกลุ่มกัน พร้อมทั้งหามิติความสัมพันธ์ของทั้งสามประเด็น ซึ่งเป็นปัจจัยที่แสดงการเชื่อมโยงกันของทั้งสามประเด็น โดยการวิเคราะห์แบบจำลองนั้นใช้วิธีการแปลความหมายจากระยะห่างของภาพตัวแทนในแต่ละประเด็น ซึ่งระยะห่างระหว่างภาพตัวแทนนั้นเกิดจาก ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Correlation Coefficient) ของภาพตัวแทนแต่ละคู่ โดยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์นั้นจะมีค่าตั้งแต่ 1 ซึ่งหมายความว่าภาพตัวแทนแต่ละคู่มีความสัมพันธ์แบบสอดคล้องกันมากที่สุด ไปจนถึง -1 ซึ่งหมายถึงภาพตัวแทนคู่นั้นมีความสัมพันธ์แบบตรงกันข้ามมากที่สุด โดยมีวิธีการอ่านความหมายจากแบบจำลองดังนี้ พิจารณาระยะห่างระหว่างภาพตัวแทน คือ ถ้าระยะห่างระหว่างภาพตัวแทนแต่ละคู่มีค่าน้อยหรือภาพทั้งสองอยู่ใกล้กันมาก ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์จะมีค่ามาก หมายความว่า ภาพตัวแทนมีความสัมพันธ์ที่สอดคล้องกันมาก ในทางตรงข้าม ถ้าภาพตัวแทนมีระยะห่างระหว่างกันมาก ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์จะมีค่าน้อย หมายความว่า ภาพตัวแทนมีความสัมพันธ์ที่ไม่สอดคล้องกันในทางตรงข้าม

6.5.3 สรุปผลการวิเคราะห์ภาพตัวแทนด้วยวิธี MDS เปรียบเทียบกับการวิเคราะห์ภาพตัวแทนจากค่าเฉลี่ยและค่าฐานนิยม ในประเด็นอัตลักษณ์ ระดับการพัฒนาที่ยอมรับได้ และประเด็นปัญหาสิ่งแวดล้อมของพื้นที่

กลุ่มภาพตัวแทนที่มีอัตลักษณ์สูง โดยส่วนใหญ่แล้วผลการวิเคราะห์ภาพตัวแทนของทั้งสองวิธีมีความสอดคล้องกันมาก ซึ่งกลุ่มภาพตัวแทนที่ตรงกัน ได้แก่ ภาพตัวแทนที่ 10, 11, 18, 30, 34, 35, 36, 37, 40 ภาพตัวแทนแสดงภูมิประเทศบริเวณชายหาดทั้งสี่น มีองค์ประกอบของ ทะเล ชายหาด และแหลมชัดเจนมาก ระดับพัฒนามีตั้งแต่ปราศจากการพัฒนาไปจนถึงการพัฒนาเป็นโครงการประเภท โรงแรม รีสอร์ท ความสูง 1-2 ชั้น และ 5-6 ชั้น บริเวณ

แหลม และมีบางกลุ่มที่แตกต่างออกมา ได้แก่ ภาพตัวแทนที่ 17, 19, 32 เป็นกลุ่มที่ได้จากการวิเคราะห์ด้วยวิธี MDS และภาพตัวแทนที่ 31 ได้จากการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยและค่าฐานนิยม โดยภาพตัวแทนในกลุ่มที่ไม่ตรงกันเกิดจากองค์ประกอบที่ไม่ชัดเจนของทะเล ชายหาด และถูกรบกวนจากองค์ประกอบของถนน ทางเดินเท้า อุปกรณ์ประกอบถนน รวมไปถึงอาคารสิ่งปลูกสร้างที่ทำให้องค์ประกอบทางธรรมชาติไม่ชัดเจน เนื่องจากถูกลดคูลง

กลุ่มภาพตัวแทนที่มีอัตลักษณ์ต่ำ โดยส่วนใหญ่แล้วกลุ่มภาพตัวแทนที่ได้จากการวิเคราะห์จากทั้งสองวิธีมีความสอดคล้องเช่นเดียวกัน โดยกลุ่มภาพตัวแทนทั้งหมดที่ได้จากการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยและฐานนิยม เป็นสับเซตของกลุ่มภาพตัวแทนที่ได้จากการวิเคราะห์ด้วยวิธี MDS โดยกลุ่มภาพตัวแทนที่ตรงกัน ได้แก่ ภาพตัวแทนที่ 2, 3, 5, 7, 25, 42 ภาพแสดงองค์ประกอบของภูมิประเทศที่มีความเป็นธรรมชาติมากของ ภูเขา และแหล่งน้ำ แต่ไม่ปรากฏองค์ประกอบของทะเล ชายหาด และแหลม รวมไปถึงบริเวณที่องค์ประกอบทางธรรมชาติถูกทำลาย พื้นที่ที่ถูกเปลี่ยนแปลง พืชพรรณถูกทำลาย ในส่วนของกลุ่มภาพตัวแทนที่ไม่ตรงกันจากการวิเคราะห์ทั้งสองแบบ ได้แก่ ภาพตัวแทนที่ 6, 13, 27, 39 เป็นกลุ่มภาพที่แสดงภูมิประเทศในแผ่นดิน มีองค์ประกอบหลักเป็นที่ราบและภูเขา ถูกรบกวนจากอาคารสิ่งปลูกสร้างประเภทที่อยู่อาศัย ความสูง 1-2 ชั้น ไปจนถึง 3-4 ชั้น รวมไปถึงอาคารประเภทโรงแรมมีหลังคาแบน ความสูง 5-6 ชั้น

กลุ่มภาพตัวแทนระดับการพัฒนาที่ยอมรับได้มาก อธิบายได้ว่ากลุ่มภาพตัวแทนที่ได้จากการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยและค่าฐานนิยม เป็นสับเซตของกลุ่มภาพตัวแทนที่ได้จากการวิเคราะห์ด้วยวิธี MDS โดยกลุ่มภาพตัวแทนที่ตรงกัน ได้แก่ ภาพตัวแทนที่ 10, 30, 37 ภาพตัวแทนในกลุ่มนี้แสดงองค์ประกอบของ ชายหาด ทะเล และแหลม พืชพรรณที่ปกคลุมมีความสมบูรณ์และหนาแน่นมาก พื้นที่ส่วนใหญ่ปราศจากการพัฒนา และในส่วนที่ปรากฏการพัฒนาเป็นเพียงอาคารร้านค้าลักษณะไม่ถาวรเท่านั้น ส่วนกลุ่มภาพตัวแทนที่ไม่ตรงกัน ได้แก่ ภาพตัวแทนที่ 4, 5, 33, 34 ลักษณะภูมิประเทศในภาพแบ่งได้เป็นสองกลุ่ม คือ พื้นที่บริเวณชายหาดกับพื้นที่ในแผ่นดิน โดยพื้นที่บริเวณหาดนอกจากจะมีพืชพรรณปกคลุมหนาแน่นแล้ว ยังมีองค์ประกอบของกลุ่มเรือประมงขนาดเล็กจอดเรียงรายอยู่ริมชายหาด และบริเวณพื้นที่ในแผ่นดินแสดงองค์ประกอบของภูเขา ที่ราบ ลักษณะของพืชพรรณที่ปกคลุมอุดมสมบูรณ์ รวมไปถึงบริเวณที่มีการพัฒนาเป็นโครงการประเภทโรงแรม รีสอร์ท ขนาดใหญ่ที่มีความกลมกลืนกับสภาพแวดล้อมค่อนข้างมาก

กลุ่มภาพตัวแทนระดับการพัฒนาที่ยอมรับได้ต่ำ กลุ่มภาพตัวแทนที่ได้จากการวิเคราะห์ด้วยวิธี MDS และจากค่าเฉลี่ยและค่าฐานนิยม มีความสอดคล้องกันเกือบทั้งหมด ได้แก่ภาพตัวแทนที่ 9, 14, 25, 38, 41 โดยภาพแสดงพื้นที่ที่ถูกบุกรุกทำลายพืชพรรณ และเปิดหน้าดินบริเวณพื้นที่ราบและพื้นที่ลาดชัน เพื่อปลูกสร้างอาคารประเภทโรงแรม รีสอร์ท และที่อยู่อาศัย ความสูงมากกว่า 2 ชั้นขึ้นไป โดยมีภาพตัวแทนเพียง 1 ภาพเท่านั้นที่ไม่ตรงกัน คือ ภาพตัวแทนที่ 16 แสดงภูมิประเทศพื้นที่ลาดชัน และองค์ประกอบของอาคารที่ปลูกสร้างขนานไปกับความลาดชัน เกาะกลุ่มกันหนาแน่นมาก ความสูงมากกว่า 5 ชั้น พืชพรรณที่ปกคลุมโดยรอบมีความหนาแน่นและสมบูรณ์มาก

กลุ่มภาพตัวแทนที่มีปัญหาสิ่งแวดล้อมต่ำ กลุ่มภาพตัวแทนที่ได้จากการวิเคราะห์ด้วยวิธี MDS ทุกภาพ เป็นลักษณะของกลุ่มภาพที่ได้จากการวิเคราะห์จากค่าเฉลี่ยและค่าฐานนิยม ได้แก่ภาพตัวแทนที่ 2, 5, 6, 10, 37 โดยภาพในกลุ่มนี้แสดงองค์ประกอบของพื้นที่บริเวณชายหาด และพื้นที่ในแผ่นดิน ที่แสดงองค์ประกอบของภูเขา และแหล่งน้ำที่เกิดจากชุมชนเมืองเก่า พืชพรรณปกคลุมหนาแน่นมาก โดยพื้นที่ทั้งหมดปราศจากการพัฒนาโดยสิ้นเชิง ส่วนภาพตัวแทนเพิ่มเติมที่ได้จากการวิเคราะห์จากค่าเฉลี่ยและค่าฐานนิยม ได้แก่ภาพตัวแทนที่ 1, 4, 33, 34 ภาพแสดงองค์ประกอบของพื้นที่ในแผ่นดินที่ถูกพัฒนาเป็นสวนมะพร้าว ทุ่งหญ้า และสวนสน ส่วนภูมิประเทศบริเวณริมทะเลมีส่วนประกอบของกลุ่มเรือประมงขนาดเล็ก

กลุ่มภาพตัวแทนที่มีปัญหาสิ่งแวดล้อมสูง กลุ่มภาพตัวแทนที่ตรงกันจากการวิเคราะห์ทั้งสองวิธี ได้แก่ ภาพตัวแทนที่ 14, 21, 38, 42 เป็นกลุ่มภาพที่แสดงระดับการพัฒนาที่หนาแน่นมากบริเวณที่ราบ และพื้นที่ลาดชัน รวมไปถึงบริเวณที่มีช่องมองที่สวยงาม ส่วนกลุ่มภาพตัวแทนที่ไม่ตรงกัน ได้แก่ภาพตัวแทนที่ 16, 22, 41 เป็นภาพที่แสดงระดับการพัฒนาที่หนาแน่นเช่นเดียวกัน ครอบคลุมองค์ประกอบที่สวยงามในภูมิทัศน์ รวมไปถึงการปลูกสร้างอาคารบนพื้นที่ลาดชัน โดยองค์ประกอบของภาพในกลุ่มนี้นอกจากจะรบกวนจากอาคารสิ่งปลูกสร้างแล้ว ยังถูกรบกวนด้วยองค์ประกอบของป้ายโฆษณา สายไฟและเสาไฟฟ้าก่อให้เกิดความสกปรกไม่เป็นระเบียบ

สรุปได้ว่าการวิเคราะห์ด้วยวิธี MDS และวิธีการวิเคราะห์จากค่าเฉลี่ยและค่าฐานนิยมมีความสอดคล้องเป็นไปในทิศทางเดียวกันเป็นเกือบทั้งหมด ดังจะเห็นได้จากการวิเคราะห์จากค่าเฉลี่ยและฐานนิยมนั้นจะมีความชัดเจนของกลุ่มภาพตัวแทนในลำดับสูงที่สุดและต่ำที่สุด ซึ่งโดยส่วนใหญ่แล้วได้ผลตรงกับการเกาะกลุ่มความสัมพันธ์ของภาพตัวแทนในการวิเคราะห์ด้วยวิธี MDS ซึ่งเป็นการตรวจสอบความแม่นยำของผล และใช้การวิเคราะห์

ค่าเฉลี่ยและค่าฐานนิยมเป็นตัวสรุประดับการพัฒนาที่ยอมรับได้ และยอมรับไม่ได้ การวิเคราะห์ด้วยวิธี MDS นั้นมีความสำคัญชัดเจนในด้านการหาความสัมพันธ์ที่มีผลต่อการเกาะกลุ่มภาพตัวแทนในแต่ละประเด็น และการหาปัจจัยร่วมที่ทำให้แต่ละประเด็นมีความสัมพันธ์กัน การเลือกใช้วิธีการอย่างใดอย่างหนึ่งอาจไม่ครอบคลุม เพื่อให้เกิดความครอบคลุมและมีความชัดเจน ควรใช้การวิเคราะห์ด้วยวิธีการทั้งสองร่วมกัน